OLI MARTI
NO POT FALTAR
— EN CAP —
TAULA BEN SERVIDA

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 17.609.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIMECRES, 9 DE SETEMBRE DE 1931

TALLERS D'IMPRENTA: CARLES BARBARA, 11 i 13. — TELEFON 10600

REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 590, 1.er TELEFON 15439

Madame X
Ha creat professors models de
PATRONS ENTALLATS
per a simplificar la cultura al nivell requerit per la moda

SENYORA:
Li preguem passi a visitar-nos per poder-li ensenyar els nostres models darrers.
MADAME X, Rambla de Catalunya, 24. - Barcelona

Feixisme latent

Més d'una vegada, d'ençà de la proclamació de la República, hem recalcat la urgència de procedir amb rigor contra l'armament clandestí dels ciutadans. Els fets de la setmana passada han denunciat amb massa eloqüència la quantitat d'armes que sense l'autorització corresponent existeix a Barcelona. El bo del cas és que tothom clama contra aquest perill que amenaça constantment la tranquil·litat pública, però ben sovint la confiança en tals auxiliars, exponent qualificat d'un esperit de violència latent, triomfa del liberalisme superficial d'aquells als quals el cor se'ls en va a usar-los com a expedient infal·lible per als casos compromesos. En un editorial de *L'Opinió* aparegut en un dels dies de la vaga, l'autor es planyia, amb raó, de les reserves copioses d'armes clandestines disponibles a la ciutat i aeusava els que amb una tolerància culpable permeteren aquest abús. La censura és justa, i d'aquest lloc estant l'hem formulada abans que ell. El que desconcerta, però, és que el mateix dia que apareixien aquestes lamentacions una representació significada de l'Esquerra Republicana de Catalunya anés a oferir oficialment el seu concurs al governador civil per a realitzar determinats serveis públics amb la condició que l'autoritat els permetés l'ús d'armes si fossin atacats o coaccionats.

L'ofertment, condicionat en aquestes termes, fou agraït i remunerat, com era natural. No volem fer ressaltar la contradicció flagrant entre el text de l'article de referència i la condició que els representants de l'Esquerra posaven al seu servei; el que em sembla interessant de recollir és que si era posada l'esmentada condició és que podien complir-la, és a dir, que disposaven d'armes per a fer-la efectiva. No sabem d'on han sortit ni on són, però certes detencions practicades aquests dies per ús il·lícit d'armes demostren que la condició reclamada pels representants de l'Esquerra respondia a unes possibilitats que tenen perfectament controlades. Si fos possible algun dubte sobre la qüestió, la declaració ingènua que una primera autoritat feia abans d'ahir a un periodista ens obligarà a acceptar una realitat ben deplorable. Amb motiu de l'acte de desgreuge al president de la Generalitat que se celebrà dilluns a la nit, algú, mogut per certs rumors que havien circulat durant el dia, preguntà a la dita autoritat si creia que es produiria algun fet lamentable. A la pregunta de l'informador fou contestat candorosament: "No, perquè no crec que hi vagin armats". Deixant de banda la finor diplomàtica de la indiscreció, indigna de la sagacitat rudimentària que es pot exigir al més modest funcionari afectat a l'ordre públic, la rèplica denuncia que uns, no sabem quins ni quants, podien anar-hi armats. Tenia raó el president quan en agrair l'homenatge que es feia a la seva representació comminava amb tota la seva autoritat a mantenir l'ordre i evitar qualsevol violència, que ell l'hauria sentit al mig del cor.

És un fet l'existència d'un armament clandestí quantiós: els fets de la setmana passada han demostrat la provisió que en tenien els elements pertorbadors emboscats en les organitzacions obreres; les observacions que fem més amunt i les referències particulars fidedignes que tenim ens diuen que no són pas aquells elements sols els que en disposen, i en determinades dependències públiques ha estat fàcil de veure'n com si fossin instruments de treball. L'existència d'aquestes armes és un perill i una vergonya, perquè delata un esperit feixista ençà i cullà de la zona positivament liberal de l'opinió catalana. Aquest esperit feixista subterrani és el que manté en la clandestinitat totes aquestes armes a punt de sortir per a imposar en qualsevol moment la llei de la força: aquest esperit feixista és el que amenaça el crèdit i la permanència de la República conquistada sense una gota de sang i ofèn el prestigi de l'home que tot essent el cap del partit que cau en tan perilloses confusions ha de portar la representació suprema de Catalunya en les hores històriques en què ha d'ésser consagrada la seva llibertat.

Sant Sebastià

Detenció de nacionalistes

Sant Sebastià, 8. — Han estat detinguts 20 significats nacionalistes bascos per fixar pasquins amb els colors nacionals de Basconia i amb inscripcions que deien "Euzkadi és la pàtria dels bascos".

L'expedició d'armes

Sant Sebastià, 8. — Durant el mes d'agost passat a la zona armada d'Eibar han estat expeses les següents armes:

Armes llargues: Escopetes centrals, 9.920; de pistó, 528; Lefaucheux, 6; rifles, 27; carrabines, 24; terceroles, 34; Flowers, 170. Total, 10.718.

Armes curtes: Revòlvers i pistoles oscillants, 2.593; Colt, 1.228; Smith, 150; Nagant, 42; Bañar, 30; Browing, 38; Selobrown, 5. Total, 10.444. En conjunt, 21.162 armes.

Per fi Don Melquíades ha pogut donar la seva conferència.

Des de Xile

El camí de la dictadura

L'elecció d'Alessandri, en 1920, fou una elecció caracteritzada per la passió encesa de les dues bandes contrincants. Els elements conservadors, que veien el perill que els fugis de les mans el Govern que havien acaparat durant un segle, es llançaren amb tot entusiasme, i amb tots els mitjans econòmics amb què comptaven, a favor del senyor Barros Borgoño, home de segona categoria, mentre els elements avançats es llançaven també a greus violències a favor de la candidatura Alessandri. En realitat, no era una lluita presidencial més o menys discutida, sinó una lluita entre homes que significaven dues tendències absolutament contradictòries: una a punt de caure; l'altra, de cara a l'esdevenidor. I en aquestes condicions de passió, corrent abundantment el diner, en un país sense un gran nivell cultural i amb poques concentracions de població, les eleccions no es caracteritzaren per la seva legalitat. Sortí, amb uns pocs vots de majoria, el senyor Barros Borgoño, però en conèixer-se els resultats a Santiago, com a tots els nuclis grans de població on havia tingut una forta majoria Alessandri, es promogué una intensa agitació. Una Comissió conciliadora, formada pel President de la Suprema Cort de Justícia i els Presidents de les dues Cambres, creguéren convenient decidir l'elecció a favor d'Alessandri, sigui perquè realment, en el que es pogué aclarir de les dades electorals violentades, li pertoqués la majoria, sigui per por dels greus esdeveniments socials que amenaçaven Santiago, de no fer-ho així.

Els elements conservadors, quedaren molt disgustats: d'altra banda, el règim parlamentari, amb unes Cambres d'idealitat contrària a la del President, era un entrebanc per tota aspiració legislativa, i a més, en un règim de llibertat, es produirien algunes vagues i alguna alteració de l'ordre, aquest ordre que per molta gent és per sobre de tot. L'ordre extern de carrer.

Totes aquestes i altres causes, entre elles la baixa de la moneda, provocaren l'alçament militar del 6 de setembre de 1924, de caràcter clarament conservador, promogut pels vells generals i els militars joves lligats per una raó o altra a l'oligarquia. Com sempre, declararen que el seu pas pel Govern seria molt ràpid, que venien a desfer els abusos de la politiquería, i textualment, "que les institucions armades no permetrien l'alçament de cap cabdill". De les tres coses, la més certa fou la primera, ja que el 23 de gener de 1925 un grup de militars de poca graduació, i entre ells Ibáñez, el futur dictador que per primera vegada entrà en escena, arrestà en un cantell, sense solidesa, i a mitja tarda, al Palau Presidencial, entren a pas de càrrega, troben el Govern provisional reunit —una Junta de Govern, formada per dos generals i un almirall— tranquil·lament prenent el tè, i els demanen la renúncia. Els vells militars, més aptes per a provocar un moviment militar contra civils sense armes que per a defensar-se davant companys de professió armats, renunciaren, i es constituí un Govern presidit també per un general, i en el qual Ibáñez, llavors comandant, s'encarregà de la cartera de Guerra. El que més tard havia d'arribar a la Presidència de la República, era en 1925, un militar d'una història grisa: cap de policia d'Iquique, encarregat d'una missió militar a la República del Salvador, director de l'Escola de Cavalleria, eren les tres notes més brillants de la seva carrera. Es des d'aquest moment que la seva figura desconeguda, comença a cobrar relleu.

El Govern procedent del passeig en camió del 23 de gener, adoptà el programa, sincer o fingit, de la tornada al civilisme i cridà Alessandri per a encarregar-se de nou de la Presidència fins a expirar el període que havia d'acabar el 22 de desembre. L'arribada d'Alessandri mogué, segons diuen, l'entusiasme fins a la bogeria, i he sentit explicar de més d'una casa en la qual es quedaren sense menjar, perquè fins les cuineres anaren a rebre'l.

Alessandri, i aquesta fou la seva gran equivocació, conservà Ibáñez a Guerra, amà tot fi que l'exèrcit es trobava ja molt dividit, opinant uns que havia de tornar a les seves funcions professionals, d'altres, que vetse fer això, per la missió política, Ibáñez no el podia representar, i finalment, una minoria, que Ibáñez era el que realment encarnava l'esperit de la revolució. Aquesta minoria era, és clar, la que feia més soroll, perquè el cabdill havia portat els seus incondicionals als llocs vistents i d'influència. Durant els cinc mesos llargs que durà el segon període Alessandri, es promulgà la Constitució Presidencialista, semblant a la nord-americana, que havia d'acabar amb la feina obstructora d'un Parlament ineficaç, Constitució que permeté després, sense sortir-se mai gaire dels seus articles, i només aplicant-los de manera extremada, moltes de les barbaritats de la dictadura.

Sorgides diferències entre Alessandri i el seu Ministre de la Guerra, aquell li demanà la dimissió, i en no voler marxar el Ministre, dimití definitivament el President. Ibáñez anava, poc a poc, obrint-se el camí de la màxima magistratura.

Però el camí que semblava definitivament obert, el tancaren els partits polítics, acordant presentar tots junts com a candidat únic a la Presidència, N'Emilià Figueroa, home discret, amb moltes simpaties personals, però que a judici de tothom, no estava a l'alçada dels moments de temporal que havia d'aguantar. Sorgí la candidatura com a transacció entre els partits més oposats, i en aquestes condicions se cercà un home que no oferís perill a cap dels partits. Xerraire de club, amb unes barbasses respectables, ha mort d'un accident d'automòbil, essent jo a Xile, durant la dictadura, i l'únic elogi que s'ha fet d'ell, és la seva bondat i les seves condicions socials, explicant-ne algunes dites enginyoses. Li atribueixen, entre altres coses, l'haver dit que governar no és pas molt difícil, ja que un 95 per cent de qüestions es resolen soles només deixant passar temps, i l'altre cinc per cent no s'arregla per molt que s'hi amoini el governant. En fi, una mica com el senyor Allendesalazar, fins de tipus físic.

Davant d'aquest home, Ibáñez muntà, de sota mà, una candidatura més o menys obrerista, a base del seu amic Santos Salas, metge militar, candidatura que fou amplament derrotada. Elegit el senyor Figueroa, Ibáñez segueix a Guerra, i finalment, després d'una crisi provocada per ell, passa a l'Interior, que porta anexa la Vice-Presidència de la República. En el seu temps de permanència en aquesta cartera, inventa el cos de Carrabiners, depenent del seu Ministeri, que ajunta la vella policia, les guàrdies rurals, els de Duana, etc., fins la policia municipal encarregada del tràfec, formant així a les seves ordres una guàrdia pagada de més de 15.000 homes, ben armada, en gran part amb armes procedents de l'exèrcit, al qual cos atorga fur militar, i en el qual coloca els seus amics més incondicionals. D'aquesta manera, es crea una força personal, ja independent de la militar que s'anava allunyant del seu costat, veient les seves intrigues i el seu ràpid ascens a coronel, passant dos graus en pocs mesos.

Una qüestió del Govern amb el President de la Cort Suprema de Justícia, germà del President de la República, en relació amb la separació de magistrats que a opinió de l'Executiu no complien la seva obligació —separació popularista, ja que molts d'ells havien fallat plets importants a favor de grans companyies i contra l'Estat— que el President del Suprem no acceptà en nom de la independència del Poder judicial, commogué molt l'opinió, moltes vegades irreflexivament favorable a les mesures espectaculars, sense meditar en els perills que a la llarga poden reportar. Per facilitar la sortida de la difícil situació, de manera que el Govern pogués actuar contra el seu germà, el President demanà una llicència de dos mesos, ocupant la Presidència, interinament, Ibáñez. Els dos mesos els complí amb grans viatges per tot el país, rebent els homenatges prèviament organitzats. Grans discursos parlant tothom del salvador, del renovador, sense recordar-se del veritable President, que s'anava trobant cada vegada més sol. Tan sol, que a la fi, sense tornar a Santiago, i després d'un viatge d'Ibáñez a la finca on s'havia retirat durant la llicència, renuncià definitivament.

Havien passat quasi tres anys en canvis diversos: les coses cada vegada anaven pitjor; els partits polítics, durant aquest temps, no veient el veritable perill que corrien, no havien estat a l'alçada. Ibáñez, si bé imposat per les forces militars, i havent començat l'era de les deportacions —encara que amb una modèstia incomparable amb el que havia de venir després— s'havia cenyit sempre a les normes legals. La gent, després de tantes proves, volia un Govern estable, i això no era possible sinó prescindint del tot d'Ibáñez o posant-lo a ell al davant. Resultat de tot això, eleccions convocades amb quinze dies de temps, amb la impossibilitat, per tant, d'organització de la campanya electoral, es presentà com a candidat únic, no deixant durant el període electoral la Vice-presidència, i obtingué dos-cents vint mil vots, un 70 per cent de l'electoral, resultat molt superior a totes les esperances dels que el voltaven. El desig de tranquil·litat i de govern estable, el caràcter popularista que havien tingut algunes de les seves mesures de govern, la por de la persecució, el desencant del resultat nul de tres anys de lluita i proves inestables, les coaccions i els fraus electorals, contribuïren a la votació nodrida. Ibáñez arribava per una via diferent que els altres militars, per una via vestida de ficcions legals, amb la confiança de gran part del país, a la Presidència de la República.

El que després passà, ja ho anirem explicant.

JAUME PI-SUNYER

Finestreries

ESCOLA ESPARTANA

Un vell i un noi, sud-americans, passen cada dia pel meu carrer. El vell, vestit de gris de cap a peus, camina gronxant-se una mica; de temps en temps afalaga una perla que duu a la corbata; de reüll es mira als miralls de les botigues; i de vegades, amb una pinteta de nina s'ajusta el breu bigoti blanc, o porta als badius, ofesos per algun baf, un mocador de seda evidentment perfumat.

El noi arrossega o conté un fox jove: és un minyonet secardí d'un bru pàl·lid que mastega xiclets i diu insolències (en castellà, que així no entén ningú) a tota la gent que passa; té una veu estrident, i una tirada d'ulls alternativament murriesca i atediada.

Passa una criada.

—*¡Mire la china sucia!*—diu el noiet.

Ara un senyor com un Sant Pau, amb una barbassa.

—*Chancho piojento!*—fa la criatura.

—*Fijito*—diu l'avi, enriolat—, *no sea leso*—. La seva veu és prima, infinitament dolça i modula amb una cantarella d'infinita manyagueria, aturant-se recosament en algunes vocals.

—*Cállese el viejo!*—diu el noi amb un espinguet de revolta, i picant de peus.

En aquell moment el fox se li escapa, i va a una botiga del davant on era estirat, per a deixondir-se robadament, un danès esfereïdor, que es podria empassar el fox com una pindola. El canic, temerari, el borda i pren embranzida cap a aquell atleta, amb estremiments de furor, i prova de fer-li un set. El danès se li tira al damunt, com una allau enorme, i li venta mossegada; el fox fa un grinyol agut i recula, però no es dóna, i voldria tornar-hi. El minyonet corre a salvar l'incaut. Aleshores m'adono que es tracta d'una gosseta.

—*Zulema!*—fa el minyonet.

—*Fifito, m'hijito*— diu el vell, en una mena d'infinitament oscil·lant melodia de Bellini—, *déjela no más, que se haga hombre!*

JOSEP CARNER

El Sr. Companys és partidari de mantenir l'ordre d'una manera inexorable

Madrid, 8. — En els passadissos del Congrés tinguerem ocasió d'obtenir del senyor Companys un jui sintètic sobre la darrera vaga general de Barcelona.

—Aquesta vaga — ens digué el senyor Companys — demostra la debilitat dels elements més extremistes de la F. A. I., confirmant llur fracàs.

Ara, restablert l'ordre i normalitzada la vida del treball, crec que no deu parlar-se per a res de venjança ni deu confondre's a alguns escandalitzadors ofuscats amb les professions del desordre.

Jo sóc partidari de mantenir l'ordre d'una manera inexorable, però, ho repeteixo, que una vegada restablert, res de venjances ni de persecucions més o menys solapades.

Jo crec que és un plet que la mateixa organització obrera resoldrà.

El pagament de la contribució a la "província" de Barcelona

Madrid, 8. — En vista de l'anormalitat per què ha passat Barcelona en aquests darrers dies, el ministre d'Hisenda ha acordat perllongar per quinze dies el pagament voluntari de la contribució a aquella provincia.

La intensificació de les tasques parlamentàries

Madrid, 8. — Com estava convingut, Alcalà Zamora parlà amb Besteiro sobre la duració de les sessions de les Corts.

Preguntat pels periodistes, el senyor Alcalà Zamora contestà que venia de parlar amb el senyor Besteiro i havia saludat en el despatx d'aquest als caps de la minoria.

Al despatx del President de la Cambra exposà el desig del Govern, que ho és també meu, que s'avanci en l'examen del projecte constitucional intensificant la seva tasca.

Jo predico amb l'exemple, puix que ja vennan vostès que en la discussió de totalitat, que està per acabar, no hi he intervingut i s'aprovarà, segurament, sense que jo intervingui.

Hi ha un assumpte importantíssim, que és el de l'autonomia dels Municipis i a pesar de l'interès que es modifiqui això en el sentit que es reforcés aquesta autonomia, si arribo a intervenir no serà durant més de deu minuts.

Respecta les sessions, vaig exposar al senyor Besteiro que s'adelantés l'hora de començar les sessions, ja que estem prop de la tardor.

Un periodista li preguntà:

—I prop de la Secretaria d'Estat?

—Afirmo el que vaig dir —acabà dient el President— en presència i en absència del senyor Lerroux.

COMENTARI

L'exili dels capitals

MacDonald, amb un cert patetisme que el deure de governant en salvar l'interès nacional feia tot sincer, va explicar, en una allocució dirigida al país, que una de les causes que havien motivat el descens financier d'Anglaterra es devia principalment a la retirada de fortes sumes de cabals efectuada per particulars i institucions estrangeres.

Anglaterra, que havia estat un dels refugis més invulnerables dels capitalistes del món, també comença a perdre la confiança dels financiers cizoplugats en aquella plaça forta. La indocilitat econòmica, simultània arreu d'Europa, fa espantar a tothom qui distribuïa les pròpies riqueses en llocs que creia poc assimilables a la moltura social i als fenòmens dimanats de la seva crisi. Unes convulsions més o menys justificades provoquen aquestes fugides de capitals, que no fan més que agreujar la situació. La minva de confiança en el crèdit nacional posa immediatament unes ales invisibles al diner, i, com les orenetes, cerca per l'espai un clima més benigne així que arriben les fredorades hostils.

Aquest exili dels capitals fa pensar cap a quin país faran niu per a no sofrir les conseqüències d'una altra cruel decepció. El vaivé constant ha d'afeixugar per força els crèdits més consistents, les sumes més confortables. I si l'àrea, prou dilatada ahir i avui tan reduïda, on poder encabir amb seguretat i sense trasbalsos de possibles contingències adverses, els capitals que amb llur incògnita retirada fan trontollar l'economia del món, caldria saber on trobaran un dipòsit garantit i un rendiment continuat com requereix al seu paper de protector.

Fins en aquests moments el diner es torna rebel. La manca de confiança de crèdit significa que la renda, que és el fruit del capital passiu, ja no té cap garantia d'èxit. I no fóra estrany que en absència de països de seguretat rendística hom emprés la fortuna en elements de treball, i que sigui el mateix propietari el que es cultivi la renda. Car no hem de creure que, com els avantpassats, s'amaguin pels torrents o al peu dels arbres les olles plenes de monedes d'or. L'absència d'aquest metàl·lic circulant ja ho priva, i el seu valor numerari, tanmateix, serà el que farà activar la facultat d'iniciativa de l'individu. És amb el valor del preu del treball que naixerà de nou la confiança financiera, i l'únic mitjà d'equilibrar l'economia que regula les divises nacionals.

En realitat, o és que el diner fa nosa, o que, essent inventat per a facilitar l'intercanvi de productes, ha creat l'egoisme, i ara és l'egoisme el que dicta el seu voluntari exili. La disjuntiva seria salvar-nos de l'egoisme i donar al diner aquella força que tenen els regadius, que aplaquen la set de la terra dura i multipliquen la llavorada que dorm entre els terrossos.

J. P. P.

La reforma del calendari

El Comitè per a la reforma del Calendari ens envia aquest article:

"En octubre vinent es reuniran a Ginebra, sota els auspicis de la Societat de les Nacions, delegats de molts governs per a examinar la possibilitat d'establir un sistema uniforme i perpetu de dividir l'any, per tal de reemplaçar el present mètode de mesos irregulars i setmanes dividides que hem heretat de les civilitzacions antigues.

El propòsit de la dita conferència és adoptar per acord internacional un calendari compatible amb les necessitats de la vida moderna, assegurant així per al present i el futur un sistema pràctic i lògic de mesurar el temps. La conferència discutirà també la possibilitat d'establir la data de la festa de Pasqua de Resurrecció, considerant-se cada assumpte des del punt de vista econòmico-social i deixant la part religiosa de la reforma del calendari a la decisió de les autoritats dels diversos credos.

En els darrers deu anys el moviment per la reforma del calendari s'ha estès entre el públic en general d'una manera lenta però continua. Com a resultat d'una decisió adoptada en 1921 per la Cambra de Comerç Internacional, resolució que demanava la convocació d'una conferència internacional sobre la reforma del calendari, la Societat de les Nacions prengué a les seves mans aquest assumpte. Per a tal cosa nomenà un comité especial d'investigació referent a la reforma del calendari. El dit comité recomanà que abans que tingués lloc una conferència internacional se sondegés l'opinió pública dels diversos països. Com a resultat d'això, en 1927 la Societat de les Nacions proposà a tots els governs que nomenessin comités nacionals per a la reforma del calendari, comités que s'encarregarien de portar a cap els estudis necessaris i de sotmetre el resultat a la Societat de Nacions.

Si bé aquest treball és portà a cap en alguns països més lentament que en altres, a començaments del present any s'havia progressat prou perquè el Consell de la Societat de les Nacions entrevegés la possibilitat de reunir una conferència sobre l'assumpte. Per tant, en el mes de gener darrer el Consell posà la reforma del calendari en l'ordre del dia de la Conferència General de Comunicacions i Trànsit, per reunir-se el 26 d'octubre, i invità tots els governs a prendre part en les discussions.

Mentrestant se celebraren a Ginebra del 8 al 13 de juny les reunions d'un comité preparatori referent a la reforma del calendari, comité format per membres dels comités nacionals de catorze països. Aquest comité ha presentat un informe molt complet sobre aquest assumpte per a servir de base a la discussió durant la conferència d'octubre vinent. Aquest informe posa de relleu els inconvenients del calendari actual, sobretot per a la nostra vida econòmica: els mesos són de longitud desigual, per la qual cosa no poden comparar-se; no estan formats de setmanes completes; no comprenen el mateix nombre de dies feiners del mateix nom i de la mateixa importància econòmica. Es més, alguns mesos tenen cinc diumenges, i altres només quatre; els dies de la setmana cauen en dates diferents en els mesos i anys successius. Per tant, no es poden fixar d'una manera permanent els esdeveniments periòdics, com reunions públiques, sessions jurídiques, trimestres escolars, esdeveniments esportius, etc. Aquests i altres molts inconvenients deguts al calendari actual han estat qualificats com a "imperfeccions reconegudes".

Ara bé: ¿com posar remei a aquests defectes? L'informe suggereix que el calendari sigui perpetu, és a dir, que tots els anys han de començar sempre en el mateix dia de la setmana, en diumenge, per exemple. Per a poder portar a cap aquesta reforma cal decretar tots els anys un dia extra, és a dir, un dia que porti un nom nou, i és precís a més que en els anys bixestos hi hagi dos d'aquests dies extra. Aquest arranjament preliminar es considera indispensable.

D'adoptar-se el calendari perpetu, s'ofereixen dos plans per dividir l'any de manera que les seves divisions siguin més uniformes. Primer, se suggereix dividir l'any en mesos iguals de 28 dies cada un, amb la qual cosa hi hauria exactament quatre setmanes cada mes. El nou mes així format es podria intercalar entre els mesos de juny i juliol. L'altre mètode proposat consisteix a conservar el nombre actual de mesos igualant només els trimestres de l'any i donant als tres mesos de cada trimestre 31, 30 i 30 dies, respectivament.

Es cert que el calendari de tretze mesos requereix més canvis, però els representants de França, Estats Units, Txecoslovàquia, Polònia, Portugal i Brasil afavoreixen aquest pla, per creure'l més lògic i eficaç. Suïssa i Bèlgica es decanten més cap a l'altre mètode. Els informes d'Anglaterra i Alemanya són poc decisius, i el d'Itàlia és l'únic que s'oposa a tota reforma.

L'objecció al pla de trimestres iguals és que, igual que el calendari actual, els mesos contenen fraccions de setmanes, i que, per tant, no poden comparar-se els uns amb els altres per a fins de negoci ni per a anàlisis científics. Tocarà, doncs, a la Conferència la decisió del millor pla per adoptar, en el supòsit que, en opinió de la dita Conferència totes les nacions estiguin disposades a acceptar un canvi.

Pel que més amunt queda dit es comprendrà fàcilment que la reforma del calendari constitueix de totes maneres una de les necessitats de la vida actual i mereix estudi del públic."

REVISTA DE PREMSA

Un article de "Azorín"

Copiem de Crisol:

"HUELLAS EN LA ARENA. —PENSANDO EN LOS CAVERNICOLAS. — Acaso no fuera inoportuno el hacer algunas consideraciones acerca de una palabra. Sería curioso el libro que un humorista, que a la vez fuera un analizador social, escribiera tomando por tema determinadas palabras que en ciertos tiempos han dominado en la sociedad. Durante los últimos años del reinado de don Alfonso de Borbón se usó mucho, y por todos, el vocablo "incomprensión". No sé si me equivoco al decir que la personalidad que, si no lanzó, puso en circulación al menos, con su gran autoridad, este vocablo, fué don Francisco Cambó. Se escuchaba a Cambó en el antiguo Parlamento con fervor y atención: suma; Cambó ha sido, para nuestro gusto, el más fino dialéctico que poseía el Parlamento viejo, limpiamente, sin pompas retóricas, sin una sola image.., el orador iba enlazando unos hechos con otros, unas ideas con otras. Y al final, el oyente quedaba maravillado y convencido. Cambó sabía escuchar y sabía leer. Dos cosas difíciles de practicar: porque la generalidad de los políticos parece escuchar y no escucha, y lee — cuando lee — y no se entera de lo que lee. Corrientemente, los vocablos despectivos y denigratorios que se usan en el mundo político se usan en hostilidad a los Gobiernos; rara vez uno de esos vocablos nuevos y expresivos se emplea con relación a las oposiciones. Un ministro que no se entera de nada es un ministro que se halla incurso en el pecado de incomprensión. No se entera, y si quiere enterarse, no lo logra. Cosa es ésta que suele ocurrir todos los días con los ministros, sean del régimen que sean. Pero el vocablo "incomprensión" puede también aplicarse a todo género de personas. Decía el novelista francés: "Usted tiene razón, porque piensa lo mismo que yo". Si el que discute con nosotros, no piensa lo mismo, entonces incurre en incomprensión. ¿Quién se hallará libre de este defecto? Hay hombres que saben que no saben; hay otros que no saben que no saben. Y éstos son los peores ignorantes. Los que saben que no saben, en realidad, no son ignorantes. Saber que no saben les tiene siempre prevenidos; no se arriesgan a opinar de todo; no se aventuran en juicios temerarios; no pronuncian, donde hay autoridades en la materia que se discute, opiniones que no tienen fundamento. En resumen, estos ignorantes vienen a ser unos sabios. ¡Cuántos labriegos y menestrales de los pueblos hemos conocido de clara inteligencia, hombres que sabían que no sabían, y que en sus conversaciones eran placientes y discretos! De éstos era de los que gustaba el maestro Montaigne al decir: "Yo he visto en mis tiempos cien labrie_ . cien artesanos, más sabios y más dichosos que rectores de Universidad, y a los cuales quisiera yo parecerme."

Comprendamos hasta la incomprensión como grado máximo de la tolerancia. Y pasemos a otra cosa. La segunda palabra que nos va a ocupar suscita en nuestra imaginación una cierta imagen, que no sabemos si es propia o es adquirida. No sabemos si lo hemos leído en alguna parte o si lo hemos imaginado nosotros. Un explorador ve un gran orangután entre los árboles; le apunta con su fusil y dispara. El orangután se lleva la mano al pecho, se apoya en el tronco de un árbol, y tiene en su mirada, en este instante de dolor y de agonía, tal espiritualidad, tal relumbre de infinito, tan inmensa angustia, que el explorador se siente conmovido hasta lo más profundo e íntimo de su ser. Pues la palabra que corre ahora, como antes corría "incomprensión", es la de "cavernícola". Con ella queremos calificar de rudeza y de ignorancia a los adversarios de nuestras ideas. Cavernícolas eran los primitivos seres humanos, que se guarecían en las cavernas. En oposición a cavernícolas, podemos decir urbícolas, o sea, moradores de las ciudades. Cuando decimos cavernícola, evocamos una humanidad remotísima, prehistórica. Y claro que al calificar de cavernícolas a los coetáneos nuestros que reputamos groseros e ignorantes, echamos esos adjetivos sobre todos los habitantes de las cavernas. Todos, sí, todos los antecesores nuestros que moraban en las grutas y espeluncas, eran cavernícolas naturalmente; es decir: eran violentos, zafios, botos de inteligencia. Y esa generalización es la que encontramos injusta y anticientífica. Conocido es el "Examen de ingenios", de Huarte; menos conocido es otro librito análogo que se publicó en el siglo XVIII. Tuve el gusto de regalar un ejemplar de este librito a un amigo que se hallaba en la cárcel, y que después, a poco de salir, hizo una brillante carrera. ¡Qué tiempos aquéllos, los de la cárcel! Imitando la leyenda de uno de los admirables dibujos de Forain, en que se representaba a la República francesa ("Et dire qu'elle était si belle sous l'Empire!") se podría exclamar: "¡Qué bonita que era la República española vista desde la cárcel!" Pero sigamos con el libro aludido. Lleva el título este volumen de "Discernimiento de ingenios para artes y ciencias". Su autor es un escolapio: el P. Ignacio Rodríguez. En el capítulo VIII de este libro se lee: "El ingenio del hombre ni es español, ni francés, ni inglés, ni italiano; quiero decir que las prendes del alma o sus vicios no tienen ninguna dependencia, ni aun remota, de las calidades del clima que habitamos."

El ingenio se toma aquí como inteligencia. Y el pasaje citado — y todo el capítulo — tiende a demostrar que la inteligencia es idéntica en todas las naciones. Existe una ley de constancia intelectual en el espacio. Y es natural que exista también en el tiempo. Luego los cavernícolas eran hombres tan inteligentes como nosotros, sus descendientes, los urbícolas. Entre los cavernícolas habría hombres más inteligentes y hombres menos inteligentes, como sucede ahora. Y ese orangután que hemos evocado al comienzo de estas consideraciones, no siendo hombre, o siendo rezago de antecesores milenarios del hombre —cosa que ignoramos—, era, como lo revelaba en su postrer mirada, tan espiritual, tan inteligente, como pueda ser un político del día. Y se ve con esto que no extremamos la comparación. ¿Cómo no habrían de existir en las cavernas hombres que expresaran el arte, que tuvieran finura, que se sintieran animados de sentimientos de piedad y de tolerancia? ¿Es que acaso los inventos modernos, estos inventos de que nos ufanamos, son superiores a los grandes inventos de la humanidad primitiva? ¿Es que el invento del fuego, y el de la rueda, y el de la aguja no son tan admirables como el del teléfono sin hilos, y el del avión, y el del automóvil? Pensemos en lo que representan todos esos fragmentos de huesos, de piedras pulidas, de hierros que encontramos en el fondo de las cavernas. Hablando Eliseo Reclus, en su libro "El hombre y la tierra", de la edad colítica, tiene un frase que es el más poderoso argumento que podemos oponer a cuantos desdeñan a los pobres cavernícolas: "Novadores y heréticos del tiempo, enseñaron a emplear las piedras, en forma irregular." He aquí a unos cavernícolas que, preocupados del progreso y del bienestar de sus hermanos, estudian la manera de que las piedras, que antes se usaban sin desbastar, sean ahora sustituidas por otras pulidas, afiladas, propias para menesteres que antes no se podían realizar. Y no creemos que a estos novadores y heréticos — que tanto han trabajado por la humanidad, por nosotros, los que vivimos al presente—, no creemos que a estos buenos cavernícolas se extienda el desdén y la inquina de los que ahora usan el manoseado vocablo.

Y en su sentido peyorativo, ¿quién no será un poco cavernícola? Si sólo conservamos de la palabra su referencia a los cavernícolas que fueran, en efecto, rudos, ignorantes y violentos, ¿cómo desconocer que, pasados siglos y siglos, millares y millares de años, la violencia y la ignorancia habitan todavía en nuestros corazones? ¡Qué cosa tan difícil el convencer a quien cree estar realizando una obra de alta justicia social de que lo que realiza es un acto de crueldad y de barbarie! ¿Cuándo se acabará en España la sucesión funesta de arbitrariedades, desafueros e intolerancias? No vemos, no podemos ver, que los actos sociales son un complejo tupidísimo de causas y concausas, determinadas por todos los ciudadanos. No queremos ver que ni en la Naturaleza, ni en el mundo moral, se da nada que sea incausado, que no tenga sus causas complejas y lejanas. Imposible convencer a Torquemada o a Lutero de su barbarie. Imposible convencer a un ciudadano de esta complejidad de los fenómenos sociales. Durante muchos años, el pueblo español ha pedido el derrumbamiento de un estado de cosas absurdo y arbitrario. Detestábamos el infecundo parlamentarismo; acusábamos de peculado y de charlatanería a los políticos: condenábamos el lento y embarazoso expediente; ansiábamos limpieza e inteligencia en la administración y en la política; hacíamos votos, en fin, porque se produjera un gesto gallardo y decidido que derrumbara todo el viejo armatoste nacional. Y al producirse ese gesto, la explosión del entusiasmo público fué enorme. Toda la nación, la nación en masa, fervorosamente, aplaudió al rey don Alfonso XIII cuando, asomándose al balcón de Palacio, tiró al aire los pedazos de la Constitución que acababa de destrozar. Y luego, ¡qué de complacencias y de adhesiones, desde el caballero que se sentaba en el Consejo de Estado hasta los intelectuales que daban conferencias, pagadas, naturalmente, con dinero de un Estado dictatorial!

¿No podrá haber una República inteligente? ¿No podrá la República ser un Estado político para todos, cordial, comprensivo, sereno y ecuánime? Pero la sucesión de las brutalidades, de las represalias de las venganzas, que forman dolorosa cadena en nuestro siglo XIX, ha de continuar. No es posible que de la noche a la mañana, el que es cruel deje de serlo. Imposible dar serenidad a quien vive agitado por las más violentas pasiones. Resignémonos a seguir presenciando la tradicional violencia; hoy los perseguidos son unos; mañana los perseguidos ahora perseguirán a sus perseguidores. Y ante tal consideración, ante tal perspectiva, nos consolamos pensando en el pobre antecesor nuestro de las cavernas, en el pobre y piadoso cavernícola, que, por nosotros, transformó, novador de su tiempo, la piedra ruda en piedra pulida."

Podem tenir confiança

Amb aquest títol diu El Matí *en el seu editorial:*

"*Haviem* dit sovint, des d'aquest mateix diari, que el dia que l'ordre públic de Barcelona estigués a càrrec de gent catalana s'acabaria per a la ciutat aquell viure en continua turbulència. Haviem dit sovint que el desordre de Barcelona havia estat devingut un instrument polític del Centre. Una cosa tan evident, comprovada mil vegades amb fets i fins amb dites de polítics de tot caire, era posat en dubte per una part de la nostra gent conservadora cada vegada que es parlava d'autonomia. Es formava tot seguit un ambient de malfiança, explotat de seguida per Madrid i la seva premsa amb una astúcia afinada per llargs segles de predomini polític.

Ja semblàvem guarits d'aquesta tara provinciana, que és aquesta temença davant del fet d'haver de governar, quan, per inèrcia, veus ací que retorna en uns moments en què precisament els fets ens proven el contrari. Per inèrcia, davant de la darrera vaga, verament immotivada, alguns deien: ¡Quina desgràcia, si tenim l'autonomia! ¿Com ens sortirem d'aquests perills de vagues i de revoltes revolucionàries?

I mentre alguns tornaven d'esma a la cantarella tímida de sempre, hi havia un exemple de com només amb el govern dels catalans hi pot haver la pau i l'ordre a Catalunya.

Ara ja tothom ho veu. Ara la confiança retorna més segura. Els fets ens donen la raó. Tota la campanya en defensa de l'Estatut, abans que fos aprovat pel plebiscit, la fundàrem en la confiança que teníem en la nostra gent i en la desconfiança que prou merescudament teníem en els de fora.

Mes entenem-nos. La nostra gent no és aquest partit d'Esquerra que no se sabé captenir en les eleccions amb una dignitat mínima; aquest partit de violència i d'il·legalitat, que continua dins el Municipi barceloní les pitjors vergonyes pretèrites.

Entorn de l'Estatut i del vinent govern de Catalunya hem d'esvair tota ombra d'anormalitat política i càndol electoral de la darrera vega.

Hem d'evitar que es repeteixi l'esda: hem de posar-nos enèrgicament a què la llei sigui efectiva i no sigui paraula morta com en els pobles endarrerits i incultes.

Es per això que reclamem per a les vinents eleccions la representació proporcional, per tal que la política catalana ostenti en el govern de Catalunya la representació plena del poble. I amb la representació autèntica de Catalunya podem tenir-hi plena confiança."

ELS TRIBUNALS

DETINGUT PER RESISTENCIA A L'AUTORITAT

Ha ingressat a la presó, a disposició del Jutjat del districte de l'Hospital, Vicents Cendra, detingut als voltants del carrer de Gravina, amb motiu dels incidents ocorreguts davant "La Vanguardia", per resistir-se als agents de l'autoritat.

EL SUMARI PER L'ASSASSINAT DE FRANCESC LAYRET

Ha ingressat a la presó, procedent de València, on fou detingut, Joan Gascón, que va pertànyer al Sindicat Lliure, i que està acusat d'haver pres part en l'assassinat de l'advocat senyor Layret.

El jutge especial, senyor Aragonès, que entén en aquest sumari, anà a la presó per a prendre declaració als processats per aquest mateix fet, Pallàs i Tarragó, els quals negaren la participació en el fet.

DILIGENCIES DEL JUTJAT DE GUARDIA

El Jutjat del Sud, en la seva darrera guàrdia, instruí 35 diligències, i ingressaren als calabossos quatre detinguts.

El substituí el Jutjat de la Concepció, secretaria del senyor Guardiola.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

SALA DE VACANCES

Secció del Civil.—No té assenyalaments.

Secció del Criminal.—Un incident per delicte contra l'honestedat, i un altre per injúries.

PRIMERA CASA A ESPANYA
Especialitats per a aixafadors. Grans exposicions Rambla
Preus i models sense competència. Vendes a terminis i a tothom.
MANUFACTURA GENERAL DE MOBLES DE CAUCHO Y GRABADOS ARTICULOS PARA MANUALIDADES
P. MARTIN 5ª de ROSES
MARTINEZ
TELEFONO 17765 APARTADO 335
ALMACENES Y DESPACHO PASEO MACIA 14 BARCELONA
Ajuntaments - Jutjats - Ferrocarrils - Comerç i Indústria
Diploma d'Honor i Medalla d'or a l'Exposició Internl. Barcelona 1930

Informació política

L'ONZE DE SETEMBRE

Conferència d'Antoni Rovira i Virgili

La S. P. de Propaganda del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria ha organitzat per a demà, dijous, dia 10, a les deu de la nit, una conferència a càrrec del notable historiador nacional de Catalunya Antoni Rovira i Virgili, el qual dissertarà sobre el tema "L'onze de setembre de l'any 1714". L'acte serà públic.

La U. G. T. i P. S. O. i la vaga passada

Els organismes directius de la Unió General de Treballadors i del Partit Socialista a Catalunya han publicat un manifest condemnant els successos ocorreguts darrerament a Barcelona.

Mort d'un ex-regidor

Ha mort el farmacèutic doctor Joan Farré i Castillon, que havia militat als rengles liberals, on figurava com a vice-president del Directori del Partit Liberal Català.

Havia estat regidor de Barcelona. Reposi en pau.

L'empresonament del professor Moulin, a Itàlia

El Comitè i el Centre Radical Autonomista de Girona han dirigit un telegrama a l'Ambaixada d'Itàlia protestant de la detenció i processament del professor belga M. Moulin per les autoritats feixistes.

A favor dels religiosos

La Comissió Organitzadora de Defensa de Religiosos Adscrits a Catalunya convoca els seus components a la reunió que se celebrarà al seu domicili social demà, dijous, dia 10, a les set de la tarda, per tal de donar compte de l'aprovació dels Estatuts pel Govern civil i de l'estructuració de l'actuació futura.

URODONAL
dissolvent de l'àcid úric
es ven en flascons de mitja cabuda que són molt complerts

Els federals i l'Estatut

El Consell regional i el Comitè local del partit republicà democràtic federal ha dirigit als diputats federals de les Corts Constituents un document relatiu al projecte d'Estatut de Catalunya, en el qual assenyalen diverses esmenes que estimen que haurien de prevaler.

Estat Català a Bellpuig

Amb aquest títol, i avalada amb un segell que diu "Elements d'Estat Català. Comitè provisional", rebem la següent nota:

"Diumenge passat, a la tarda, tingué lloc a la bella vila lleidatana abans esmentada un acte de divulgació dels principis d'Estat Català, fet per elements d'aquest.

A tal fi va celebrar-se un míting a l'Avenç Republicà, en el qual prengueren part els oradors Joan Bolòderes i Felicià Serra i Mont. Clossaren aquests, en àlgids parlaments abrandats d'entusiasme i patriotisme, els avantatges que pot reportar al nostre poble aquest partit orientat a prendre la part que li pertoca en les lluites cíviques de ciutadania que s'apropen.

Ambdós foren molt aplaudits pel públic nombrós que emplenava de gom a gom l'espaiosa sala, on els crits de "visca Catalunya lliure!" hi abundaven tant, que hom pogué constatar com un fet el desvetllament de la nostra terra en aquestes hores de reivindicacions pàtries."

El sumari per l'assassinat de Francesc Layret

Ha ingressat a la presó, procedent de València, on fou detingut, Joan Gascon, qui va pertànyer al Sindicat Lliure, i que està acusat d'haver pres part en l'assassinat de l'advocat senyor Layret.

El jutge especial, senyor Aragonès, que entén en aquest sumari, anà a la presó per a prendre declaració als processats per aquest mateix fet Pallàs i Tarragó.

Als ex-socis de "La Reixa"

Reunits els que foren empresonats el dia 11 de setembre de 1901, que constituïen l'Agrupació Catalanista "La Reixa", acordaren portar una corona al monument a Rafel Casanova demà, dijous, dia 10. Com que en l'esmentada reunió hi faltaren algunes companyes, es prega a totes que l'esmentat dia, a dos quarts d'onze del vespre, se serveixin reunir-se a l'estatge de la Unió Catalanista (Canuda, 14, primer) a l'objecte de complimentar corporativament el patriòtic acord.

Noticiari

El Comitè republicà democràtic federal del districte cinquè ha organitzat un cicle de conferències, la primera de les quals tindrà lloc demà, dijous, a les deu de la nit, a càrrec del seu president, senyor Grajales, sota el tema "Pi i Margall i el Federalisme".

Josep Gifreda i Cases

Després d'una llarga malaltia ha mort el senyor Josep Gifreda i Cases. Tenia 83 anys.

El senyor Gifreda feia uns quants anys que vivia molt retirat. No obstant, la seva vida havia estat activíssima i fructuosa. Tant a Barcelona com a les regions d'Amèrica, on havia passat la seva joventut, tenia moltes amistats i simpaties.

L'enterrament s'efectuarà avui, a les quatre de la tarda, Ronda de Sant Antoni, 17.

Rebi la família Gifreda, especialment els nostres amics Marius i Josep, l'expressió del nostre condol.

La sardana

FESTA MAJOR — DE — SANT GERVASI

Carrer de Bertran

La Comissió de veïns del carrer de Bertran, amb motiu de la Festa Major, ha organitzat dues audicions de sardanes, que se celebraran en les dates i llocs següents:

Dia 13. — Tarda, al carrer Bertran (final), dues cobles: Popular i Canigó.

Dia 20. — Tarda, a la plaça Figuerola (carrer Bertran), dues cobles: Popular i Empòrium.

Cal esmentar que la del dia 20 serà d'homenatge als populars compositors Josep Vicents (Xaxu) i Josep Saderra, amb una estrena del mestre "Xaxu".

Palau de la Generalitat

Dia de festa

Amir hi hagué calma absoluta al Palau.

Cap notícia d'importància a reportar.

El senyor Macià aprofità la festivitat del dia per a marxar a Borges Blanques, on es proposava passar unes hores amb motiu de celebrar aquell poble la seva festa major.

Al vespre, marxà cap a Madrid el secretari polític del President i diputat a Corts, senyor Terradelles.

El segell de la Generalitat de Catalunya

A tots els artistes que han pres part en el Concurs del segell de la Generalitat de Catalunya, se'ls convoca a una reunió que tindrà lloc avui, dia 9 del corrent, a les deu en punt de la nit, al saló d'actes de la Lliga de Defensa Industrial i Comercial, Rambla dels Estudis, 12 pral., amb l'objecte de donar-los compte de les gestions realitzades prop del Govern de la Generalitat, segons l'acord de la reunió tinguda anteriorment. — Per la Comissió, A. Yance.

SOLER I TORRA GERMANS

BITLLETS

Francesos, 43'97 per cent.
Anglesos, 54'50 pessetes.
Italians, 58'65 per cent.
Belgues, 156'15 per cent.
Suïssos, 218'70 per cent.
Portuguesos, 0'48 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 2'65 pessetes.
Austria (schilling), 1'35 pessetes.
Txecoslovàquia, 32'50 per 100.
Holandesos, 4'25 pessetes.
Grècia, 15 per 100.
Suècia, 2'90 pessetes.
Noruega, 2'90 pessetes.
Dinamarca, 2'90 pessetes.
Finlàndia, 27 per 100.
Romania, 6'25 per 100.
Bulgària, 7'50 per 100.
Turquia, 4'75 pessetes.
Estats Units, 11'21 pesseta
Canadà, 11'05 pessetes.
Argentins, 3'13 pessetes.
Uruguais, 5 pessetes.
Xilens, 1'18 pessetes.
Brasilers, 0'63 pessetes.
Bolivians, 3 pessetes.
Colombians, 9 pessetes.
Peruans, 26 pessetes.
Paraguais, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'45 pessetes.
Japonesos, 5 pessetes.
Argelins, 43'65 per cent
Egipte, 54'75 pessetes.
Filipines, 4'75 pessetes.
Hongria, 1'80 pessetes.

OR

Alfons, 210 per 100.
Unces, 210 per 100.
4 i 2 duros, 210 per 100.
1 duro, 10'50 pessetes.
Isabel, 211 per 100.
Francs, 209 per 100.
Lliures, 53 pessetes.
Dòlars, 10'90 pessetes.
Cubà, 10'80 pessetes.
Mexicà nou, 211 per 100.
Veneçuela, 209 per 100.
Marcs, 258 per 100.

Després de la vaga

Una altra troballa d'armes i explosius

Han estat posades a disposició del jutjat de guàrdia cinc armes llargues i tres de curtes, trobades a la bòbila de Saguer i en un tancat de prop de la dita bòbila.

Encara hi trobaren tres quilos de municions i dues bombes, una d'elles cilíndrica, de 30 centímetres de longitud i 10 de diàmetre.

Les bombes han estat trameses al Camp de la Bota.

Els detinguts alliberats i els que continuen en aquella situació

Parlant amb els reporters, els digué el senyor Menéndez, cap superior de Policia, que els detinguts que hi havia a les comissaries i a la Direcció eren 170, i els del Sindicat del carrer de Mercaders, 94, o sigui un total de 264 detinguts. Aquests darrers seran posats a disposició del jutjat. Dels altres n'han estat alliberats 92; 20 d'aquests eren a la Direcció i 72 al "Dédalo". Dels 78 detinguts que resten seran alliberats aquells en els expedients dels quals no aparegui responsabilitat i no estiguin reclamats per cap jutjat.

El tiroteig davant la Jefatura i armes que no surten

En aquesta conversa es referí el cap de policia a les suspicàcies que per part d'alguns hi ha hagut entorn del succés esdevingut davant la Direcció de Policia, quan intentaren escapar-se els presos, alguns dels quals agrediren els guàrdies a trets, la qual cosa determinà que aquests contestessin i que hi hagués víctimes. Digué que, contràriament al que s'ha dit, els detinguts no anaven emmanillats, i que tampoc hi hagué temps d'escorcollar-los. El fet que es desenrotllà davant de la Direcció no és cap secret, puix que hi ha molts veïns que el presenciaren, com també les ambulàncies de la Creu Roja. Adhuc hi ha fotografies tretes dels moments en què els presos s'amotinaren contra els guàrdies, la qual cosa féu que alguns d'ells poguessin escapar-se. Féu constar el cap de policia que mai per mai podrà haver-hi el més petit dubte que la seva conducta no sigui diàfana. Les forces a les seves ordres contestaren les agressions a trets amb trets, però un cop efectuada una detenció no s'atropellà a ningú, ni hi hagué el més petit mòbil de venjança.

Finalment el senyor Menéndez exposà la seva estranyesa que no hagin aparegut més armes en els escorcolls efectuats. Digué que al Sindicat del carrer de Mercaders foren utilitzats rifles. Això ho veieren els guàrdies, i els que no, ho aprecieren pel soroll dels dispars. A més, a dins el local foren trobats molts trossets de bala d'aquesta mena d'arma. No obstant, els rifles no han aparegut. Per això la policia continua treballant per esbrinar on són.

Las campanyes de sempre de "Solidaridad Obrera"

Diu "Solidaridad Obrera" que al Palau de Justicia foren maltractats tres presos per uns guàrdies. Com que s'atribueix aquesta notícia a l'advocat senyor Cases Sala, el cap superior de Policia, que desmenti els fets, s'estranyà que no hagi formulat la corresponent denúncia.

També desmentí el que diu el mateix diari, que fou detingut un noi de 14 anys, i que els detinguts en l'escorcoll al Sindicat del carrer de Còdols foren portats a la Direcció i no al "Dédalo". Digué el senyor Menéndez que únicament anà a la Direcció el conserge del local, perquè havia de fer-se un escorcoll a les seves habitacions, acabat el qual el conserge passà al "Dédalo". Quant al noi del qual es parla, és el fill del conserge, i fou alliberat així que acabà l'escorcoll.

Visites protocolàries

El comandant de la quarta divisió, general Batet, i el tinent coronel de carrabiners, visitaren el governador, per expressar-li l'agraïment per les frases laudatòries que ha tingut pel comportament de les forces a llurs ordres.

Una revista al Cos de Policia. -- Paraules del governador i del Cap Superior

Ahir a la tarda, aprofità l'ocasió d'estar reunits al Govern Civil diverses representacions del Cos de Mutilats i del Cos de Policia, el Sr. Anguera de Sojo, va passar revista a aquest darrer, dirigint paraules de felicitació a les forces per llur brillant comportament i per la disciplina i entusiasme que posaren en tot moment per a plantar cara als promotors del desordre.

Li contestà el Cap Superior de Policia, recalcant la ferma adhesió del Cos per tot el que sigui en defensa i prestigi de la República i el propòsit de continuar servint a Barcelona.

L'acte fou molt senzill, però de gran cordialitat.

Digué el governador que avui possiblement tornarà a visitar els guàrdies ferits tots els quals milloren, fins el que la seva gravetat inspirava més inquietud.

Perquè siguin apariades les destroces de la Presó Celular

Diu el governador que es preocupava que com més aviat millor pugui quedar habilitada la presó i que havia conferenciat amb un delegat de la Direcció General de Presons i el director de la Presó per tractar d'aquest punt.

Les reunions sense permís

Els esmentats comissionats també es queixaren que los interrompuda dilluns una reunió que celebraven els vaguistes de Telèfons. Els digué el governador que ja saben que les reunions s'han de participar al Govern civil amb un dia d'anticipació per tal que pugui autoritzar-se o denegar-se.

Per la reobertura dels Sindicats clausurats

Una representació de la Federació local de la C. N. T. i del Sindicat del Ram de l'Alimentació visità el governador per demanar-li que sigui oberts els dos locals clausurats.

El governador els féu present que l'expedient de l'escorcoll al Sindicat de l'Alimentació passarà al Jutjat.

Un telegrama de felicitació del ministre de la Governació

El governador ha rebut el següent telegrama del ministre de la Governació:

"Recibo su telegrama y me satisface muchísimo cuanto me comunica de haberse normalizado situación en esa provincia. Ruego a V. E. que en nombre del Gobierno de la República haga presente al General quarta División y Jefes Guardia Civil, Jefe Superior Policía, Comandante Marina y del buque "Dédalo", Teniente Coronel Primer Jefe Carabineros y fuerzas sus respectivos mandos, sincero agradecimiento por los relevantes servicios que con motivo de las presentes circunstancias han prestado, rogándole salude a todos con mi mayor afecto."

Arribada de dos vaixells de guerra

Ahir al migdia entrà al port, procedent de Cartagena, el destructor "Juan Lazaga", el qual ha retardat la seva arribada a causa d'una lleugera avaria a la màquina.

A dos quarts de vuit del matí havia arribat de la mateixa procedència el destructor "Churruca". Ambdós vaixells, que amarraren llurs caps de popa al moll del Contradic, havien estat enviats a Barcelona per si hagués persistit l'atur general.

Enterrament d'una altra víctima

Ahir al matí s'efectuà l'enterrament del cadàver de Bonaventura Guillermo Berlanga, mort durant els darrers successos.

La fúnebre comitiva sortí d l'Hospital Clínic.

Diligències judicials

AUTOPSIA A DOS CADAVERS

El metge forense del districte de Llotja, senyor Luanco, ha practicat l'autòpsia als cadàvers de Josep Año i Just Arteaga, morts durant la vaga general.

Segons dictamen facultatiu, el primer morí a conseqüència d'hemorràgia interna, i el segon per fractura de la base del crani.

ELS JUTGES PRENEN DECLARACIÓ ALS DETINGUTS

Els jutges que tenen sumaris amb motiu de la vaga general, els inculpats de la qual són presoners al "Dédalo", s'han traslladat a l'esmentat vaixell per rebre declaració als detinguts.

TRES DETINGUTS PER COACCIONS

El Jutjat de l'Audiència ha decretat la llibertat de Josep Benavente, Josep Llopis i Josep Martínez, detinguts per exercir coaccions a uns barbers al carrer d'Aribau.

Tots tres han quedat a disposició governativa.

UN FET ESTRANY

Fa uns dies que es presentà una denúncia contra un comerciant, en la qual se l'acusa d'estafa de gèneres per valor d'unes onze mil pessetes.

Els dependents, en presentar-se la policia al magatzem, manifestaren que ignoraven on és el principal.

Efectuat un escorcoll a casa dels quatre dependents, sembla que se'ls trobaren documents comprometedors, així com també armes i municions, per la qual cosa ingressaren tots als calabossos del Jutjat.

Els detinguts es diuen Josep Coive Comeu, Modest Mur Ester, Josep Pilar Esteve i Eduard Cervero.

LES LLETRES CATALANES

DOS POETES

per J. S. PONÇ

Traduïm del "Mercure de France" (15 agost) aquest magnífic comentari del poeta Josep-Sebastià Ponç:

En la meva darrera crònica assenyalava el lirisme agut i lúcid de Josep Lleonard, i ara m'és plaent de dir que els reculls recents de T. Garcés i d'Agelet i Garriga són igualment dignes d'ésser llegits per qui vulgui conèixer les direccions actuals de la poesia catalana; formen el segon i el tercer volums de les Edicions "La Branca", que vaig tenir l'honor d'inaugurar amb "L'Aire i la Fulla".

T. Garcés ha aconseguit descabdellar el seu talent a "Paradís" i ho ja en el sentit de la delicadesa del tret. Es la qualitat que més convé retenir. Una obra serà sempre prou nova si el seu autor la mena envers la perfecció del sentiment i de l'expressió. N'hi ha prou amb què el poeta posseeixi aquesta voluntat i aleshores li serà permès de lliurar-se el fruit llisquent del somni. Tomàs Garcés és un somniador subtil. Sap el que val la ingenuïtat i ha pogut mantenir sense pertorbació, sense la més petita arruga, la claredat de la seva fe. Una civilització encara jove, o disposada a un rejoveniment sobtat, sembla afavorir natures com aquesta. Catalunya, guardiana gelosa del seu passat, és promesa sempre a l'esdevenidor. Vingut de Barcelona, en els cenacles de la qual hom el veié aparèixer, Tomàs Garcés descobrí la beutat davant les cales marines, al Port de la Selva i a la Selva de Mar, al mateix temps que l'ordre dels seus sentiments; aquesta conjunció natural explica la línia plàcida del seu lirisme. No és pas que hagi volgut lliurar-se al ruralisme. Ja ho sé prou, la crítica hauria escridassat. El ruralisme no té cap ambient a Barcelona, a causa dels seus excessos. I perquè els catalans volen afinar-se i evitar els perills del dialectalisme. Aquesta posició de la poesia catalana, a penes concebible a França, fins i tot potser poc desitjable per a la nostra literatura d'oc, il·lumina, no obstant, el passat i el present d'aquella poesia. Tomàs Garcés només s'inspira en el paisatge per confiar-li un món voluntàriament pueril. El somni no és sinó la voluntat de retenir la fantasia de la infantesa, de construir un niu flotant, o com diu l'autor, un paradís. L'alè de Cap de Creus ha fet brillar per ell la netedat del cel i l'ha allunyat de l'intel·lectualisme que desvetlla uns esperits i n'empetiteix d'altres. No tenim prou *poetes obscurs*, afirmava Remy de Gourmont. Sens dubte, però, mai no tindrem prou poetes clars, prou àmplies lluminoses. Hom arriba al misteri, tant per camins de llum com per *camins tenebrosos*. La poesia mai no serà definida. D'aquell simple paisatge de la Selva de Mar, d'aquell tauler de vinyes davant de la badia, d'aquell port pescador les cases del qual deixen caure un reflexe lletós entre les barques, d'aquella riera sense aigua, però que nodreix un oasi de canyars sota la lluna, d'aquell camí en la vall, Tomàs Garcés n'ha fet un paradís sumari, tal com haurien pogut concebre'l els primitius o els monjos en la muntanya propera de Sant Pere de Roda.

La intel·ligència exacta d'un paisatge no és pas una qualitat massa festesa. Quan jo prendré davant la petita estació de Llansà el taxi que ha substituït la tartana, tornaré a veure aquella badia recordant-me dels poemes de Garcés, on les imatges llisquen com l'aire:

Madura l'or del taronjar
amb fressa d'ocellada

I retrobaré aquella casa de porxos blancs, aquell pou glaçat, aquella quietud inesperada, on flota un seny el secret del qual havem perdut. He vist Tomàs Garcés llançar còdols a la mar, en fer-se nit. La seva poesia recorda aquest joc simple. El joc a què es lliura Agelet i Garriga és ben diferent. El sospito llançant *fletxes* de color a l'atzur. Car les seves imatges són ràpides i brillants de novetat. Vaig dir ja, a propòsit de "La tarda oberta", que no confiava la seva poesia a les línies de la melodia. El seu cromatisme sembla descabdellar-se encara al seu nou recull "Hostal de Núvols". Els núvols, diu, són les coves fresques dels estels. Tres paraules li basten per evocar la profunditat, la diversitat dels plans i l'esclat fugaç. Afinà la seva visió una estada a Oxford o a Londres, i el *viatge* desenrotllà en ell el gust de les voluptats furtives, del perpetu moviment de les aparences, de la *metamòrfosi*. Arriba a demostrar l'adequació dels dos termes, metàfora i metamòrfosi, car si l'una porta al més enllà, l'altra opera com per màgica el canvi sobtat de la forma. Aquell art vibrant que un Léon-Paul Fargue descobreix a la ciutat, ell l'aplica a la plena natura, a la visió del cel, al desplegament de la llum; la jovenesa de la poesia es retroba intacta. El desig i l'admiració són *fonts lustrals*. Audaç temptativa la seva, puix que es priva del suport natural de la melodia i no s'inspira sinó en el valor propi del mot, del color fluid i humit que sembla desprendre-se'n. El que és nou en aquesta poesia és que es presta poc a les consideracions d'ordre moral. Almenys és nou en la lírica catalana. Ael mateix ha mostrat com l'art de López-Picó lliscava sense repòs cap a l'abstracció i el diàleg espiritual. L'art de Garner, més flexible, es fonamenta de vegades en una ètica religiosa. L'un i l'altre serven així la marca de llur educació. Donés bé: seria més difícil de trobar preocupacions semblants en l'obra d'Agelet i Garriga. Veig prou que dóna a una part del seu llibre el títol de "Les platges espirituals", i estic temptat de retreure-li aquest contrasentit, ben inesperat al país de Verdaguer. Potser escriurà paisatges espirituals. Els d'avui, però, no ho són encara. El que l'admira avui, és l'abundor de la *natura renovada cada matí*, la meravella de l'ésser. El que diu és la virginitat del dia. Es tal, que no es diferencia d'aquella llum escampada que s'apaga quan la flama blava del pi es mor dalt del pujol. Després d'això res de més natural que concebeixi la mort com una pluja fosca. Però Agelet i Garriga és lliure sobretot al plaer de les "estampes de color". Presentades com esbossos, únicament lliurats a l'ordre d'alguns mots, amb aquell despullament que allunya els esperits incomprensius, són, en llur majoria, admirables de justesa.

Ens confia el secret d'aquesta ambició quan reprodueix amb l'únic artifici dels mots vibrants una natura morta d'Henri Matisse. No hi ha temes vells. Uns quants mots ens capbussen en la poesia, mentre la reunió d'aquests mots sembli fortuïta:

"Rossinyol — Penges d'un fil blau — i dues tèbies ales — Bresca tremolosa — rosa de la branca — Ets plantat amb or — sobre el lleng de l'aire — Rossinyol — que fas un cant d'aigua."

Així ens dóna la imatge dels moviments multiformes que encanten la vida.

Cursos i conferències

Avui, a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc la tercera conferència del cicle organitzat per l'Associació de Lliçonetats en Administració Pública (carrer del Bisbe, 6). En Ramon Seulla descabdellarà el tema "La contribució territorial".

L'ensenyament

Com de costum, la Unió Professional de Dependents i Funcionaris del Comerç inaugurarà, el primer d'octubre vinent, el seu curs acadèmic, consistent a les classes de preparatòria mercantil, cà'cul mercantil, teneduria de llibres, primer i segon curs; francès i anglès, primer i segon curs.

Les dites classes, regentades per professors competents, i nadiu les d'idiomes, són gratuïtes.

Per a inscriure's a l'estatge social de l'entitat (Cintat. 5, primer), de set a nou del vespre.

ATENEU POLYTECHNICUM.
(Alt de Sant Pere, 27, pral. - Telèfon 25050)
CURS DE 1931 - 1932
ESTUDIS POLITICS I SOCIALS
Ciències - Literatura - Idiomes

L'Ateneu Polytechnicum fa més extens aquest any el pla de l'Escola d'Estudis Polítics i Socials indispensable per a la capacitació del nostre poble en la direcció política i econòmica de la societat. El règim de la democràcia ho exigeix. Els ciutadans han de fer un esforç màxim per tal de collaborar-hi, de formar-s'hi.

Aquesta Escola suposa, però, una cultura general que donarà també l'Ateneu en les seccions de Ciències, Literatura i Llengües, les quals es proposaren fer conèixer a tots els estudiosos els resultats de la ciència contemporània i el seu paper en la vida social, la influència de les literatures i poser al nostre abast la cultura d'altres pobles.

Cursos de gramàtica catalana sota la direcció del mestre Pompeu Fabra.

Curs elemental a càrrec del professor senyor Jaume Aimà tots els dimarts i dijous de 8 a 9 del vespre.

Curs superior a càrrec del professor senyor Marcel·lí Antich tots els dilluns, dimecres i divendres de 8 a 9 del vespre.

Cursos de francès a càrrec del professor senyor Alfons Maseres.

Primer curs tots els dilluns, dimecres i divendres de 8 a 9 del vespre.

Segon curs tots els dilluns, dimecres i divendres de 9 a 10 del vespre.

Curs d'alemany a càrrec de la professora senyora Nanny Wachsmuth tots els dilluns, dimecres i divendres de 8 a 9 del vespre.

Curs d'anglès a càrrec de la professora Mrs. Gusi tots els dimarts, dijous i dissabtes de 8 a 9 del vespre.

Curs d'Història Universal a càrrec del professor senyor Pere Comes tots els dimarts de 8 a 9 del vespre.

Cursos de repàs de les primeres lletres: Aquests cursos comprendran Gramàtica Catalana i Castellana, Aritmètica i Geometria, i només podran assistir-hi obrers de més de 17 anys.

Dimarts, dijous i divendres de 7 a 8 del vespre: Aritmètica i Geometria a càrrec del professor senyor Josep Ma. Pi.

Dilluns i dimecres de 7 a 8 del vespre: Gramàtica Catalana i Castellana a càrrec del professor senyor Jaume Aimà.

Curs de Ciència Política, a càrrec del professor doctor Josep Xirau, tots els dilluns de 8 a 9 del vespre.

Curs d'Economia Política, a càrrec del professor doctor Carles Pi i Sunyer, tots els dimecres de 8 a 9 del vespre.

Curs sobre el treball a l'edat antiga, a càrrec del professor senyor Joan Estelrich.

Curs d'Introducció a la Filosofia, a càrrec del professor doctor Joaquim Xirau.

Programa:

I. Concepte i evolució de la filosofia. Filosofia oriental. La filosofia antiga: Plató. Aristòtil. La filosofia cristiana: Sant Agustí. Sant Tomàs. La filosofia moderna: La seva relació amb la ciència. Descartes. La filosofia crítica: Kant.

II. El problema del coneixement i el de l'ésser. Origen i valor del coneixement. El coneixement i la realitat. Idealisme i realisme.

III. Els problemes de la Realitat. Filosofia i ciències naturals. La matèria. l'Esperit, Déu.

IV. Filosofia i la cultura. La Veritat. El Bé. La Bellesa. La Justicia.

V. Característiques de la filosofia actual.

Tots els dijous de 8 a 9 del vespre.

Curs de Sociologia, a càrrec del professor senyor Ramon Vinyes,

Programa:

Sociologia: Disciplina històrica. Estructuracions de societats. Període inicial de l'organització social. Descabdellament de les civilitzacions primàries. L'organització i la concentració progressiva del poder a les societats primitives. El problema de la Sociologia i la Història. Totemisme. Fratries. Començos del poder individual. Dels clans als reialmes. Els primers imperis d'Orient. Perspectives obertes després de la primera etapa de la formació corporativa. El "conformisme" obligatori. L'individu com agent de lògica. Edat Mitjana. Producte progressiu social fet per la lluita i l'acord. *Inici de la tercera fase de l'evolució social* ja no espontània, sinó de lliberat. La Sociointia durkeimiana. La fe de L. Levy-Bruchl. Vilfred Pareto i la sociologia. Contribució de G. Davy a la sociologia. Altres autors: examen. Panorama contemporani de la Sociologia. Punts de vista. Relacions entre les necessitats socials i l'estructura de les Societats. La utilitat i els seus diferents gèneres. La força de les societats. Variants del capitalisme. *El proteccionisme*. L'especulació i la renda. La democràcia. Períodes econòmics i períodes socials: forma ondulatòria dels fenòmens. Corrents novíssims. La Sociologia a Catalunya.

Tots els divendres de 8 a 9 del vespre.

Curs de Biologia Experimental, a càrrec del professor doctor Cosme Roies.

Programa:

Lliçó I. Els éssers vius més petits. Estudi microscòpic de protistes.

Lliçó II. Les plantes més senzilles. Estudi microscòpic d'algues, floridures i molses. Experiments sobre llur vida.

Lliçó III. Estructura microscòpica dels éssers vius.

Lliçó IV. Composició química dels éssers vius estudiats: demostració del C. Hon, reacció de l'albúmina, *hidrats*: cel·lulosa, sucres i sals minerals.

Lliçó V. La reproducció dels vegetals. En els bolets i algues. Organs reproductors de les plantes superiors. Embrions. Llavors. Desenvolupament de les llavors i esclatament de la planta. Reproducció per estolons. Tanquets.

Lliçó VI. La vida de les plantes superiors. Les funcions nutritives: demostració de l'absorció d'aigua, de sals minerals i de gasos. Influència de la concentració de les solucions on es troben. La respiració de les plantes. La formació clorofílica.

Lliçó VII. La vida en els animals. Composició química dels animals. Demostració de C. HON. Cendres.

Lliçó VIII. Les funcions de nodriment en els animals. Aliments. Anatomia macro i microscòpica de l'aparell digestiu. Fisiologia de la digestió. Absorció.

Lliçó IX. Estudi de la circulació en la granota i en l'home. La sang: estudi químic i microscòpic. La respiració. L'excreció. Anàlisi d'orina.

Lliçó X. El moviment en els animals. Estudi de la contracció muscular. Esquelets. Estudi macro i microscòpic d'ossos i múscul.

Lliçó XI. L'educació de les funcions. El sistema nerviós i les glàndules endocrines. Estudi macro i microscòpic. Aparells sensorials. Tactismes. Reflexes. Les funcions medullars. La funció global del cervell, cerveliet, encefal. Els sistemes simpàtic i parasimpàtic.

Lliçó XII. La reproducció en els animals: segmentació, fecundació. Animals unisexuals i hermafrodites. Estudi macro i microscòpic dels òrgans genitals. L'Herència. Embriologia. Creixença.

Lliçó XIII. Classificació dels animals existents. Tipus o fílums; exemples de polips, esponges, estrellats de mar, cucs, artròpots, mol·luscos i vertebrats.

Lliçó XIV. El medi i la vida dels animals. Adaptació. Lluita per l'existència. Distribució geogràfica dels animals.

Lliçó XV. La vida i la psiquis. Les funcions psíquiques en els diferents animals.

Lliçó XVI. La vida i la societat en els animals i en l'home.

Lliçó XVII. La vida animal i vegetal a través del temps. Paleontologia.

Tots els dijous de 8 a 9 del vespre.

Els cursos anunciats començaran el dia 5 d'octubre. A la secretaria de l'Ateneu es facilitaran tota mena de detalls referents a les condicions de matrícula.

La dona, la moda i la llar

La mare i el nin

Quan l'infant ja comença a caminar o a arrossegar-se per terra, cal deixar-lo en una relativa llibertat. Tot vigilant-lo, cal donar-li la sensació que està lliure, però que hi ha una autoritat que vetlla per ell. Es a dir, cal que els pares alguin a la vora sense intervenir en tots els seus moviments. Així s'acostuma l'infant a valer-se per ell mateix i s'aconsegueix l'educació dels seus moviments dirigits per la seva voluntat.

L'infant és un home que juga, s'ha dit, i és veritat. Però cal que d'aquest joc constant se'n treguin dos profits: un millor desenvolupament de les seves funcions físiques i de les seves funcions psíquiques. Es a dir, el joc ha d'ésser un exercici i no únicament un entreteniment.

Per tant, caldrà cercar per a cada edat aquells jocs més adequats a les facultats psico-fisiològiques de l'infant, evitant aquells jocs que exigeixin un exercici desproporcionat a les facultats pròpies de cada edat. Tot procurant que els jocs desenvolupin gradualment tota la musculatura de l'infant, preferirem aquells que facin entrar en joc la imaginació i la voluntat. Cal dir, tot seguit, que amb aquest objecte, desgraciadament, s'han ideat molts jocs, que més que servir d'esplai a les criatures serveixen de divertiment als pares i als mestres.

Cal evitar els jocs massa violents, i aquells que requereixen un gran exercici, hauran d'ésser practicats durant poca estona. Els esports, sobretot el futbol i la bicicleta, cal no practicar-los fins ben passada la pubertat.

M. G.

LA MODA

A la platja

Sol rutilant. Llum cegadora. Mar blana, amorosa, amb resplendors mirífics. A la platja, sorra calcigada, que brilla amb reflexos metàl·lics. Ambient cuervant... ¡Quin marc més deliciós per a exhibir-se i triomfar la bellesa femenina!

* * *

Els clàssics maillots, aquest estiu donen una nota ben distreta. Llur característica és la simplicitat. Res

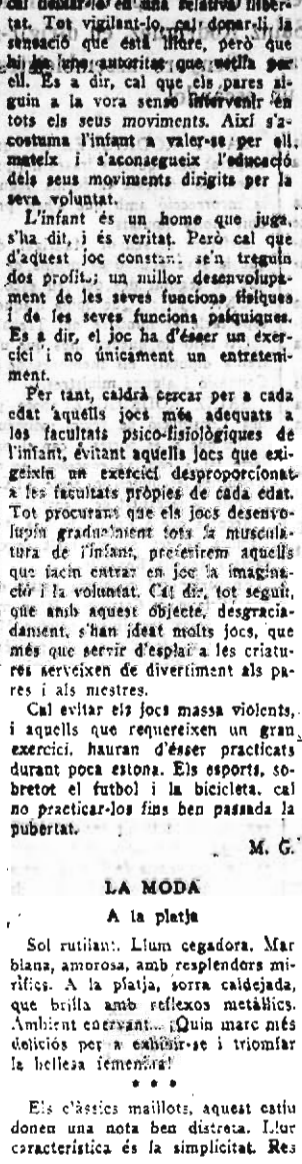

Elegant paiama de platja, en shantung color palla, guarnit amb biaixos de shantung estampat en color blau fort

d'aquelles extraordinàries combinacions de colors criadaers, en barreja bigarrada. Avui són considerades de poc gust. L'únic adornament en color són algunes incrustacions a biaxos o figures senzilles, naturalment, que en teles de color diferent, però que no facin gaire contrast.

També les dones elegants han abandonat els grans escots que no són mai gaire afavoridors. S'imposa, doncs, en els maillots, una gran moderació en les formes i escots, i molt d'encert en la tria d'adornaments.

Avui, però, que es passen tantes hores a la platja, el vestit de bany ha d'ésser completat amb altres accessoris, per tal de poder passejar desimboltament per la platja i terrasses, i fins assistir a algun te o ball dels que es donin als casinos de les platges de moda, perquè ja sabem com és intensa avui la vida de societat a la platja.

El maillot, tan pràctic per a banyar-se i assolellar-se, cal dir que no hi ajuda ni afavoreix a estar-se la platja a totes hores. I el vestit resulta massa i gens elegant, i fins dibuixa una silueta una mica grotesca.

Per a la vida social a la platja, cal triar un vestit que no ens estrès ni gràcia ni desimboltura ni feminitat.

Aquesta deficiència de la moda a la platja ha estat molts de maneres ben escaient: els paiames, els vestits marinets i d'arlequinat, tendint més a la feminitat, els conjunts de faldilla oberta i jaqueta curta.

En els paiames de platja, triomfa el shantung. També se'n confeccionen en jersei i piqué.

Es característica de molts models, l'amplària que tenen els pantalons en la part inferior. En alguns aquesta amplada s'aconsegueix tallant-los en forma, d'altres porten plecs una mica més avall dels genolls. D'ambdues maneres resulten molt graciosos.

Tots van acompanyats de jaquetes curtes o boleros, correntment de mànegues llargues, per bé que a les hores de més calor es duen els paiames sols. Aquestes jaquetes o boleros són de formes molt variades i elegants, algunes de gran fantasia.

Els vestits de marinet que es duen a la platja, tenen els pantalons folgats, i el cos com els típics vestits marinet, però bastant escotats i sense mànegues.

Els conjunts de faldilla oberta i jaqueta curta són molt escaients i es confeccionen en les mateixes teles consistents que els paiames.

Les faldilles solen quedar subjectes amb una peça molt ajustada i curta, que es corda amb uns quants botons grossos a un sol costat, al mig o a tots dos costats. Algunes no porten cap peça i són molt acampanades. Es corden igualment amb uns botons al davant.

Les jaquetes que formen conjunt amb aquestes faldilles són, com les dels paiames, de formes molt variades i originals, amb mànega curta o llarga.

A la platja les ombrelles es prodiguen molt. ¡Com ens abelleix el seu lleu redós quan l'ardència del sol ens aclapara! I, ultra la seva innegable utilitat, avui és un *adminicle* ben gentil, *patitó, femení*, que dóna goig que ens acompanyi tothora, a la *platja i al camp*.

Aquest estiu abunden les ombrelles confeccionades amb gust i veritable refinament. Se'n veuen de muselina blanca o estampada, o de cresp, adornades amb volanteta. Algunes estan totes formades amb volanteta. D'altres van frunzides i vorejades únicament amb dos o tres volanteta molt petits. També se'n confeccionen de s'hantung i àdhuc les més exquisides, de randa, però aquestes van amb els paiames o conjunts de luxe.

Les més senzilles ja no cal dir que són de cretona, de colors vius i llampants. Són ben alegres i joventvoles i les més apropiades per la platja.

CARLOTA SINEU

El nou règim penitenciari a la Presó de Barcelona

Un diputat a Corts —i precisament de l'Esquerra Catalana— en lamentar-se l'altre dia dels fets ocorreguts a la nostra ciutat, feia observar l'absurd que representava haver-lo volgut fer néixer precisament a la Presó, on des de l'advenir de la República i gràcies a les ordres de la Direcció general de Presons que es compleixen amb rigorositat, el tracte als reclosos ha millorat en forma que ningú no hauria pogut sospitar, malgrat que l'augment en el pressupost no hagi estat massa considerable.

Un collega, com a demostració, detalla alguns dels menjars que se serveixen als reclosos a la Presó de Barcelona i a títol informatiu els reproduïm:

L'esmorzar consisteix en sis grams de café, 35 de sucre, 100 de llet i altres cent de pa, diàriament. El cost d'aquest esmorzar és de 172'55 cèntims a la setmana

El menjar que se serveix a migdia sol costar de 34 a 40 cèntims diaris. El diumenge és el dia que el pressupost és més elevat, puix que la senyoreta Victòria Kent ha ordenat que se serveixi als reclosos "paella".

Es composa la "paella" dels següents aliments: deu grams de pèsols, deu de pebrot, 150 d'arròs, 50 de carn i 25 d'oli. El seu cost total és de 48'95 cèntims.

L'escudella que se serveix alguns dies als reclosos, és integrada pel següents: deu grams de botifarra negra o cinc de llonganissa riojana, 90 de cigrons, 175 de patates, 25 de cansalada, 25 de carn i 25 de tiges o 30 d'arròs. A l'administració de la presó li costa aquesta escudella un xic més de 45 cèntims.

L'import total del que es despén en l'esmorzar, pa, dinar, sopar i combustible per a cada pres, és de 10 pessetes i mitja setmanalment. Un pressupost ben petit si es té en compte que el menjar és abundós i els aliments no són d'ínfima qualitat.

Per combustible té assignat cada recluta, 61'11 cèntims: 172'55 per esmorzar; dues pessetes amb quaranta cèntims per a pa, sense comptar el panet de l'esmorzar, i cinc pessetes amb 70'34 cèntims per a dinar i sopar.

El Govern de la República Espanyola ha honorat la nostra llengua fent-la ensenyar als nois catalans. Tu que ets estatal, ¿ja tens en la nostra llengua els teus rètols i impresos?

REVISTA DE CATALUNYA

ADMINISTRACIÓ: VALENCIA, 261 i 263
BARCELONA

Preus de subscripció.

Un any 25 ptes. - Un semestre 12'50 ptes.

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom: _____

Adreça: _____

Població: _____

Cobrament per _____ a _____

_____
(Signatura)

Imprès de la revista per correu o per mensatger.

CINEMA

NOTES OFICIOSES

PRUNELLA HALL PARLA DE "ANGELES DEL INFIERNO"

Prunella Hall s'expressà en el "Boston Post" en els següents termes, quan s'estrenà a Boston "Angeles del Infierno", al Teatre Tremont:

"*Angeles del Infierno*", el film de Howard Hughes, del qual s'havia fet tant de reclam, omplí ahir la pantalla del Tremont amb un espectacle serè tan emocionant, que deixà al crític *gairebé sense alè*. Es una obra *mestra*, el més gran espectacle que mai s'hagi vist en el llenç blanc, i de la mateixa manera que "Sin novedad en el frente" és el més gran film de guerra, "Angeles del Infierno" és el film cim de l'aviació, que supera tot el que s'havia fet fins ara.

Us enoisa per la seva magnífica fotografia, i suspès el vostre ànim pels emocionants combats aeris, en algun dels quals prenen part nombrosos avions. Així, la glòria pertany principalment als aviadors i als operadors cinematogràfics. El raid del zeppelin, els arriscats combats aeris, les bombes en ple vol i l'espectacular caiguda dels aparells enemics des de tres mil metres d'altària han estat capturats per la "camera" en vistes de perspectiva i en primers termes de sorprenent realisme. En "Angeles del Infierno" no hi ha trucs, tot és *real*.

Gairebé un centenar de pilots de fama nacional i fins internacional prengueren part en aquestes escenes, i un bon nombre d'aquests es jugaren la vida per fer realitzar-les.

L'espectador més refractari a les emocions se sent electrificat per la pregona emoció que li produeixen les escenes del raid del dirigible, el formidable bombardeig del polvorí alemany i el gran combat aeri, el "dog fight", que es lliura en mig dels núvols, i en el qual participen dues nodrides esquadretes amb un total de cinquanta aparells.

Podeu veure en el film com el dirigible s'enfonsa sinistrament entre els núvols per a complir la seva mortífera missió, en un raid nocturn damunt Londres. Hi ha alguns primers termes de l'interior del gegantí zeppelin, que són simplement meravellosos. El dirigible és autèntic, i fou construït especialment per Hughes, sota la direcció del tècnic alemany Dr. K. Arnstein. El ritme dels pistons, els reflexos brillants de les bombes i les ordres precises dels oficials germànics, són tan excitants com la destrucció matelxa del colós dels aires. Es fa davallar un jove oficial en una barqueta d'observació que penja a centenars de metres del zeppelin per a observar l'aproximació de l'objectiu de l'aeronau i assenyalar el moment escaient per al llançament de les bombes. Llavors els avions anglesos de caça, són vistos per la tripulació del dirigible, i el comandant mana augmentar la velocitat. La barqueta d'observació treu marxa al dirigible. Se sent una ordre breu; és tallat el cable del qual està suspesa la barqueta. Malgrat això, el dirigible no pot guanyar suficient alçària i els tripulants del zeppelin es llancen a l'espai un darrera l'altre sense vacil·lació. El seu sacrifici és cadenades; un aparell enguia envesteix el gegant dels aires i el fa caure voltat de flames.

El bombardeig del polvorí alemany i el gran combat aeri són també d'un realisme i una grandiositat insuperables.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui. — Sant Pere Claver, confessor; Gorgoni i Dona, *màrtirs*, i Santa Maria del Cap.

Sants de demà.—Sant Nicolau de Tolentino, agustí, confessor, i Santa Paiquèria, emperadriu, verge.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Nostra Dona de l'Ajuda (carrer Baix de Sant Pere número 18).

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església de les Religioses Escolàpies.

Demà: Església parroquial de Sant Pau.

Cort de Maria.—Avui: Imatge del Parroquial Cor de Maria, a Sant Just o a Santa Mònica.

Demà: Nostra Dona de l'Ajuda, a la seva església, privilegiada, o de la Bonanova, a Sant Agustí.

Adoració Nocturna. — Avui: Torn de Nostra Dona del Roser, a la Tinença parroquial del Roser.

Demà: Torn del Sagrat Cor de Jesús.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de les Ànimes del Purgatori.

Demà: Torn de Jesús Crucificat.

EXERCICIS ESPIRITUALS A LA JOVENTUT CATÒLICA FEMENINA

El dia 11 del mes d'octubre vinent començarà una tanda d'exercicis en completa recés, a la Casa dels Exercicis de Maria Reparadora (Girona, 3).

Aquesta tanda de vuit dies completa i dirigida pel reverend P. Ramon Orlandis, es dedicarà a la joventut que durant el curs treballa en l'Apostolat.

Per a les inscripcions cal dirigir-se a les Religioses, carrer de Casp, 84.

DEFUNCIÓ

Ha mort al Convent de Religioses Caputxines de Santa Margarida la Reial, de Sarrià, la religiosa Sor Maria Isabel, en el segle Florentina Maixí Bonet, a 57 anys d'edat i 36 de professió religiosa.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les esquelles que ens envien que els exigim han de dirigir-se tota a la Redacció, Corts Catalanes, 369, principal, àdhuc si les han pel reparto. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora, molts sovegen no hi hauran temps del diari. Barbarà, si i es pot, però publicar-les al dia següent, cap a quarts de deu.

INFORMACIÓ DE MADRID

El CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

La intensificació de les tasques parlamentàries

Abans del Consell

Madrid, 8. — A les onze del matí ha quedat constituït el Consell de ministres. El de la Governació, senyor Maura, ha dit que en arribar a Madrid, el sots-secretari del Departament li havia comunicat que la tranquil·litat era absoluta a provincies.

El ministre de Marina ha dit que havia quedat resolt el conflicte de la Constructora Naval de Càdiz, mitjançant una fórmula que concedeix als obrers un tant per cent d'augment, que si no és el que pretenien els obrers, és, en canvi, superior al que oferien els patrons.

Ha afegit el senyor Casares, que a més s'ha concedit un subsidi als obrers de família nombrosa, no sols als que tinguin molts fills, sinó també a aquells que tenen cura dels seus pares, germans o altres allegats.

Nota oficiosa

Madrid, 8. — La nota oficiosa del Consell diu el següent:

El Govern ha canviat impressions sobre els debats parlamentaris, coincidint a reconèixer la necessitat d'intensificar la tasca de les Corts Constituents.

S'aprovaren diversos expedients designant representants per a diversos congressos internacionals.

Justícia. — Es donà lectura d'un projecte de reducció de presons de partit, tenint en compte el terme mig de reclosos i els mitjans de comunicació amb què compta la població.

En principi, s'ha adoptat el criteri de deixar subsistents les presons que llancin un terme mig mensual de vuit reclosos. Aquesta mesura permetrà dotar millor els establiments penitenciaris que subsisteixin.

S'ha aprovat el projecte de creació definitiva del Patronat de Protecció a la Dona.

S'ha autoritzat la venda d'una casa propietat de la congregació de religioses oblates, el producte de la qual es dedicarà al pagament de les obres d'un Asil en construcció.

Marina. — Promovent a l'ocupació d'almirall al contralmirall En Francesc Javier de Sales.

Autoritzant el ministre perquè presenti a les Corts un projecte de llei, declarant lleis de la República diversos decrets i el passi a la situació de retirats del personal de l'Armada declarats a extingir.

Decret suprimint l'Acadèmia d'Infanteria de Marina, que serà tancada i l'admissió dels seus alumnes en l'Escola Naval Militar.

Foment. — Decret acceptant l'informe de la sub-comissió de mines, proposant-se demani dictamen a la Junta de Professors de les Escoles d'Enginyers de Mines, respecte als senyors Rodrigañez, Inciarte i Querejeta, al director de l'Institut Geològic, i al senyor Messeguer.

Instrucció. — Es van aprovar dos expedients per a la construcció de dos edificis per a escoles graduades.

Treball. — Es va aprovar la proposta del ministre nomenant un delegat per al Congrés Internacional d'Ensenyaments Tècnics que s'ha de celebrar a París, del 24 al 27 del present mes.

A la sortida del Consell

Madrid, 8. — El Consell ha acabat a tres quarts i cinc minuts de dues. El primer en sortir ha estat el senyor Maura que ha dit que apart del que conté la referència oficiosa del Consell, no hi havia res de particular.

Se li ha preguntat si s'havia tractat de l'ampliació de les hores de les sessions parlamentàries, amb l'objecte d'intensificar la tasca de la Cambra i ha dit que sí i que del qual se'n parlaria al senyor Besteiro.

El ministre del Treball ha confirmat l'anterior referència afegint que s'ha convingut en la necessitat d'ampliar la duració de les sessions o de fer dues sessions diàries.

A un quart de tres ha sortit el senyor Alcalà Zamora, dient als informadors, que el ministre d'Instrucció, que és a Sòria i, per aquest motiu, no havia pogut assistir al Consell, havia tramès des d'allà dos decrets el text dels quals serà facilitat al Ministeri.

Ha dit després el president que s'ha procedit al repartiment entre les tres famílies dels soldats morts en el combat de Cilles, de la quantitat cedida per la Federació Espanyola de Futbol, afegint que la xifra era la mateixa que havia publicat ja la premsa.

Els tres soldats morts eren naturals de les províncies de Castelló, Torel i Guadalajara.

Ha seguint dient que s'havia parlat en el Consell, en termes generals de la conveniència d'intensificar la tasca parlamentària, pel qual es proposa donar més duració a les sessions i que ell parlarà de l'assumpte amb el senyor Besteiro i que els altres ministres ho faran amb les forces afines.

LES CORTS CONSTITUENTS

Un diputat basc combat el divorci a cops d'estadística de suïcidis. — El senyor Sàinz Rodríguez, en dirigir-se a la Cambra amb la frase "Senyors assembleintes", provoca un escàndol

Madrid, 8. — Sota la presidència del senyor Besteiro, s'obre la sessió a tres quarts de sis.

ALVAREZ ANGULO exposa la situació dels emigrats espanyols que tornaren d'Amèrica després d'implantar-se la República creguts que trobarien treball.

Els emigrats aludits no solament no han aconseguit el que desitjaven, sinó que han contribuït a agreujar la crisi existent de l'atur forçós.

Actualment viuen en barraques als ports, sense mitjans de vida. Demana en conseqüència al Govern que se'n preocupi.

La Confederació Hidrogràfica de l'Ebre

El MINISTRE DE FOMENT contesta els discursos que han estat pronunciats amb motiu de la interpel·lació sobre l'assumpte de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre.

Diu que la campanya iniciada a Saragossa és una maniobra política, "puix que jo — afegí — desitjo més que no pas ningú el màximum de benefici en matèria de regs per a Aragó.

Jo no podia consentir — diu — aquesta sèrie de paràsits que vivien a l'empar de la Confederació.

De 1926 ençà, la Confederació de l'Ebre no havia retut comptes. Davant la inspecció que vaig ordenar, es van trametre al Tribunal de Comptes, en un camió, els llibres. Compadeixo per això el senyor Cordero.

CORDERO. — Jo no pertanyo al Tribunal de Comptes.

El MINISTRE DE FOMENT prossegueix el seu discurs dient que si no temés cansar l'atenció de la Cambra, llegeria dades molt interessantes...

UNA VEU. — A la Comissió de Responsabilitats!

El MINISTRE DE FOMENT aporta, en efecte, algunes dades que demostren els abusos que es cometien i les malversacions que es van portar a terme, així com que l'enginyer senyor Pardo percebia, entre sous i gratificacions, prop de 80.000 ptes.

El dèficit de la Confederació rebassa els nou milions de pessetes, i ara tota aquesta burocràcia deixada al marge dels beneficis que s'havia procurat, és la que es revolta airada. Jo no podia consentir que el senyor Lorenzo Pardo, que és delegat del ministeri, i home de confiança del ministre, fes una campanya a la premsa contra el seu superior jeràrquic, i per això l'he destituït.

Sempre defensaré en aquest assumpte l'interès nacional.

(Aplaudiments als bancs dels radicals socialistes.)

Ordre del dia

S'aproven diversos dictàmens, entre ells la convalidació dels decrets dictats pels ministre d'Hisenda.

També és aprovat un altre dictamen incorporat a la llei d'Enjudiciament criminal dos articles del Còdic de Justícia militar.

El debat constitucional

LEIZOLA fa història de la Constitució antiga i de l'Estatut reial de 1834.

Reconeix que el projectes constitucional dona descobert a les aspiracions del poble basc, pel qual els diputats bascos ho veuen amb simpatia, puix que el grup d'aquests diputats sostenta el principi regionalista.

Exposa les grandeses del poble basc, la qual regió no pot ésser superada en eficàcia colonitzadora.

Estudia el projecte constitucional, en ço que pertany al divorci i diu que, examinant les estadístiques s'ha pogut comprovar que el nombre de suicides és major entre els divorciats que entre els solters, casats o vidus.

Aquestes declaracions de l'orador són acollides amb sonores rialladas per part de la Cambra.

No rigueu — agrega l'orador — perquè de persistir aquest acord, llanrareu deliberadament 4.500 foses de ciutadans espanyols.

Noves rialles.

Un lapsus del senyor Sàinz Rodríguez mig buida la Cambra

SAINZ RODRIGUEZ comença dient: "Señores asambleistas"...

Aquesta salutació és acollida amb grans rumors i molts diputats s'aixequen per a retirar-se del saló.

MADRIGAL, que és un dels diputats que es retiren, diu, mentre surt de la sala:

"Con que asambleistas, eh? Esto da una idea de lo que va a decir S. S."

Molts diputats abandonen la Cambra en mig d'un gran escàndol. Els crits duren molta estona.

Calmats els ànims, parla el senyor Besteiro.

El PRESIDENT de la Cambra diu que han d'evitar-se els escàndols d'aquesta mena, puix que cal permetre que tots els diputats expressin lliurement el seu sentir.

SAINZ RODRIGUEZ diu que, emparat per aquestes frases del president no contesta en forma deguda la incorrecció amb què s'han produït molts diputats.

Referent al senyor Madrigal, diu que la seva actitud és pròpia de la que ve seguint des del seu escó.

UNA VEU: ¿Què opina d'aquest espectacle el ministre del Treball?

(Al saló no queden més que unes trenta diputats, els membres de la Comissió i alguns ministres.)

SAINZ RODRIGUEZ aboga per una Constitució de règim individual.

Diu que si es portés a cap el projecte tal i com ve concebut, es reproduirien les lluites del segle XIX.

Sosté la necessitat del Senat.

Recorda que a França la dita Alta Cambra ha fet serveis molt importants a aquella República.

En parlar del problema català diu que l'Estatut de Catalunya és un motor de força centrífuga, posat a Madrid per a expandir per la perifèria i posar en dispersió les provincies espanyoles.

Censura que el projecte estigui profondament inclinat vers l'esperit antireligiós, essent així que la religió és queleom íntim de la consciència, que ha de merèixer el respecte de tots.

Afirma que a la Cambra no estan representats tots els sectors de l'opinió espanyola i que això ha ocorregut per intransigència de l'actual règim.

La República resulta perjudicada en primer lloc amb aquesta sistemàtica parcialitat.

(En acabar el seu discurs el senyor Sainz Rodriguez, tornen entrar al Saló tots els diputats que l'havien abandonat. Això produeix grans rumors i els consegüents comentaris).

El MINISTRE DE FOMENT rectifica. Sosté els punts generals mantinguts en el seu discurs de dies enrera.

Parla de la crisi del federalisme i llegeix textos que mostren que la major part de les nacions van evolucionant cap a la descentralització.

Cal establir la llibertat d'Espanya concedint l'autonomia, però dintre de les normes que es dictin fonamentades en una ràpida labor de justícia i en una veritable obra de cultura.

Unicament així s'aconseguirà que desaparelxi el caciquisme.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA anuncia que el debat de totalitat està a punt d'enllestir, puix que només falta a parlar el senyor Melquiades Alvarez, que per trobar-se delicat de salut intervindrà demà.

En vista d'això se suspén el debat i s'aixeca la sessió a les 8'35.

Les sessions començaran més aviat i fins és probable que n'hi hagi al matí

Madrid, 8. — La reunió de caps de minories celebrades amb el senyor Besteiro han acabat als voltants d'un quart de sis.

S'ha acordat designar els tres diputats que han de figurar, d'acord amb el decret de creació, en la Comissió Agrria i Central en el dit organisme.

Han estat nomenats els senyors Sànchez Romàn, si accepta, Vicents Cantos i Lluc Martinez.

En la reunió, com ja s'ha dit, s'ha acordat imprimir una gran activitat als debats parlamentaris relatius a la Constitució, per a la qual cosa des de demà passat les sessions començaran a les quatre de la tarda i és possible també que els dijous se celebrin sessions de matí per a precs, preguntes i interpel·lacions, i la tarda del mateix dia es dedicarà exclusivament al debat de Constitució.

A la reunió no han assistit els caps dels grups parlamentaris Federació Gaega i Agrària.

Al senyor Sàinz Rodríguez no li sap greu que la Cambra es buidés

Madrid, 8. — Acabada la sessió, un periodista es va atansar al senyor Pere Sàinz Rodríguez i el va felicitar.

El senyor Sàinz Rodríguez preguntà al periodista:

—Em feliciteu pel discurs o perquè s'han absentat els diputats?

—Us felicito pel discurs.

—Moltes gràcies. Jo també em felicito, doncs, de l'absència d'aquests diputats, perquè jo no parlava per a ells. Jo parlava per al país i a mi el que m'interessava era que els taquígrafs el prenguessin bé. I és clar: com que no hi ha hagut interrupcions de cap mena, els diputats m'han fet un favor, perquè així els taquígrafs han pogut prendre millor el meu discurs.

Quan interpellí jo el ministre d'Hisenda, estic segur que els diputats no se n'aniran del saló, perquè el senyor Prieto necessitarà el chor quan jo trauré a relluir alguns assumptes interessants.

La "Gaceta"

Madrid, 8. — La "Gaceta" publica una ordre rectificada nomenant professor de Pedagogia, Història rudimentària i Dret legislatiu de la Normal de Mestres de Barcelona a N'Aureli Abenza Rodríguez.

Nota del Ministeri d'Economia sobre els olis d'oliva

Madrid, 8. — En el ministeri d'Economia Nacional s'ha facilitat avui la següent nota:

"En el Ministerio de Economía Nacional se constituyó la Comisión nombrada por consecuencia del decreto de 5 de junio de 1931 y órdenes posteriores para clasificar y ordenar las informaciones recibidas a fin de establecer las bases a que ha de someterse el régimen de fabricación, propaganda, uso y aplicación de las diversas clases de aceite.

A esta información pública acudieron diferentes Cámaras de Comercio, Industrias y las Agrícolas y las Asociaciones de Agricultores olivareros, etc., etc., de fabricantes de aceites y de jabón.

Quedó constituída la Comisión bajo la presidencia del subsecretario de Economía don José Barbey y la vicepresidencia de los directores generales de Agricultura, Industria, Comercio y Política arancelaria.

Se procedió a la designación de las ponencias para cada uno de los temas del cuestionario, que son los siguientes:

Primero: Definición y clasificación de aceites de oliva comestibles.

Segundo: Régimen de fabricación, empleo y venta de aceites en España.

Tercero: Propaganda genérica del aceite de oliva español y su fomento en los mercados nacionales y extranjeros.

Cuarto: Régimen de importación y fabricación de semillas oleaginosas.

Quinto: Reglas para la exportación del aceite de oliva.

Sexto: Sistemas y medios para fomentar el cultivo del olivo y fabricación de su aceite.

Séptimo: Comisión mixta del aceite.

Esta ponencia se ha reunido actualmente para emitir el dictamen que será elevado a la Comisión en pleno, en sesión que se convocará oportunamente y la Comisión elevará ese informe al ministro para su resolución definitiva."

La propietat d'uns objectes decomissats a Sant Sebastià

Madrid, 8. — La marquesa de Casa Henestrosa publica una carta a la premsa, en la qual manifesta que els objectes artístics i vaixella d'argent decomissats a Sant Sebastià, no eren de la seva pertenència.

No ha passat ni passarà res a l'estranger, puix que està resolta en aquest moment a no emigrar d'Espanya.

Diu, així mateix, que la duquessa de Mandas no és germana seva, sinó prima germana.

Toledo

Les aparicions de la Verge de Guadamur

Toledo, 8. — El governador de Toledo ha manifestat que va per procurar que les aparicions de la Verge de Guadamur s'acabin aviat, i a aquest efecte ha ordenat que la guàrdia civil acudi a l'oliverar del Miracle.

Suspensió de les conduccions de presos a peu

Madrid, 8. — Un dels acords que s'han pres al Consell d'aquest matí és el de suspendre les conduccions de presos a peu, mesura inhumana que havia de desaparèixer i que s'emprava àdhuc amb els presos polítics.

D'ara endavant, quan no sigui possible transportar-los en tren, s'habilitaran camions.

Convocatòria d'eleccions per actes dobles renunciades

Madrid, 8. — El ministre de la Governació ha manifestat aquest vespre als periodistes que demà publicarà la "Gaceta" el decret convocant eleccions a diputats a Corts per al dia 4 d'octubre, per a totes les actes dobles i que han estat renunciades.

Aquestes són:

Almería, 1.
Balears, 1.
Barcelona, 2, capital.
Càceres, 1.
Granada, 2, provincia.
Guadalajara, 1, capital.
Osca, 2, capital.
Jaén, 2.
Madrid, 1. (El lloc del senyor Melquiades Alvarez, al qual en el sorteig li ha correspost quedar-se amb l'acta de Palència.)
Sevilla, 1.
Santa Cruz de Tenerife,
Valladolid, 1.
València, 2, provincia.
València, 1, capital.
Biscaia, 1, provincia.
Saragossa, 1, capital.
Saragossa, 1, provincia.

LES RESPONSABILITATS

Fora de Martínez Anido, escàpol, ja hi són tots els generals

Madrid, 8. — Avui és esperat el general Navarro i Alonso de Celada, que pertangué al Directori Militar. Dels generals que formaren aquest darrer, a part de Martínez Anido, que ha fugit a l'estranger, només falta comparèixer el general Rodriguez Pedré, el qual es troba a Barcelona, malalt, i a qui la Comissió de Responsabilitats ha fet notificar el seu processament.

També ha arribat el general d'artilleria de la segona reserva, senyor Gay, que presidí el tribunal marcial de Huelva.

Ingrés a Presons Militars del general Navarro

Madrid, 8. — Aquest matí ha ingressat a Presons Militars, procedent d'un Sanatori de la provincia d'Orense, des d'on ha fet el viatge, acompanyat per un inspector de policia, el general Navarro i Alonso de Celada.

Els familiars i servei dels generals presos, han portat a la presó diversos efectes d'ús personal dels detinguts, i entre altres coses, una gramola per al general Cavalcanti.

Martínez Anido és en una finca seva de Niça

Madrid, 8. — El senyor Ortega i Gasset (Don Eduard), membre de la Comissió de Responsabilitats, ha manifestat que el general Martínez Anido és a Niça, a una finca que adquirí per un milió de francs.

Això és el que diguérem en "Hojas Libres" i ara ve la realitat a indicar que tot el que deiem era cert.

Leguia Lliteras, detingut

Madrid, 8. — Ha estat detingut i ha ingressat a la Presó Cel·lular a disposició de la Sots-comissió de responsabilitats, que entén en la política de Barcelona, el senyor Leguí Lliteras, membre que fou dels Sindicats Lliures de Barcelona.

Les declaracions dels diferents generals. — Les responsabilitats d'Alfons Darrer

Madrid, 8. — El senyor Bujeda, parlant de les declaracions dels generals del Directori, ha manifestat que aquests han respòs en forma els interrogatoris de la sots-comissió, que dona a entendre que tenen un perfecte concepte de la seva responsabilitat per llurs gestions en el Govern de la dictadura.

Els distints generals es manifestaren segons el seu temperament.

El general Magaz contesta amb una gran despreocupació i sembla ocultar el que potser en el fons li preocupa més.

Garcia de los Reyes, contestà gallardament, sense intentar atenuar responsabilitat de cap mena.

Cavalcanti fo fa en forma molt habilidosa, excessivament correcta.

Frederic Berenguer jutja les coses des d'un punt de vista molt simplista i en aquesta forma jutja el procés de la dictadura.

Valle Reponosa, molt emocionat.

I Jordana, molt intel·ligent.

El senyor Bujeda agregà que l'almirall Magaz es mostra molt astut i reservat i ha tret la impressió de l'interrogatori de's generals, que la República, puix que d'altra sort haurien respost ainó els generals processats.

Concedia el senyor Bujeda gran transcendència l'actuació de la Comissió de Responsabilitats, perquè es demostrarà al país que la República ha servit tant per la reforma del Govern com per establir un règim de justícia i acabar amb la iniquitat en què vivim. Es donarà també sensació al poble que per primera vegada en la història d'Espanya, hi haurà un rigor de la Llei sobre els poderosos.

Respecte els rumors que circulen que potser per sensibilitat no s'aplicaran les responsabilitats, ha dit el senyor Bujeda que ells partiran d'un principi generós, però que s'ha de fer justícia pesi a qui pesi i caigui qui caigui.

En això és molt difícil fixar a priori la pena que correspòn als membres de la primera i de la segona dictadura.

Això dependrà de la qualificació jurídica que es formuli. Ara bé: deven no oblidar que totes les responsabilitats polítiques duen en si un principi d'atenció. No hi ha escola penal moderna que no defensi aquestes circumstàncies, de manera que nosaltres, per força, devem ajustar-nos a aquestes normes perquè sinó caurièm en un veritable extravio politic.

En el que serem inflexibles serà en les responsabilitats de gestió. En això sí que no hi caben atenuacions possibles. Hom deu donar la sensació al món de que, per primera vegada, nostre poble enjudicia una obra governamental i deu imposar-se al càstig amb tota justícia als responsables.

Respecte a les esponsabilitats de l'ex-rei, diu que en l'actuació d'aquest hi ha que destacar dues fases: la constitucional i la no constitucional.

En la primera, el rei, per la llei bàsica de l'Estat, resulta perfectament irresponsable; però trencada la Constitució, pel mateix que era el més interessat en complir-la, la seva responsabilitat es dibuixa degudament. Per cert que si això fós poc, dintre de nostre Codi Penal hom parla ja del delicte del que pretenen canviar la Monarquia constitucional parlamentària per una Monarquia absoluta, i això fou ei que va fer el darrer Borbó.

No hi ha, doncs, que anar a mirar molts textos per a trobar la responsabilitat concreta i aplicar-li la sanció corresponent, sempre en el seu grau màxim, per ésser la figura que representava l'acció i la defensa del règim conculcat, no obstant ésser ell mateix el que va cometre la conculcació dels principis constitucionals que senyalaven en línia de conducta.

Nosaltres no anirem al processament de N'Alfons de Borbó, sinó que ens limitarem a elevar una proposta de responsabilitat a la Cambra perquè aquesta decideixi amb la seva plena sobirania.

A la Comissió es reben nombroses denúncies

Madrid, 8. — Un dels membres de la Comissió de Responsabilitats ha manifestat, contestant a una pregunta de l'almirall Magaz, que la instrucció del procés contra els membres del Govern de la primera i segona dictadures no serà sotmesa als terminis dels procediments ordinaris.

Altre dels membres manifestà que en la Comissió de Responsabilitats es continuen rebent nombroses denúncies contra la gestió dels Governs de la dictadura del general Primo de Rivera, i la Subcomissió corresponent ha redactat una llista de persones, les quals tindran un acarament amb els generals detinguts.

La Comissió només donarà referències oficioses

Madrid, 8. — La Comissió de responsabilitats ha acordat no facilitar altres referències dels seus treballs que aquelles que es consignin en notes oficioses que donaran els secretaris de les respectives sub-comissions.

La sub-comissió corresponen surt avui cap a Jaca

Madrid, 8. — El senyor Serrano Batanero ha dit aquesta tarda que el viatge que demà emprendran a Jaca els membres de la sub-comissió de responsabilitats que entén en les derivads d'aquells successos, no és per fer-ne una reconstitució, sinó per a realitzar una inspecció i esbrinar com s'actuà, aclarint el que no està en el sumari.

La Unió General de Funcionaris

Madrid, 8. — La Unió General de Funcionaris ha publicat la següent nota:

Primer: Que els funcionaris públics no sols han estat sempre en tot moment i ocasió disposats als màxims sacrificis, sinó que se'ls han imposat voluntàriament i segueixen imposant-se'ls davant la imperiosa necessitat d'atendre els indegudament atesos i desorganitzats serveis.

Segon: Que resulta altament desmoralitzador i estima altament perillosa la diferència que ve marcant-se per les diverses reformes i contingències, entre les necessitats econòmiques dels treballadors manuals i dels treballadors de la ploma, que integren la burocràcia espanyola, com si tan treballadors i necessitats de millores no fossin uns i altres, amb l'agravant en l'actualitat per als funcionaris d'haver sofert la persecució i implacable hostilitat de la primera dictadura, sense cap dels avantatges aconseguides pels treballadors manuals en tot ordre, dintre d'aquell règim excepcional.

Tercer: La Unió Nacional de Funcionaris espera confiadament que les modestíssimes reformes que uns ministres han introduït en els seus departaments i altres preparen per a introduir, trobaran forma legal de plena realització, i no serà això ni interromput ni obstaculitzat. A més que la Unió Nacional de Funcionaris civils estima ofensa injustificada de suposar tan sols que els ministres que els porten un xic d'encoratjament en realitzar reformes de justícia sofreixin el fracàs i no trobin al Govern en el mateix principi humà i comprensiu que presidí l'acord per a concedir 12.000 pessetes anuals a cada diputat, 12.000 pessetes per a despeses d'automòbil als senyors secretaris de les Corts Constituents i 60.000 pessetes per a despeses de representació i delegació al seu president.

Firma per la Unió Nacional de Funcionaris, el senyor Eduard España Haredia.

Processament d'un periodista

Madrid, 8. — Ha estat processat Francesc Gómez Hidalgo, per haver publicat un solt en el setmanari "Fray-Lázd", titulat "La carrera militar".

En ésser-li notificat el processament, el senyor Gómez Hidalgo va designar com a defensor l'advocat N'Aureli Matilla, que el va defensar durant la dictadura en altres processos semblants.

El balanç del Banc d'Espanya

Madrid, 8.—Segons el darrer balanç del Banc d'Espanya, baixen 25 milions de pessetes les existències de plata, durant la setmana.

Es explicable aquest fenòmen per l'atresorament de la plata, que ha substituït en part el dels billets.

De la data anterior a l'estampillat, o sigui de l'11 de juliol al 8 d'agost, la reducció de la plata només fou de cinc milions, i en el mes següent, o sigui del 8 d'agost al 5 de setembre, minva 67 milions l'existència de plata del Banc.

Explicat això, hi ha també una altra partida al balanç, en la qual es reflecteix un altre fenòmen no menys curiós: la disminució dels descomptes en una quantitat de 19 milions de pessetes i l'augment dels comptes de crèdit, amb garantia, de 31 milions de pessetes.

Aquest cas és completament contrari al de la setmana anterior, en la qual van créixer 15 milions els primers i baixaren 42 la segona.

Relacionat el significat de les anteriors xifres pels billets, no apareix la justificació de la baixa de dos milions, només, que acusa la circulació fiduciària, fixada en 5.217 milions, i és que hi ha casos que neutralitzen les conseqüències lògiques del moviment d'un valor.

En aquest cas concret, el de les sumes que els habilitats consumeixen a principi de mes per a pagament dels funcionaris públics i d'altres atencions.

Els comptecorrents de particulars disminueixen 21 milions de pessetes, i al rèssec del compte del Tresor n'augmenta set, junt amb els diversos comptes del passiu, que també n'augmenten nou.

En general, el balanç del Banc d'Espanya no és desfavorable.

La jornada de set hores a les mines

León, 8. — La patronal minera ha publicat una nota dient que és impossible de compaginar la jornada de les set hores a les mines amb l'augment de jornals. Amb aquest motiu es creu que es plantejarà la vaga en totes les mines de la regió, la qual afectarà sis mil obrers.

NOTA DEL MINISTERI D'HISENDA SOBRE L'ESTATUT DE CATALUNYA

Madrid, 8. — S'ha facilitat al ministeri d'Hisenda la nota següent:

"El ministro de Hacienda ha remitido a las Cortes diversos apuntes y datos que pueden servir de base para estudiar los preceptos del Estatuto de Cataluña en relación con la Hacienda Pública.

Estos datos preparados por el ministerio, sin otro alcance que el de una mera exposición de antecedentes relativos a las varias cuestiones que se plantean, se refieren a los cinco últimos ejercicios de doce meses, incluyendo el ejercicio semestral del 26, porque la incorporación y relaciones que se hicieran tomándolo en consideración conducirían fácilmente a error.

Para juzgar de la trascendencia que en orden a esta cuestión podría tener la aprobación del Estatuto, se ha de considerar que los servicios que queda natribuídos en Cataluña al Gobierno de la República tienen un carácter indivisible que les hace rebeldes a cálculos relativos a su coste, basados en factores territoriales y qu los datos referentes a ingresos y pagos en aquel territorio tienen un valor meramente indiciatorio, ya que unos són independientes de los factores territoriales y otros están sujetos al régimen de centralización.

En uno de los estados remitidos a las Cortes, se presenta la extensión de la recaudación obtenida por las diferentes secciones del presupuesto de ingresos en las cuatro provincias catalanas. Arroja un promedio de pesetas 428.288.392 anuales; siendo la cifra alcanzada en 1930 de pesetas 504.595.369'31.

Es de advertir que sobre tal suma, algo más de 260.000.000 de pesetas corresponden a contribuciones indirectas y de ésta la mayor parte a impuestos de Aduanas.

Los pagos efectuados en Cataluña en los cinco quinquenios, tomados como base, dan un promedio anual de 179.358.274'50 pesetas. Los efectuados en la Intervención general de Hacienda, correspondientes a las obligaciones y recursos que no están afectos a provincias determinadas, se elevan a 1.860.003. 998 pesetas; los ingresos hechos con el propio carácter, a 1.255.169.339'14 pesetas anuals.

Otro estado presentado se refiere a la recaudación obtenida por los conceptos que, según el proyecto de Esta-

INFORMACIO ESTRANGERA

A LA SOCIETAT DE NACIONS

El debat greco-búlgar i la qüestió del pacte duaner austro-alemany

Ginebra, 8. — La sessió del Consell de la Societat de Nacions celebrat ahir a la tarda sota la presidència del senyor Lerroux, qui tenia a la seva dreta el senyor Briand, ministre de Negocis Estrangers francès, fou molt important, particularment per l'interès que desvetllà el debat entaulat entre el delegat búlgar i el delegat grec, amb motiu de la discussió de les diferències greco-búlgares, car tots dos delegats defensaven els seus respectius punts de vista amb gran tenacitat, que en alguns moments arribà a prendre característiques de molta duresa, que el tacte i l'habilitat del president sapigué esvair, i fer que el debat es portés a cap en un ambient de cordialitat.

Una altra de les qüestions d'importància que es tractà en la dita sessió fou la que es refereix a la Unió duanera austro-alemanya, referent a la qual el senyor Lerroux pronuncià el següent discurs:

La Secretaria de la Societat de Nacions no ha rebut la carta oficial del Tribunal permanent de Justicia Internacional de La Haia, donant contestació a la sol·licitud que li dirigí el Consell de la Societat de Nacions en la seva darrera sessió.

No obstant, l'esmentada contestació ha sortit ja de La Haia, i tota vegada que la qüestió de la Unió duanera entre Alemanya i Austria es troba en l'ordre del dia, la Secretaria ha cregut pertinent fer-se comunicar el text de la dita carta per telèfon.

Els membres del Consell coneixen les declaracions fetes durant la sessió celebrada el 3 del corrent pel Comitè d'estudis per a la Unió europea, l'acta de la qual els fou distribuïda a conseqüència de la meva proposició. En aquestes condicions, jo opino que no hi ha lloc per al Consell a continuar l'examen d'aquesta qüestió.

Estic convençut, no obstant això, que el Consell vol expressar la seva gratitud al Tribunal permanent de Justicia internacional, pel servei que els jutges han prestat en donar una contestació tan ràpida a una qüestió tan complexa i delicada com la que els fou sotmesa per demanda del Consell.

Com a conseqüència d'això, tinc l'honor de proposar-vos la següent resolució:

El Consell pren acta de l'opinió referent al prec que dirigí al Tribunal permanent de Justicia internacional amb data 19 de maig de 1931, opinió que ha estat comunicada a la Secretaria general per conducte de l'escrivà en carta datada en 5 de setembre i vol expressar el seu agraïments al Tribunal permanent de Justicia.

Vistes les declaracions fetes a la Comissió d'estudis per a la Unió europea, creu que no pot haver-hi lloc perquè el Consell continuï l'examen d'aquesta qüestió.

Grans aplaudiments subratllaren tant el discurs com la proposició, que s'adoptà per unanimitat.—Fabra.

El tacte de Lerroux és objecte d'elogis

Ginebra, 8. — Al final de la sessió celebrada ahir pel Consell de la Societat de Nacions, els delegats de diversos països elogiaven sense reserves de cap mena, no sols el tacte del senyor Lerroux, sinó també l'habilitat amb què presidí aquesta sessió, que estava plena de dificultats, que el president va saber esvair. — Fabra.

L'elecció de vice-presidents

Ginebra, 8. — L'Assemblea de la Societat de Nacions ha elegit vice-presidents: el senyor Briand, per 44 vots; lord Cecil, per 40 vots; Yoshizava, per 43; Curtius, per 42; Apponiy, per 39 vots, i el colombià Restepo, per 32 vots. L'Assemblea ha acordat invitar Mèxic a participar en els treballs de la Societat de Nacions. — Fabra.

La participació de Mèxic

Ginebra, 8. — Aquest matí ha començat a dos quarts d'onze la segona sessió de l'Assemblea de la Societat de Nacions, sota la presidència del senyor Titulesco.

Després de procedir-se a la constitució de la Taula, amb l'elecció de sis vice-presidents, els noms dels quals ja han estat telegrafiats, es va obrir el debat sobre la proposta presentada per diverses potències, entre elles Espanya, a favor de l'admissió de Mèxic en el si de la Societat de Nacions.

El president va sotmetre a l'Assemblea, i aquesta aprovà per unanimitat, la resolució en projecte invitant Mèxic a adherir-se al Pacte de la Societat de Nacions.

A continuació es va posar a debat l'informe sobre els treballs efectuats per la Societat de Nacions en el termini transcorregut des de la passada Assemblea, i fa ús de la paraula el senyor Grandi, el qual passà revista a les principals qüestions en què han collaborat Itàlia i l'organisme de Ginebra.

Parlant dels projectes d'esmenes al Pacte, es declarà francament conservador.

El Pacte — diu — no ha donat tota la mesura del seu abast i ha d'ésser acomplert amb la seguretat i l'arbitratge. La pau ha de reposar forçosament en el desarmament i en la seguretat.

Diu l'orador que cal un acord general immediat entre les nacions, per suspendre la realització dels programes d'armaments, i proclama la necessitat de crear, en interès d'Europa, un esperit de sacrifici, manifestant que és indispensable, cada vegada més, fer associar-se als treballs de la Societat de Nacions a aquells Estats que no en formen part.

S'aixeca la sessió, per continuar-la a les quatre de la tarda, per tal de seguir el debat general. — Fabra.

L'abast de la invitació a Mèxic

Ginebra, 8. — La invitació dirigida avui en forma solemne per l'Assemblea de la Societat de Nacions a Mèxic és motiu de vives felicitacions per a la delegació espanyola, que ve realitzant de tal manera un dels seus més nobles desigs.

La invitació de l'Assemblea té un caràcter excepcional, i convé per això la seva interessant transcendència.

No figurà Mèxic entre les nacions l'adhesió de les quals al Pacte se sol·licità en 1919, en constituir-se la Societat de Nacions en un moment delicat de les seves relacions amb els Estats Units.

Tal omissió havia impedit fins ara la collaboració del poble mexicà a l'obra de l'organisme de Ginebra.

Era precís reparar-la i possibilitar la seva collaboració.

En aquest sentit fou un gran encert del Govern de la eRpública de Madrid d'elevar a Ambaixada la representació espanyola a Mèxic, confiant-la al senyor Alvarez del Vayo, el nos del qual gaudeix de gran prestigi a Ginebra.

L'orientació vers un hispano-americanisme pràctic traçat en els primers dies de la República pel senyor Lerroux tingué d'aquella manera la primera realització simbòlica.

Aquesta i altres idees relacionades totes elles amb la desitjada collaboració de Mèxic en l'obra de la Societat de Nacions, van ésser més tard objecte d'interessants conferències que va sostenir amb l'observador mexicà a Ginebra, senyor Martínez de Alba, el ministre d'Estat espanyol, quan el mes de maig darrer assistí el senyor Lerroux a les sessions del Consell d ela Societat de Nacions.

Posteriorment va tenir expressió més concreta amb motiu de la presentació de cartes credencials, com a ambaixador de Mèxic a Espanya, del senyor Pani, al cap del Govern provisional.

El senyor Pani va aHudir en el seu discurs a la collaboració internacional dels dos països.

Els termes de la resposta espanyola poden senyalar-se a Ginebra, com Centre apropiat per la dita obra.

L'idea de la possible incorporació de Mèxic a la Societat de Nacions fou obrint-se pas d'aquesta manera i el primer de setembre, prengué estat oficial en aHudir a això en el seu missatge a la Cambra el President de Mèxic senyor Ortiz Rubio.

La invitació dirigida avui per l'Assemblea tanca aquests treballs preparatoris als quals ha contribuït d'una manera molt especial la delegació espanyola.

Aquesta delegació ha vist amb extraordinària simpatia com la iniciativa en aquest trámit decissiu porta la signatura amb la d'Espanya de les altres grans potències membres permanents del Consell de la Societat de Nacions, especialment Anglaterra.

El senyor Lerroux ha volgut confiar al delegat, senyor Madariaga, ambaixador d'Espanya a Washington i per la representació que ostenta la missió d'expressar públicament des de la tribuna de l'Assemblea els sentiments de la delegació espanyola.

El senyor Madariaga ho ha realitzat de manera brillant, tant per ell com pel senyor Lerroux, els quals demostraven llur satisfacció pel trámit feliç d'aquest assumpte i per el qual han estat objecte de cordialissimes felicitacions per part de l'observador mexicà, senyor Martínez d'Alba.

Tramitada la invitació de l'Assemblea per cablegrama, és possible que la contestació de Mèxic, que tot fa esperar sigui acceptada, es rebi a Ginebra en un plaç molt breu i pugui la delegació mexicana prendre part aquesta mateixa setmana en els treballs de l'Assemblea, i, recollim amb això un rumor molt extès, potser es reservi a Mèxic un dels llocs electius del Consell. — Fabra.

A favor dels damnificats xinesos

Ginebra, 9. — En la sessió celebrada aquesta tarda per l'Assemblea de la Societat de Nacions s'ha adoptat per unanimitat el text d'una resolució britànica invitant tot el món a acudir en socors dels damnificats de Xina.

Després s'ha empres la discussió sobre l'obra efectuada per la Societat de Nacions des de l'última Assemblea. Ha parlat el delegat dels Països Baixos i el d'Estònia.

Acabat el discurs d'aquest darrer s'ha ajornat la sessió fins demà al matí.—Fabra.

Els armaments d'Alemanya

Ginebra, 8. — La Secretaria de la S. de N. ha publicat un comunicat que li ha estat dirigit pel Govern alemany referent a l'estat dels seus armaments.

Es tracta dels informes sol·licitats d'Alemanya com de tots els Estats, en vigilies de la Conferència del desarmament.

En la carta de remisió el Govern alemany diu que està decidia a donar les indicacions que li han estat demanades, encara que l'estat dels armaments alemanys ja es troba fixat per les disposicions unilaterals del Tractat de Versalles.

Les indicacions sobre les despeses d'Alemanya per a la defensa nacional no han pogut ésser comunicades per no haver-se acabat la recopilació de les dades necessàries.—Fabra.

Actes d'adhesió d'Itàlia

Ginebra, 8.—El delegat italià, senyor Grandi, ha presentat a la secretaria de la Societat de Nacions l'instrument de ratificació per Itàlia de la clàusula facultativa de l'Estatut del Tribunal Permanent de Justicia Internacional de La Haya, sobre la jurisdicció obligatòria en certa classe de delictes.

Igualment ha presentat el document d'adhesió d'Itàlia a l'Acta General per a l'arranjament pacífic de les diferències internacionals. — Fabra.

Una renúncia de Guatemala

Ginebra, 8. — El Govern de Guatemala ha comunicat a la secretaria de la Societat de Nacions, que per raons d'economia es veu obligada a renunciar al lloc que ocupa en el Consell del dit organisme internacional. — Fabra.

Briand visita Curtius

Ginebra, 8. — El senyor Briand ha visitat avui el senyor Curtius amb el qual ha conferenciat sobre el descabdellament dels treballs de l'Assemblea de la Societat de Nacions.

Es porbable que intervinguen dijous a la discussió general sobre l'activitat de l'organisme de Ginebra des de la darrera Assemblea. — Fabra.

L'AVIACIO

La travessia del Pacífic

Sabishire (Japó), 8. — Els aviadors americans Allen i Mooyle, que intenten travessar el Pacífic en un sol vol per tal d'optar al premi de cinc mil lliures esterlines ofert pel diari japonès "Asahi", han sortit aquest matí d'aquest aeròdrom i es proposen aterrar a Seattle. — Fabra.

A ANGLATERRA

Una etapa important del parlamentarisme britànic

Londres, 8.—Aquesta tarda, a tres quarts de tres, es reunirà el Parlament anglès. Potser serà, des de la guerra, l'etapa parlamentària més important de la seva història, la que s'obre avui.

La Cambra dels Lords es reunirà a un quart de cinc.—Fabra.

Comentaris del "Times" sobre la qüestió autonòmica d'Espanya

Londres, 8.—El "Times" publica un article sobre el problema regional d'Espanya, i el qual acaba dient:

"La tendència actual no sembla estar a favor de l'establiment d'una República Federal, sinó més bé d'un Estat unitari amb ampla autonomia a aquelles regions la majoria d'habitants de les quals la desitgin.

Amb una legislació curosa que impedeixi una mala administració que pugui afectar l'economia general del país, la solució és molt viable." — Fabra.

L'aspecte de la Cambra dels Comuns

Londres, 8. — La Cambra dels Comuns ha canviat radicalment d'aspecte. Gairebé tots els laboristes estan asseguts als bancs de l'oposició. En canvi, els conservadors i els liberals estan als bancs governamentals.

La Cambra ha elegit vicepresident a Sir Denis Herbert, conservador. El càrrec de vicepresident ha estat exercit fins ara per un laborista, que ha dimitit. — Fabra.

Sembla que MacDonald, Snowden i Thomas seran nomenats Pars d'Anglaterra

Londres, 8. — "El Daily Herald" diu saber que tan aviat com l'actual Govern hagi complert la seva tasca de sanejament de les finances britàniques, el rei oferirà el nomenament de Par d'Anglaterra als senyors MacDonald, Snowden i Thomas.

El senyor Snowden hom creu que acceptarà. En canvi no es creu que ocorri el mateix amb els senyos MacDonald i Thomas, puix que el primer ha manifestat desigs de retirar-se per algun temps de la vida política activa i el segon ha anunciat que es presentarà en les vinents eleccions generals com a laborista independent. — Fabra.

Gandhi serà molt ben guardat a Anglaterra

Londres, 8. — Les autoritats, d'acord amb el "Foreing Office", ha adoptat mesures especials, amb motiu de la pròxima arribada a aquesta capital del líder nacionalista Gandhi.

Tan aviat com arribi a Anglaterra, Gandhi serà objecte d'una vigilància minuciosa, que estara a càrrec de diversos detectius escollits entre els més hàbils, els quals hauran de prestar servei dia i nit per a garantir la seguretat del representant indi. — Fabra.

El sou del primer ministre

Londres, 8. — El sou del primer ministre serà reduit en el pròxim pressupost en mil lliures esterlines anuals. — Fabra.

El Congrés de Bristol

Bristol, 8.—A la sessió del Congrés de les Trade Unions ha estat rebutjada una moció en la qual se sol·licitava oposar-se a la política de collaboració seguida des de ja fa tres anys entre els obrers i les organitzacions patronals.

El dit Congrés votà després una primera resolució encaminada a que sigui derogada pel Govern la Llei sobre els conflictes obrers, i una altra sol·licitant que el Govern faci tot el que sigui possible per tal d'assegurar l'èxit de la Conferència del desarmament.

La reunió del Congrés quedà ajornada, després, fins a demà. — Fabra.

Hipòtesi d'un vaga general

Londres, 8. — El periòdic "Star" escriu que la gravetat de l'estat de salut del senyor Cook, secretari de la Federació de Mineires, no induirà, segurament, al dit senyor a presentar la dimissió del seu càrrec.

El senyor Cook ha declarat que si els socorsos concedits als obrers en atur fossin reduits, podria potser declarar-se una vaga general. — Fabra.

La sessió de la Cambra dels Comuns

Londres, 8. — Oberta la sessió de la Cambra dels Comuns a les 3'45, es donà lectura d'una lletra del senyor Robert Young, en la qual aquest presenta la seva dimissió, com a President del Comitè de Vies i Mitjans i anuncia també la dimissió del President adjunt de l'esmentat Comitè.

En substitució ha estat nomenat, com ja s'ha dit, el senyor Denis Herbert, conservador.

Després es donà lectura al missatge del Rei, que diu:

"L'estat actual de les finances nacionals, segons opinió dels Ministres, exigeix la imposició de nous tributs i que es facin economies en les despeses públiques.

S. M. recomana aquest assumpte a l'atenció de la Cambra dels Comuns i expressa la confiança que aquesta Cambra adoptarà les mesures necessàries."

Després el senyor Mac Donald presentà una resolució referent al Comitè de Vies i Mitjans.

En referir-se després a la crisi financiera afirmà que contràriament als rumors que han circulat, la City no ha tractat mai d'immiscuir-se en la política del Govern.

Referent a les reparacions, s'entaularan negociacions importants quan haurà estat creat per França, Estats Units i Anglaterra un ambient de bona voluntat. Cal que tots se sacrifiquin una mica, i afegí que per donar l'exemple, el seu sou seria reduït a 1.000 lliures esterlines anuals.

Es refereix a la durada de l'actual Govern, i diu que ha de romandre en el seu lloc fins que la crisi sigui completament vençuda.

Henderson es plany de la pèrdua per al Partit Laborista dels seus antics delegats i diu que el Govern actual no pot ésser considerat com un Govern d'unió nacional, i que tindrà en contra sempre el Partit Laborista.

Hi ha dues proposicions que el seu partit jutja inadmissibles: una referent a les mesures que puguin perjudicar l'eficàcia dels serveis socials, i l'altra la que s'ocupa de la reducció dels socorsos als aturats, que empitjoraria les condicions de vida dels obrers.

Agregà l'orador que l'antic Govern havia acceptat un programa per economitzar 56.000,000 de lliures esterlines, però que al dia següent, a conseqüència de les converses del senyor MacDonald amb els caps de l'oposició, s'havia decidit una nova reducció de 25 a 30.000,000 de lliures a costa dels obrers.

El senyor Herbert Samuel l'interrumpeix negant exactitud a aquestes declaracions.

El senyor Henderson continua dient que si la situació hagués estat presentada amb colors menys sombrís, s'haurien obtingut millors resultats.

Les relacions amistoses d'Anglaterra i l'interès mateix dels Estats Units i França no haurien permès l'enfonsament d'Anglaterra.

Fa ús de la paraula a continuació el senyor Churchill el qual preconitza la vinent convocatòria d'unes eleccions, com a únic mitjà, al seu judici, d'obtenir el restabliment de la confiança.

Diu que espera que el Govern no variarà la seva política respecte a l'India.

Parla després el senyor Baldwin, que declara que l'equilibri del pressupost no és possible més que per mitjà d'economies i nous impostos per obtenir la balança comercial, afegint que el seu partit estima que és necessari crear noves tarifes.

Els conservadors, afegeix, han acceptar aplaçar aquest punt essencial de llurs reivindicacions, demostrant que es donen compte de la gravetat de la situació.

Fa a continuació història de la crisi i diu que al tornar a Londres venia resolt a prestar el seu ajut al Govern laborista.

Fa grans elogis de l'actitud del senyor MacDonald afrontant la repudiació del seu partit par a tractar de salvar al país.

Acabà afirmant que fins que la victòria no s'aconsegueixi, tots els seus amics ajudaran al senyor Mac Donald en la seva formidable labor.

El rei i el príncep de Galles redueixen les assignacions respectives

Londres, 8. — Per tal de participar en els sacrificis necessaris per la crisi que travessa el país, el rei ha enviat una carta al primer ministre anunciant que redueix la seva llista civil en 50.000 lliures esterlines.

El príncep de Galles ha informat per la seva part el senyor MacDonald que es proposa posar a disposició del ministre d'Hisenda una suma de 3.000 lliures esterlines.

El senyor MacDonald ha contestat donant les gràcies al rei, al príncep i als altres membres de la família reial. — Fabra.

LA SITUACIO A XILE

Una informació per a descobrir els culpables de la sedició

Santiago de Xile, 8. — Fins ara s'han rendit onze vaixells de guerra.

Ha estat obert auna informació judicial per tal de descobrir els culpables de la sedició. — Fabra.

Les causes de la desfeta dels sublevats

Santiago de Xile, 8. — Havent-se rendit tots els vaixells revolucionaris sense condicions i que el Govern exerceix un control absolut damunt les forces de mar i terra i tots els mariners sublevats es troben presoners, es procedeix ràpidament a fer una enuesta judicial.

El saviadors que participaren en el bombardeix contra els vaixells insurrectes, havien rebut l'ordre d'atacar-los des d'una alçada de 2.000 metres, però deixaren caure les bombes des de 200 o 300 metres perquè el bombardeix fos més eficaç.

Segons declaracions fetes pels revolucionaris, des dels primers moments de l'atac aeri, la major part dels mariners no pensaren més que en rendir-se.

A bord d'alguns vaixells, abandonaren el mando als oficials que tenien presoners des de el principi de la rebeHió, als quals els tornaren els uniformes.

Segons informes recollits entre els sublevats, aquests no obeïren a ordres de conjunt, afegint que per a dirigir la insurrecció ha mancat la unitat de mando. — Fabra.

A ALEMANYA

El govern està disposat a modificar el decret-llei del 5 de juny

Berlín, 8. — El Govern està decidit a introduir en el decret-llei de 5 de juny les modificacions sol·licitades pels socialistes. Les converses entre el canceller i els caps parlamentaris socialistes han acabat. Es tracta d'atenuar els rigors de l'esmentat decret en allò que es refereix als obrers sense feina i als invàlids de la guerra.

Al principi, el Govern s'oposava a la suggestió socialista, però en vista del descontent que hi ha, ara sembla menys intransigent.

El Govern estudiarà també un decret-llei relatiu a la mobilització de crèdits a curt termini. — Fabra.

L'actitud dels socialistes després de la modificació del decret-llei

Berlín, 8 — La fracció social-democrata del Reichstag s'ha reunit aquest matí al palau del Parlament per escoltar l'informe dels senyors Hilferdin i Herz relatiu a les recents converses que han celebrat amb el canceller sobre les modificacions del decret-llei de 5 de juny.

S'espera la decisió dels socialistes en aquesta qüestió.

Als circols polítics es creu que després que el Govern hagi donat compte d'aminorar quelcom les mesures de rigor contingudes en el decret-llei relatives als obrers parats, invàlids de guerra i obrers comunals, els socialistes no faran oposició al Gabinet Bruning.

LA NOVA CONSTITUCIO IUGOSLAVA

El dia 6 de gener de l'any 1929, el rei Alexandre de Iugoslàvia abolia la Constitució del reialme dels serbis, els croates i els eslovens i proclamava la dictadura reial, tot constituint un Ministeri "de força" presidit per un general palatí, Jivkovitx.

Hom recordarà les circumstàncies en què fou donat el cop d'Estat: a Croàcia l'agitació autonomista s'havia accentuat amenaçadorament, i els partits serbis no es mostraven prou dòcils a les suggestions més o menys harmonitzadores del sobirà. L'assassinat del cap croata Esteve Raditx en plena Cambra iugoslava havia exasperat les passions, i hom tenia por d'una enfonsada de l'ample Estat constituït després de la guerra. El rei, creguè que la seva dictadura personal, exercida durant un cert temps, podia salvar la seva corona i evitar exsems la disgregació del reialme clivellat.

La dictadura iugoslava ha tingut a Europa, en general, molt bona premsa, a despit d'haver comès molts actes de violència i moltes injustícies polítiques. No hi ha hagut contra l'actitud del rei Alexandre fortes campanyes periodístiques, ni grans actes de protesta internacional. El cas de Iugoslàvia ha estat pàllid i poc interessant al costat del cas d'Itàlia i fins del cas d'Espanya.

Cal dir també que Alexandre de Iugoslàvia, si no és cap geni polític, tampoc és tan foll i tan ignorant com altres reis. Es un home fred i astut, que veu els perills d'una mica lluny i que no s'entesta a allargar indefinidament les situacions perilloses. Al cap de dos anys i mig de dictadura, ha cregut que ja n'hi havia prou. Potser l'exemple espanyol l'ha alliçonat. D'alguns mesos ençà, preparava el restabliment del règim constitucional. Convé remarcar que, en abolir-lo, ja digué que l'abolició era només provisòria i que tan aviat com fos possible establiria una nova Constitució.

Amb data del 3 d'aquest mes, el rei Alexandre ha promulgat el nou codi constitucional, que des del punt de mira democràtic té un gravíssim defecte de naixença: és ben bé una "carta atorgada", en la qual ni el poble ni els partits polítics han tingut cap intervenció.

Això a part, la Constitució promulgada pel monarca té un caràcter liberal i eclèctic. Garanteix les llibertats individuals i polítiques amb força amplitud. Estableix una representació parlamentària nacional formada per una Cambra de diputats elegida per sufragi universal i un Senat compost d'una meitat elegida per sufragi universal i l'altra reservada als nomenaments fets pel rei. Són electors tots els ciutadans de 21 anys en amunt, i són elegibles per a la Cambra des dels 30 anys i per al Senat des dels 40. La Cambra de diputats ha de renovar-se normalment al cap de sis anys i el Senat al cap de quatre. Les prerrogatives de la Cambra són extenses i importants: iniciativa legislativa, dret d'interpellació i d'enquesta, amples poders en matèria de pressupostos. Els projectes votats per les dues Cambres adquireixen força de llei.

¿I la qüestió de l'organització interior, que tant afecta al problema de Croàcia? La Constitució no és pas federalista. Estableix una mena de descentralització reial. Hi haurà nou "banovines" o demarcacions territorials—regions, com si diguéssim—, les atribucions de les quals seran fixades per noves lleis. El "ban" o governador de la "banovina" serà el designat pel president del Consell de ministres, per reial decret, i tindrà la màxima autoritat dins la corresponent demarcació. En cada "banovina" hi haurà un Consell (o Assemblea) elegit per sufragi universal igual i directe. El poder executiu de la "banovina" serà exercit per un Comitè o Govern, els membres del qual seran nomenats a proposta del governador. El Consell de la "banovina" ha de votar el pressupost, el qual ha d'ésser després aprovat pel ministre de Finances. La Constitució garanteix, per altra part, l'autonomia municipal.

Aviat, doncs, hi haurà eleccions generals a Iugoslàvia; no sembla probable, però, que puguin efectuar-se abans de fi d'any. Hom diu que s'efectuaran a la primavera. Mentrestant, el Ministeri Jivkovitx ha estat ampliat amb tot un rengle de ministres nous, alguns d'ells sense cartera, i així ha pres el caràcter d'un Ministeri nacional. Hi figuren homes procedents de tots els partits i de tots els territoris del reialme: 10 serbis, 2 croates, 2 eslovens i 1 bosnià.

Diuen les informacions de premsa que a Belgrad s'hi concix poc aquest esdeveniment històric, però que a Croàcia i a Macedònia estan molt contents. — A.

ALS ESTATS UNITS

"Miss England II" s'ha enfonsat i han resultat ilesos els seus tripulants

Detroit (EE. UU.), 8. — La segona carrera de caones-automòbils per a disputar-se el Trofeu Harmsworth, ha tingut un epileg lamentable que podia haver revestit caràcters dramàtics per les seves conseqüències.

Quan la canoa "Miss England II", pilotada per Kayedon, entrava disparada al remolí que havia deixat el seu contrincant "Miss América 9" en efectuar la virada, l'embarcació bolcà i el motor féu explosió. La canoa s'esfonsà ràpidament.

Sortosament, tant el pilot com els dos mecànics havien estat projectats fora de l'aigua, i pogueren ésser salvats ilesos.

Posteriorment s'anuncià que tant la "Miss England II" com la "Miss Amèrica 9" havien estat desqualificades per haver pres la sortida cinc segons massa aviat.

El Trofeu Harmsworth ha quedat als Estats Units per haver-se adjudicat el triomf la canoa "Miss Amèrica 8", que guanyà amb una velocitat de 60'872 milles per hora. — Fabra.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

CONFLICTE A MATARO ENTRE OBRERS DE LA C. N. T. I LA U. G. T.

Digué el governador que a Mataró s'havia plantejat un conflicte entre obrers de la C. N. T. i de la U. G. T. i que aniria el delegat senyor Ugarte a resoldre aquest conflicte.

"Catalunya Nova" en l'Onze de Setembre

La Societat Choral "Catalunya Nova", d'acord amb la comissió organitzadora de l'Homenatge "Rafel Casanova", el vinent divendres, dia 11, data de l'aniversari de la caiguda de Barcelona, donarà un concert popular amb 250 dels seus cantaires, dirigits pel seu fundador i director, el mestre Enric Morera, al peu del monument del Conseller en Cap, de set a vuit del vespre.

Aquest concert tindrà a la vegada caràcter de comiat a Catalunya per la propera expedició que "Catalunya Nova" patrocina a terres d'Itàlia, Grècia i Turquia, per dur la bona nova de l'alliberació de la Pàtria a tots els seus antics dominis.

---

tuto, se han de dar a la Generalitat catalana con una partida de pesetas 122.312.000'24, suma que debe incrementarse por las cifras representadas por la parte del impuesto de utilidades y que ha quedado calculada en 71.876.350'89 pesetas.

Se han de cifrar los conceptos tributarios que conforme al Estatuto no se cobrarían en Cataluña y los recursos presupuestos que servirían al Gobierno de la República aun cuando éstos son susceptibles de valoración.

Resumidos los datos de soberanía según el proyecto de Estatuto, resultaría un promedio total de pesetas 2.939.903.693'16 más 177.911.062'41 pesetas por obligaciones del mismo carácter satisfechos con imputación al presupuesto extraordinario o sean en junto 3.177.814.755'57 pesetas.

Por último, los ingresos del Gobierno para atender a los gastos de Soberanía importarían 2.076.504.295 pesetas con 86 céntimos.

Resulta por tanto de la comparación de los gastos de Soberanía y de los ingresos que a tal fin podían continuar según el Estatuto de Cataluña, que arroja un déficit de pesetas 1.041.310.459'53, y en ello se ha interpretado exactamente el proyecto."

Bilbao

Els actes de diumenge organitzats pels nacionalistes

Bilbao, 8. — El governador civil h ademanat instruccions al ministre de la Governació respecte si ha d'autoritzar el míting i la manifestació anunciades pel vinent diumenge al Frontó Euzkalduna, organitzat pels nacionalistes.

Ferrol

Comunistes detinguts

Ferrol, 8. — La policia ha detingut tres comunistes que volgueren cremar una barberia perquè el patró s'havia negat a signar les bases de treball recentment aprovades.

ORFEBRERIA
SALES BALMES, S. A.
Fàbrica d'articles de plata i metall blanc
4, Porta - Ferrissa, 4.

INFORMACIÓ DE LA CIUTAT

La producció del cotó

Heus ací les xifres del "Bureau" publicades ahir pel departament d'Agricultura de Washington:

Condició de la planta: 68.0 % contra 53.2 % en 1930.

Probable producció: 15.685.000 B/s. contra 14.340.000 B/s. en 1930.

Rendiment per acre: 183.6 lliures contra 153.2 lliures en 1930.

Desgranatges: 565.000 B/s. contra 1.878.000 B/s. en 1930.

La xifra de producció és lleugerament superior a la que en general s'esperava, i els mercats van baixar una mica quan la van conèixer; ja dels desgranatges és més aviat petita i confirma el retard de la collita. Tenint en compte l'ample proveïment en perspectiva i la situació financiera mundial encara difícil, és probable que continuï la dèbil tendència dels preus, amb alguna reacció de tant en tant.

Borses estrangeres

	Londres	París
Londres	48594	12295
Nova York	120586	25300
Holanda	12395	
França	34907	
Bèlgica	9291	35300
Itàlia	26807	38340
Alemanya	24917	
Suïssa	54625	49250
Espanya	18181	28700
Dinamarca	18158	
Suècia	18176	
Noruega	11005	
Lisboa	16409	
Praga	145600	
Àustria	3120	
Argentina	306	
Rio Janeiro	2250	
Montevideo	3969	

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES

Mes	Proced.	D'avui	Alça	Baixa
Sucre Nova York				
S. ...	1.36	1.37	1	
D. ...	1.34	1.36	2	
D. ...	1.34	1.36	2	
Café Nova York				
S. ...	4.94	4.99	5	
D. ...	5.20	5.23	3	
G. ...	5.32	5.35	3	
Blat Liverpool				
O. ...	3.9	3.8 1/2		1/2
D. ...	3.11 3/8	3.10 7/8		1/2
Mr...	4.2 1/8	4.1 3/4		2/3
Blat Xicago				
S. ...	46			
D. ...	49 1/4			
Mr....	52 1/8			
Moresc Xicago				
S. ...	44 3/4	43		1 3/4
D. ...	39 3/8	38 1/8		1 1/8
Mr....	41 1/2	40 1/2		1
Sucre Londres				
O. ...	5.6 3/4	5.6 3/4		
D. ...	5.9	5.9 1/8	1/8	
Mr....	6.0	6.0 1/2	1/2	
M. ...	6.2 1/4	6.2 3/8	1/8	

METALLS: Londres

Coure	comptat	35 06.3
	3 mesos	32.03.9
Estany	comptat	114.11.3
	3 mesos	117.03.9
Plom	comptat	10.17.6
	termini	11.00.0
Zenc	comptat	11.01.3
	termini	11.11.3

DINERS SOBRE VALORS

espanyols cotitzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances, Ronda de Sant Pere, 37, pral. 2.ª D'11 a 1 i de 5 a 7.

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	S.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	3.71	3.64	3.72	3.80	3.86	3.57	3.64
Obertura		3.64	3.72	3.80	3.86	3.56	
Segon telegrama		3.67	3.74	3.83	Nom.	3.59	
Tanca	3.69	3.59	3.72	3.71	3.77	3.47	3.58
Alça							
Baixa		9	10	9	9	10	9

NOVA YORK	Disp.	S.	M.	M.	J.	O.	
Tanca anterior	6.80	6.97	7.17	7.33	7.50	6.66	6.89
Obertura		6.96	7.16	7.31		6.64	
Segon telegrama		6.94					6.85
Tanca	6.70	6.[illegible]	7.90	7.05	7.52	6.67	6.88
Alça		2					
Baixa			3	2	2	3	

NOVA ORLEANS	Disp.	S.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	6.42	7.01	7.17	7.35	7.50	6.68	6.92
Obertura							
Segon telegrama							
Tanca	6.42	6.99	7.15	7.34		6.66	6.89
Alça			1				
Baixa		2		1		2	3

EGIPTE (Liverpool)	Upper Good	Upper Good	Sakellar Good	Sakellar Good
Tanca anterior	4.40		5.42	5.61
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	4.38	4.49	5.39	5.51
Alça				
Baixa		5	5	11

Alexandria. Tanques del 6

	A.	O.	D.	A.
Setmanal	7.72	7.95	8.20	
	M.	S.	M.	
Sakellar	10.70	11.14	11.56	

DISPONIBLE EN PLAÇA

Good Middling (Standard Universal)

Texas Nom.	Orleans Nom.	Any Port Nom.

(Base tanca anterior)

Impost del Comitè: 8'30 ptes.

Arrib. als EE. UU. en un dia. 000 B/s. contra 000 any anterior
Arrib. als EE. UU. des 1r set. 000 " " 000 " "
Vendes a Liverpool 10.000 " 2.000
Transferències

Bloc del transeünt

Amb motiu de la tan encertada actuació del nostre governador senyor Anguera de Sojo en els passats dies de vaga general, crec un deure de bon català i republicà, testimoniar-li el nostre agraïment per la seva actuació.

D'ençà de la proclamació de la República espanyola, cap conflicte s'havia produït a la nostra ciutat de la transcendència del d'aquests darrers dies, que a part de les seves desagradables pertorbacions ha servit per a demostrar-nos que tenim com a màxima autoritat governativa un home que sap agermanar els seus sentiments democràtics i catalanistes amb el respecte a la llei i a l'ordre establerts.

Es tant més d'elogiar la seva actuació en aquest moment en què estem pendents de l'aprovació de l'Estatut de Catalunya ja que tota pertorbació de la vida del nostre poble, és donar arguments als seus enemics per a combatre'l.

Des de les pàgines d'aquest diari, em permeto adreçar una crida als ciutadans de tots els estaments perquè manifestin la seva adhesió a l'actuació del governador senyor Anguera de Sojo, enviant-li una torja, per a demostrar a ell i al Govern central, que de la mateixa manera que hem combatut la incomprensió dels governadors que enviava la monarquia, també estimem l'actuació de qui sap agermanar els seus deures d'autoritat amb els d'home lliure i comprensiu.

L'actuació del senyor Anguera de Sojo, és una nova demostració que Catalunya té homes capacitats per a governar-la.

XAVIER CARRIGA

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES
Exposició general d'art antic i modern

GALERIES LAIETANES
CORVA CATALANES, 613
Objectes d'art. Reproduccions, gravats. Articles per a oresania. Marcs i motllures

SALA BUSQUETS
PASSEIG DE GRACIA, 96
Mobles i objectes d'art, llimparas i vidres de Murano, pintura catalana

Exposició de pintura moderna
SALA BARCINO
V. GARCIA SIMON
RAMBLA CATALUNYA, 23
Exposició permanent de pintura moderna

SUBSCRIVIU-VOS A
LA PUBLICITAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes.
Barcelona, mes	2'00
Península Ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica Llatina	8'30
Altres països	25'—

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 8 de setembre de 1931:

La depressió que ahir es trobava a les costes de Portugal ha envaït Espanya per produir pluges i tempestes a gairebé tota la Península Ibèrica, principalment la costa mediterrània, des d'Almeria fins a Barcelona, on alguns dels ruixats han estat d'importància.

Una altra depressió situada a la Bàltica produeix també pluges i vent de ponent des d'Escandinàvia fins a Alemanya i Polònia.

Les altes pressions són cap a les costes d'Irlanda i produeixen bon temps a les Illes Britàniques i al nord de França.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

Domina cel completament tapat a tot el país, i plou des de les planes de Vic i Bages fins al nord de Lleida i Pirineu.

Els ruixats més importants registrats a les darreres 24 hores han tingut lloc a Barcelona, Manresa i Tarragona amb 25, 21 i 20 litres per metre quadrat, respectivament. Pel sud de Lleida les pluges han estat insignificants no excedint de lleugeres plovisques.

Tapioques i Purés
FIGUERES
són els millors del món

LES BROMES DEL BARRI. XINES

Anit passada, al carrer del Cid, hi hagué una gran alarma. Al bar "La Criolla" uns guàrdies detingueren Francesc Doñate Nebot, subjecte de mals antecedents i conegut per l'"Africano". No sols es resistí a ésser portat a la delegació, sinó que intentà desarmar un guàrdia i li féu malbé la gorra.

Molts transeünts i veïns es decantaren contra els guàrdies, als quals esbroncaren. Des dels balcons foren llançades ampolles i altres objectes. Un guàrdia disparà un tret enlaire per tal d'esporuguir la gent.

JOIES VERITABLE OCASIO
per a compres a bon preu anau a la *Joieria Magriñà, Tallers, 41*

INCENDI EN UN TRANSFORMADOR D'ENERGIA

Per una avaria en un transformador d'energia elèctrica, instal·lat als baixos de la casa núm. 447 del carrer del Consell de Cent, ahir al matí es produí un incendi.

Ràpidament hi anaren els bombers, i apagaren el foc. No es produïren altres danys materials que la destrucció de l'esmentada cabina.

LA TSF.

Emissions Nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO EAJ-15 (251 m.)

11'15: "Sota la doble Aguila", marxa (Wagner); "La alegria del batallón", romansa (Serrano); "Gelosia", sardana (Coll); "La Favorita", romansa (Donizetti); "La mort de l'escolà" (Nicolau).

13'00: Tancament de l'estació.

16'00: "La Generala", fantasia (Vives); "Gigantes y Cabezudos", romansa (Caballero); "Sant Jordi triomfant" (Pujol); "La Princesa de la Czarda", fantasia (Kalmann); "Destino", vals (Baynes).

17'30: Tancament de l'estació.

20'00: "Guillem Tell", obertura (Rossini); "Preludi" (Debussy); "Nocturn" (Chopin); "Baba yaga" (Liadow); "Largo" (Haendel); "El Mesies" (Haendel).

20'45: Reportatge microfònic, a càrrec del publicista Octavi Saltor.

21'00: Selecció en discos de les sarsueles "El Rey que rabió", del mestre Chapí, i la "Canción del Olvido", del mestre Serrano.

22'00. Tancament de l'estació.

UNION RADIO BARCELONA EAJ-1 (349 m.)

"La Palabra", diari parlat de Ràdio Barcelona.

7'30 a 8: Primera edició.

8 a 8'30: Segona edició.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13'00 Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Sextet Ràdio, alternant amb discos selectes: "Cologne et le Rhin", marxa (F. Harras); "Zirma", masurca (A. Alarcon); "Alma tanguera" (J. Canyelles); "Canción de la rosa" (A. Vives); "Ecos del Cantàbrico" (T. Fernández).

14'00: Informació teatral.

"Reve enchanteur" (V. Dyck); "En Hollywood" (R. Mayoral).

14'15: Secció cinematogràfica.

"Clavelitos" (J. Valverde); "Cocorico", selecció (L. Ganne); "Dors, mignonne" (J. Daudois); "Esta es Sevilla", pasdoble (A. Vidal).

15'00: Sessió radiodentística.

Organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.

16'00: Tancament de l'estació.

17'30: Obertura de l'estació.

"Betis", marxa (M. Bruselas). Trio Ibèria: "La Revoltosa" (Chapí. López Silva i Fernàndez Shaw), per Conxita Supèrbia i Mare Redondo; "Andresín", vals (D. Acedo); "Vallecas", xotis (P. Ribalta), Trio Ibèria; "La meiga" (Guridi), per Frederic Cavaller; "Miliu", one step (R. Esteve). Trio Ibèria.

18'00: Cotitzacions de mercaderies.

18'05: El Trio Ibèria interpretarà: "A ella!", serenata (V. Matou); "Sweet Colombine" (Percy Elliott); "El carro del sol", selecció (J. Serrano); "Oh Marietiña!", alborada (M. Sales); "Peñalba", pasdoble (L. Margall).

19'00: Tancament de l'estació.

21'00: Obertura de l'estació.

Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.

Cotitzacions de mercaderies, valors i monedes.

21'05: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Who goes there?", marxa (G. D. Fox); "Coppelia", fantasia ballet (L. Delibes); "Estudiantina", valsos (E. Waldteufel); "La brújula", masurca (A. Cotó); "Souvenir" (J. Renée); "Pavana" (F. Pedrell).

22'00: Notícies de premsa.

Notes oficials de l'Emissora.

22'05: El conte "La voz de la sangre", del popular escriptor Vicents Diez de Tejada, llegit pel seu autor.

Quartet vocal

22'20: Concert a càrrec del Quartet Vocal Santa Cecília i l'orquestra de l'estació. "Così fan tutte", obertura (W. A. Mozart), orquestra; "Tu ets el repòs" (J. Subirachs-Mates Collell), Quartet vocal; "Andantino" (A. d'Ambrosio), orquestra; "Adéu, petita rosa" (Dalcroze); "Ronda San Xoan", gallega (Doncel); "Cançó de beure" (Mendelssohn), Quartet vocal; "Dansa hongaresa núm. 3" (J. Brahms), orquestra.

24'00: Tancament de l'estació.

Emissions estrangeres més interessants

FRANÇA. — Ràdio París, 1.724'1 metres. — 20: Lectures literàries per M. Reboux. 20'30: Resultats esportius i previsions meteorològiques. 20'40: Crònica de la moda per Mlle. José. 20'45: Radioconcert (festival Gabriel Fauré). 21'15: Notícies de premsa, informacions i hora exacta. 21'30: "Requiem", audició integral en discos.

Torre Eiffel, 1.445'8 m. — 20'20: Previsions meteorològiques. 20'30: Radioconcert simfònic.

Alger, 363'6 m. — 20'10: Moviments dels ports. 20'15: Servei meteorològic. 20'20: Valsos. 20'35: Solos variats. 20'55: Darreres informacions i hora exacta. 21: Tangos. 21'35: Discos còmics. 21'30: Concert de música lleugera. 22'30: Hora dedicada a Beethoven per l'orquestra de l'estació. 23'30: Cants d'òperes. 23'45: Danses angleses.

Bordeus-Lafayette, 304 m. — 20: Concert. 20'15: Darreres informacions. 20'30: Concert per l'orquestra.

Estrasburg, 345'2 m. — 20'30: Retransmissió alternada des del Casino Moll i Braserie Lutterbach. 23: Música de dansa.

Tolosa, 385 m. — 20: Orquestra; òperes còmiques. 20'30: Música militar. 20'45: Orquestra. 20'55: Crònica de la moda. 21: Orquestra simfònica. 21'30: Cants russos. 21'45: Solo de saxafon. 22: Concert ràdiodiscos. 22'30: Quart Butlletí d'informacions. 22'45: Hora dels ràdio-oients. 23'15: Cinquè Butlletí d'informacions. 23'30: Continuació del concert dels ràdio-oients. 24: Butlletí meteorològic.

ALEMANYA. — Langenberg, 472'4 m. — 20: Radioconcert; informacions diverses i ballables.

Estutgard, 360 m. — 20: Vetllada variada. 21: Retransmissió de Francfort. 22'15: Informacions diverses.

AUSTRIA. — Viena, 517 m. — 20: Recital de piano. 20'40: Obres de Franz Karl Ginzkey. 21'10: Informacions diverses. 21'25: Concert de discos. 22'25: Concert des de l'Hotel Krantz-Ambassador.

BELGICA.—Bruselles, 508'5 m. 20: Sessió dedicada a la cançó Gaumaise. 21: Retransmissió del concert donat a l'Ancienne Belgique. 22: Diari parlat.

ANGLATERRA. — Nacional, 1.554'4 m. i 301'5 m. — 20: Concert retransmès des de Queen's Hall. 21'40: Notícies. 22'15: Concert. 23: Ballables.

Hongria. — Budapest, 550'5 m.— 19'30: Concert d'orquestra. 21'15: Sonates per a violó i piano. 22'10: Concert per l'orquestra tzigana.

ITALIA. — Milà-Turi-Gènova, 20: Discos. 20'45: "Les grenadiers" 500'8 m., 296'1 m. i 272'8 m. — (Valente), opereta.

Roma-Nàpols, 441'2 m. i 331'4 m. 20'10: Discos. 21: "Rigoletto" (Verdi).

EL TEATRE

NOTES OFICIOSES

TEATRE VICTÒRIA

"La tempestad", per Rogeli Baldrich

Com ja és sabut, demà passat, dijous, debutarà al teatre Victòria el tenor Rogeli Baldrich.

Amb aquest motiu hem tingut amb ell una estona de conversa, en la qual ens ha manifestat que si bé ell és nat a l'Argentina, és fill de pares catalans, de Reus, com el seu cognom indica prou a les clares; és per aquest motiu que està joiós de poder-se presentar a la nostra ciutat, que de temps coneixia, per haver-hi passat, aturant-s'hi, repetides vegades, camí de l'estranger, però que mai no li havia estat possible de treballar-hi. Tots aquests motius han fet que hagi volgut debutar amb "La tempestad", obra que, igual que les que seguiran, entre elles "Una vieja", exigeixen de l'executant tot el que pot donar de si. Rogeli Baldrich vol presentar-se amb la màxima franquesa, arriscant-se en obres prou conegudes de tothom i no valent-se d'altres obres que puguin dissimular la seva manera d'ésser. Jutja el públic barceloní en extrem intelligent, i és per això que vol mostrar-se en completa lleialtat amb ell.

Parlem una estona, encara, d'altres questions relacionades amb la nova estructuració de la nostra pàtria, amb les quals Baldrich es mostra fortament compenetrat i ple d'entusiasme.

Li desitgem un veritable èxit.

ASSOS

Clarion
RADIO
SUPERHETERODDI
98 per cent de puresa de to

Aprofiteu l'ocasió
de comprar tot el que necessiteu a
EL BARATO
Tots els articles a preus limitadíssims i a més són obsequiats els compradors amb esplèndids
PRESENTS
NOMES PER POCS DIES

VIDA SOCIAL

El conflicte de la Telefònica sembla entrar en vies d'una solució definitiva

Confirmant la informació que donàvem ahir, podem afegir que, segons informes que ens han estat facilitats, durant aquests dos dies darrers han estat presentades a les oficines de la Companyia Telefònica més de dues-centes sol·licituds de reingrés.

La impressió dominant ahir a la tarda era francament optimista, i hom creia que do seguida serà sol·licitat el reingrés pels que encara no ho han fet, amb la qual cosa podrà donar-se per acabat el conflicte, al cap de dos mesos i mig d'haver esclatat.

Arribà de París el director general de la Companyia de Telèfons, que ahir al migdia, acompanyat del senyor Merino, va ésser al Govern Civil per a complimentar el senyor Anguera de Sojo.

Ahir s'observà l'augment de circulació de camions ocupats per obrers de la Telefònica que es dedicaven a aparlar les avaries produïdes aquests darrers dies.

Anaven encara custodiats per guàrdies de Seguretat.

Cal creure, per conseqüent, que l'Empresa readmetrà tots els obrers, i que dirigirà tots els seus esforços a normalitzar el servei, que bona falta que fa.

Coaccions en una fàbrica de Calella

A la fàbrica Guri-Llobet, de Calella, fa temps que hi ha un conflicte entre els obrers afiliats a la C. N. T. i a la U. G. T.

El governador ha tingut coneixement que s'han realitzat coaccions, i per això ha disposat que vagi allí un delegat a esbrinar l'ocorregut i evitar que els fets es repeteixin.

Els tintorers de troques

En la reunió celebrada per les representacions patronal i obrera del ram de tintorers de troques, els patrons, en vista de la imposibilitat de reprendre els treballs amb l'anormalitat que actualment impera, oferiren reprendre'ls en les condicions següents:

1.ª Els Comitès obrers només tindran a les fàbriques una missió purament informativa, no executiva, de manera que sempre que notin alguna anormalitat podran comunicar-la a la seva Junta per tal de resoldre-la de comú acord amb els patrons.

2.ª A totes les fàbriques on sigui necessari, el patró podrà fer rellevaments a l'hora de dinar. Si en alguna casa no quedés acabat algun treball que estigués exposat a malmetre's al final de la jornada, haurà d'acabar-se, i l'obrer podrà recobrar el temps invertit en acabar-lo i, de més a més, d'un 50 per 100 del dit treball, o cobrar-lo extraordinari.

3.ª A les fàbriques on hi hagi escassedat de treball podran fer-se torns de personal en forma equitativa, però no a base de dies ni amb tot el personal.

4.ª Els encarregats hauran de treballar en llurs seccions.

5.ª En cas d'atur per força major es pagarà només el temps treballat.

6.ª No s'admetrà a les fàbriques altre personal que el contractat pel patró.

IMPREMTA DE
LA PUBLICITAT
Carrer de Barbarà, 11 i 13

A ORIENT!!

Si voleu fer un viatge a terres d'insomni, inscriviu-vos a l'excursió marítima que sortirà el dia 19, a la tarda, i que durarà 17 dies, visitant:

Nïca, Nàpols (Pompeia), Atenes, Constantinoble i Tunis

A bord d'un magnífic vaixell de gran tonatge

PREU (MANUTENCIO COMPRESA): 660 PESSETES

Per detalls i inscripcions adreceu-vos a Catalunya Nova, Marquès del Duero, 88; Falanx Català, Corts Catalanes, 615, i a la botiga d'articles de viatge de Pau Mussons, Avinguda del Portal de l'Angel, 16.

DISSABTE VINENT ES CLOURA EL PERIODE D'INSCRIPCIO

En Josep Gifreda Casas

ha mort cristianament a l'edat de 83 anys

— (A. C. S.) —

La seva afligida esposa Carolina Morros, fills Josep, Carolina i Marius, fill polític Heribert Lanfranco, néts, germana Maria, germana política, nebots, cosins i família tota, tenen el sentiment d'assabentar de tan trista nova i preguen a llurs amistats que se serveixin assistir a la casa mortuòria, Ronda de Sant Antoni, 17, avui, dimecres, a les quatre de la tarda, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església parroquial de Santa Madrona i després al Cementiri Vell.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

ELS ESPORTS

FUTBOL

El Campionat de Catalunya

El Barcelona aconsegueix vèncer el Catalunya per quatre gols a dos

Mal començament de Campionat de Catalunya ha tingut el Barcelona, perquè a més de la pluja, l'equip del qual se n'havien fet ja els socis qui sap quants pronòstics, ens obsequià amb una actuació de les més mediocres que hom podia esperar-li.

Totes les seves línies varen fracassar. Els defenses, perquè tots dos era el primer dia que actuaven i encara Roig fora del seu joc d'habitud, no cal dir que va ésser l'inferior, puix que Alcoriza es defensà. Els mitjos catastròfics, però el més dolent tret d'algunes jugades aillades, va ésser Samitier; desmarcant i amb poca fortuna quan intentava prendre la pistola. Es clar que Lluch el jugador que ell marcava era ci millor dels seus contrincants, però això no vol dir que Samitier tenia l'obligació si més no de posar-hi tot l'interès.

Guzman no s'ha modificat, i per tant actuà mancat de precisió i finalment Martí, ahir també va fallar.

De la davantera ni cal parlar-ne; un complet desgavell. Això sí, cal exceptuar tant per aquests jugadors com per la resta, la notable reacció dels 15 minuts darrers sense la qual la derrota els hauria afavorit.

Debutava en aquest partit el porter Vidal, el català-cubà, i la seva actuació va ésser més bona que altra cosa. Quan es lluí més va ésser a la segona part, perquè a la primera hom li notà una ombra d'inseguretat. Volem, però, fer-li notar un defecte i és el de llançar la bala al jugador més proper quan executa un kick. Si s'esmena d'això s'evitarà algun disgust com el que va estar a punt de tenir en una d'aquestes jugades ahir.

* * *

El Catalunya, fruit de la fusió dels dos cercles gracienc, és nou de trinca. Això féu que l'interès de presenciar la seva primera actuació i més encara davant el Barcelona, fos ben manifest.

No ens estarem de dir que si en els futurs partits hi posa el coratge i la bona disposició com en el d'ahir, li augurem molts èxits.

Alguns dels seus elements ja els teníem coneguts per bons, però ara, amb la injecció d'entusiasme que els nous elements han donat a l'equip, fa que superin les qualitats ments; Lluch a primer terme, l'hoque els teníem conegudes.

Cal, però, destriar alguns elements més segur i de més empenta i encara de passada de més joc. El seguiren Miró, Esteve, Barguete, els dos defenses i el porter Florença.

* * *

El joc va ésser dur en tot el partit, i si bé el Catalunya per la seva fogositat ajudava a mantenir-lo, en canvi podem dir que allí on prengué més volada va ésser en els rengles barcelonistes i per part, només, d'algun dels seus elements.

La partida va tenir dos efectes: mentre els del Catalunya posaven tot l'entusiasme i efectuaven jugades boniques, el Barcelona actuava completament desfet i sense ànims. En conjunt, però, el partit va ésser avorrit.

A la primera part només es va marcar un gol: va ésser obra d'Arocha en rematar molt oportú amb el cap un centre de Piera. Això passà als onze minuts de joc.

A la segona part — als cinc minuts de joc — s'interná i xutà fortament, però Guzman intentà repellir la bala i el que féu va ésser desviar-la a la xarxa, la qual cosa va ésser l'empat. Als 19 minuts va ésser novament Lluch qui, després de sortejar la bala d'un bon xut, féu rebotre-la al pal i de retop va anar a dins la xarxa: era el segon gol. Aquest gol animà als del Catalunya i continuaren atacant valerosament.

Als 27 minuts, una escapada de Pedrol i un centre que rematà oportú Cambra valgué l'empat, i als 35 minuts, fruit d'una reacció en els rengles barcelonistes, Martí llitrà una bala a Piera i aquest s'interná aconseguint un gol d'un xut espléndit. Finalment, als 40 minuts, en efectuar-se un còrner contra el Catalunya, es produí un garbinx i la bala penetrà al marc.

L'arbitratge d'Arriber no ens va satisfer del tot.

Els equips eren integrats pels següents jugadors:

Barcelona: Vidal, Roig, Alcoriza, Martí, Guzman, Samitier, Piera, Ramon, Arocha, Cambra, Pedrol.

Catalunya: Florença, Ibáñez, Vila, Ascon, Burguete, Josa, Lluch, Artigas, Miró, Porrera i Esteve.

J. T. R.

El Badalona bat el Júniter per tres gols a un

Aquest encontre, corresponent al campionat de Catalunya, fou suspès diumenge passat degut als esdeveniments ocorreguts a Barcelona.

Ahir, doncs, se celebrà, en mig d'una certa expectació i amb molt bona entrada, encara que no tanta com era d'esperar.

La impressió ens ha estat del tot desplaent, ja que ni l'un equip ni l'altra ens han demostrat res de nou. No esperàvem veure un joc tan pobrissó ni una actuació tan deplorable per ambdós bàndols. I el que més feblement ha conduït la brega ha estat a tothora l'equip del Poble Nou. Dit en una paraula, ens ha decebut.

Això no vol pas dir que el Badalona hagi brillat molt pel damunt del seu contrincant, ans al contrari, hi havien moments que talment semblava que procurava posar-se a la mateixa alçària, sinó encara pitjor.

El joc en ell mateix ha estat minso; llevat d'alguns reaccionaments no ha ntusiasmat a ningú, i quan després de marcar el Badalona semblava que prendria interès, la pluja ha vingut a desfer totes les ilusions del públic, malmetent totes les jugades i obligant els jugadors a fer equilibris degut al mal estat del terreny.

Així és que de joc purament bo no se n'ha vist gairebé gens, i si bé és veritat que el Badalona emprava una major tècnica, al Júpiter se li pot fer l'elogi de saber-la contrarestar amb la seva fèrria voluntat, la qual cosa ha fet que moltes vegades dominés i fes entrar en joc a Casanoves apuradament. Producte del seu ímpetu ha estat el gol aconseguit en un batibull d'homes, bala i pluja a gratzient.

Aquells jugadors que més s'han destacat damunt el terreny han estat Francàs, Castells, Rosalenc i Guix, pel Júpiter. Els altres no han demostrat cap classe i de passada també la seva poca compenetració ha estat la norma de la seva poca eficàcia.

Del Badalona han sobreeixit Casanoves, Borràs, Cristià, Font i Castor, i el debutant Masferer, que féu un gran partit. Forgues semblava que jugués per força, i els altres, apàtics.

Els gols els feren: el primer vingué d'una passada de Forgues a Masferrer, aquest la centra a Segura, el qual la torna al mig; Castro l'arreplega, i té cura d'endinsar-la a la xarxa d'un formidable cop de cap. Ha estat un gol fantàstic! Abans d'acabar, i tal com hem dit, Perere aconsegueix l'empat.

A la segona part, el Badalona juga millor i aconsegueix tot seguit un altre gol Redó aprofitant una centrada de Segura, i Masferrer consolida la victòria badalonina en aconseguir el tercer gol.

Després d'aquest gol el Badalona ja comença a no fer gran cosa, molt menys de la que ha fet fins aquí, i el Júpiter es bat en retirada amb molts senyals de fatiga fins que Comorera toca el final.

Aquest senyor, que ha estat l'àrbitre de l'encontre, ho ha fet molt bé.

Els equips posats en brega s'arrengleraren així:

Júpiter: Francàs, Aparici, Castells, Obiols, Rosalenc, Ortunyo, Morales, Perera, Serra, Barceló i Guix.

Badalona: Casanoves, Borràs, Roure, Kaiser, Font, Cristià, Segura, Castro, Forgues, Redó i Masferrer.

O. P. F.

NAUTICA

EL CAMPIONAT DE REM PER AL DIA 18 D'OCTUBRE

El Comitè de Rem del Club Marítim de Barcelona ha fixat la data del 18 d'octubre vinent per a la celebració de les regates dels Campionats d'Espanya *en outriggers* i skis i les internacionals del Trofeu "Joan Camps" conjuntament. El programa definitiu corresponent es publicarà oportunament.

UNES REGATES ELIMINATORIES PEL "PREMI MURIA"

Tingueren lloc les proves eliminatòries de canots a dos remers per a designar els tres equips de la categoria neòfits que hauran de prendre part a les regates "Premi Múria", que organitza el Club de Mar.

Foren divuit els equips inscrits per a aquestes proves, dels quals solament quatre deixaren de presentar-se, i s'obtingueren els següents resultats:

Pomés, Pomés, Solsona, 4' 51" 3-5.
Riera, Escoda, Picher, 4' 53" 1-5.
Pérez, Linares, Picher, 4' 55" 4-5.
Miret ,Ravenlós, Picher, 4' 58" 2-5.
Muñoz, Rauz, Güell, 4' 59".
Balart, Ubach, Güell, 4' 59" 1-5.
Pasqual, Arias, Picher, 5' 4".
Ibars, Massó, López, 5' 9".
Colomer, Barro, Calabig, 5' 10".
Prats, Pedreny, Picher, 5' 15".
Sastre, Alcu, Timoneda.
Prat, Prat, Picher.
Solanes, Pérez, Picher.
Paz, Fierro, Paz.

Els tres primers quedaren classificats per a disputar-se el "Premi Múria".

BATLLO, DEL NAUTIC, GUANYA EL GRAN PREMI DE SANT SEBASTIA, EN OUTBOARDS

Les regates internacionals d'outboards, celebrades a la badia de la Concha, organitzades pel Club Nàutic de Sant Sebastià, han constituït un brillant triomf de la representació catalana, palesant-se, una vegada més, la vàlua i alta qualitat dels nostres entusiastes esportius, els senyors Jesús Batlló, Guillem Oliveres de la Riva, Joaquim Vilà de la Riva i Ernest Giró Minguella.

En la primera regata celebrada el dia 3, va guanyar Valdesevilla, seguit de prop per Boecho i el català Vilà de la Riva; es van classificar

XIII Volta Ciclista a Catalunya

VII Gran Premi Citroen — (Del 6 al 13 de setembre)

Cardona, vencedor de la tercera etapa (Alcanyiç-Montblanc) seguit de Canyardó que continua ocupant el primer lloc de la classificació general

El "duel" entre l'equip d'italians i Canyardo i Cardona, que durava des de l'inici de la volta, sense avantatge destacada per cap dels contendents, i que amb els antecedents dels incidents de l'etapa anterior es preveia d'una solució quelcom enigmàtica, ha quedat aclarit en l'etapa d'avui de 194 quilòmetres.

Entre aquests corredors ha anat l'encàrrec de fer-nos gaudir, durant un centenar de quilòmetres, les emocions característiques de les carreres per carretera. Amb tot, els italians no han resistit l'atac de Canyardo i Cardona, que l'han iniciat, precisament, en comprovar que aquells no responien amb l'energia que se'ls suposava, al treu viu imprimit des de bon començament.

En l'etapa d'avui no s'ha perdut el temps. Així que se sortí, ja s'anà per feina. Aquesta vivacitat i el fet que el pis de la carretera estigués en condicions pèssimes, motivà que la caravana es disgregués paulatinament.

Poc abans d'arribar a Gandesa, les posicions eren les següents: Al davant Canyardo, Cardona, Cavallini, Aubalat, Gascon i Nicolau. A un minut, Viarengo i Simoni; a dos minuts Maurel, Escuriet i Sardanyons; a sis minuts Espinard, Aguilar, Torner i Balmarion; a set minuts, Tudela, i a vuit minuts, Riera, Jimeno, Bobo, Buisan, Muller i Subils. Aquestes posicions es mantingueren en diferents alternatives, fins al començament de la pujada de Falset, en el qual moment l'escamot del cap estava format per set corredors, que eren: Canyardo, Cardona, Cavallini, Viarengo, Nicolau, Simoni i Gascon. Hi mancava Aubalat per haver rebentat poc abans d'arribar a Falset.

Aquests set corredors arribaren plegats al damunt, però en el descens, ja prou conegut i recordat pels seguidors amb motiu d'una actuació impressionant de l'italià Pancera en la volta de l'any 1928, les unitats se separaren, de manera que al davant, i a una marxa molt ràpida, quedaren Cardona, Canyardo, Cavallini i Viarengo. Al capdavall, i quan Nicolau aconseguia reunir-se amb els primers, va rebentar el mateix que Cavallini, i el seu company es quedà, deixant sols Canyardo i Cardona, els quals, una vegada aconseguit el seu objectiu, reforçaren la marxa cap a Reus, per on passaren amb més d'un minut d'avantatge. Ja no es produí cap més variació i els dos fugitius anaren acumulant minuts de diferència favorable contra els seus adversaris, els quals, per altra banda, quelcom desmoralitzats, no reaccionaren amb l'oportunitat que calia per a contrarestar la fugida de Canyardo i Cardona fins a Montblanc, final de l'etapa, la qual guanyà el valencià a l'esprint.

UNA BONA CLASSIFICACIO QUE SE A PENALITZADA

A Montblanc es classificà quart el corredor Gascon. La situació individual mantinguda durant tota l'etapa, en una situació preferent, entre els components del primer escamot, del qual formava part, fou la nota que va comentar-se més, i era retreta com a exemple per part dels seguidors, en el sentit de preveure's els comentaris que la seva actuació motivarà a Barcelona. La suposada crisi de nous valors, tan comentada darrerament, semblava que havia d'ésser desmentida. Malauradament no és així. Sembla que aquest corredor ha volgut aprofitar-se del remole d'un cotxe i que aquesta *maniobra* illegal i tan poc esportiva (el nostre gust seria que no es confirmés) ha estat observada per algun comissari, el qual, complint amb el seu deure, n'ha donat part, i sembla segur que el comissari el penalitzarà amb cinc minuts de recàrrec.

El retrocés de places que aquest càstig significa és penós, però creiem que el farà reflexionar i també reflexionaran els seus companys, i que almenys en treuran conclusions prou clares, en el sentit de no deixar-se temptar per les illegalitats i murrieries que tan poc favor fan. I els senyors seguidors ho haurien de tenir present i procurar no perjudicar, sense voler-ho, quan es pensen afavorir.

EL DESINFLAMENT DE L'EQUIP ITALIA

En l'etapa d'avui l'equip italià ha perdut tota la seva virtualidad. Tot deu embarcacions: en sisè lloc entrà el senyor Batlló i es veieren obligats a retirar-se els senyors Giró i Oliveres: aquest darrer per haver-lo abordat l'embarcació del hilbai López Tàpia, esfondrant-li el "Pa-Si-Fu".

Les regates anunciades per als dies 4 i 5 no es van poder efectuar a causa del mal temps, les quals van tenir lloc ahir, dilluns, i en elles els catalans foren més afortunats, i van assolir un brillant triomf.

El Gran Premi de Donostia el va guanyar Jesús Batlló, fent un promedi de 60'300 quilòmetres per hora, amb l'embarcació "Pégaso V".

EL QUE FOU LA CURSA EN AQUESTA ETAPA

A Alcanyiç, amb una hora de retard sobre l'anunciada, o sigui, a les set del matí, es donà la sortida a 92 corredors. Al final de l'etapa d'abans d'ahir, en principi es classificaren 83 corredors, però com després es comprovà que l'etapa era superior a 245 quilòmetres, es concedí un major marge de classificació.

En els primers quilòmetres, o sigui, entre Alcanyiç i Casp, la carrera s'ha portat a tren molt lent. Passat Casp, els corredors rectifiquen i des d'aquí la resta de l'etapa ha estat disputadíssima.

A Casp s'inicià el disgregament en l'escamot de corredors, fent una fugida. Simoni, que marxava en l'escamot del davant rebenta, la qual cosa és aprofitada per Canyardo i Cardona els quals ràpidament fugiren, seguintlos algun corredor. Els dos corredors prenen ja avantatge.

Per Maella pasa un primer escamot integrat per Canyardo, Cardona, Cavallini, Nicolau, J. Gascon, Elys i Aubalat.

En passar per la pujada Maella-Batea, aquest escamot porta un minut i 10 segons d'avantatge sobre el format per Simoni, Viarengo, Canyo, Artanyon Escurriet.

L'italià Simoni inicia un tren fantàstic per a apropar-se a Canyardo.

Den segons després d'haver passat el primer escamot, ho fa el segon, que dirigeix Maurel.

En el trajecte Batea-Gandesa perd contacte del primer escamot Aubalat, per haver rebentat.

En el segon escamot, després de Gandesa, s'inicien algunes modificacions. Sardanyons queda enrera, així com Canyo, per haver trencat una roda. Viarengo queda també enrera.

Simoni, a un tren fantàstic, surt a la recerca de Canyardo, recuperant terreny, però sense aconseguir-lo.

El francès Maurel, per la seva part, s'ajunta a Escurriet, i tots dos, també a gran tren, surten en seguiment de Simoni. Aquest resisteix molts quilòmetres a un promedi de 40 per hora.

A Mora la Nova es passa el control d'aprovisionament. Passen junts el grup de Canyardo i Simoni, a les 10'30 del matí. Aquests porten gran avantatge sobre Escurriet i Maurel.

A la sortida de Mora, l'escamot integrat per Canyardo, Cardona, Simoni, Gascón, Elys i Nicolau, corona la forta collada allí existent i escalen després Viarengo, Barmañón i Escurriet. A poca distància d'aquests passen Sardañons, Aubalat, Maurel i P. Gascón.

El descens Falset-Reus el prem Canyardo a un tren temerari, donat el seu gran coneixement del terreny. Canyardo aconsegueix desfer-se dels italians, i a la seva roda el segueix Cardona.

El pas per Reus és presenciat per nombrós públic. Canyardo i Cardona són seguits a un minut per Josep Gascón, el qual al descens de Falset aconsegueix desfer-se dels italians, i els pren avantatge.

Des de Reus, Canyardo i Cardona mantenen un tren veramnt fantàstic.

A Montblanc arriben destacats els dos espanyols. Canyardo es manté en magnífica condició.

Entren a la meta a l'esprint. Cardona, que arrencà primer, aconseguí el primer lloc de l'etapa.

LA CLASSIFICACIÓ D'AQUESTA ETAPA

1. Cardona, 7 h. 7 m. 35 s.
2. Canyardo, en igual temps.
3. Caballini, 7 h. 15 m. 7 s.
4. J. Gascon, 7 h. 15 m. 37 s.
5. Simoni, en igual temps.
6. Nicolau, 7 h. 23 m. 50 s.
7. Elys, en igual temps.
8. Balmamion, 7 h. 24 m. 24 s.
9. Escuriet, 7 h. 24 m. 28 s.
10. Viarenzo, 7 h. 32 m. 13 s.
11. Gascon, 7 h. 32 m. 55 s.
12. Riera, 7 h. 35 m. 47 s.
13. Aubalat, en igual temps.
14. Buissan, 7 h. 36 m. 34 s.
15. Monreal, en igual temps.
16. Sardanyons, 7 h. 37 m. 11 s.
17. Maurel, 7 h. 40 m. 40 s.

Classificació general després de la tercera etapa

1. Canyardo, 23 h. 32 m. 5 s.
2. Cardona, 23 h. 32 m. 20 s.
3. Caballini, 23 h. 39 m. 39 s.
4. Simoni, 23 h. 40 m. 32 s.
5. Balmamions, 23 h. 49 m. 18 s.
6. C. Elys, 23 h. 55 m. 34 s.
7. Nicolau, 23 h. 56 m. 40 s.
8. Riera, 24 h. 9 m. 34 s.
9. Maurel, 24 h. 10 m. 54 s.
10. Viarengó, 24 h. 21 m. 51 s.
11. Escuriet, 24 h. 22 m. 21 s.
12. J. Gascon, 24 h. 24 m. 12 s.
13. S. Aguilar, 24 h. 29 m. 8 s.
14. Muller, 24 h. 33 m. 48 s.
15. V. Cebrian, 24 h. 36 m. 19 s.
16. Buisan, 24 h. 36 m. 36 s.
17. Sardanyons, 24 h. 40 m. 47 s.
18. Aubalat, 24 h. 41 m. 10 s.
19. Caño, 24 h. 42 m. 4 s.
20. F. Gascon, 24 h. 48 m. 48 s.
21. Pontes, 24 h. 54 m. 42 s.
22. Casamada, 24 h. 57 m. 54 s.
23. Tudela, 25 h. 1 m. 0 s.
24. Monreal, 25 h. 1 m. 27 s.
25. F. Aguilar, 25 h. 1 m. 45 s.
26. Jimena, 25 h. 1 m. 53 s.
27. Paulo, 25 h. 6 m. 19 s.
29. Grosocorda, 25 h. 7 m. 55 s.
29. Pagès, 25 h. 17 m. 21 s.
30. S. Alonso, 25 h. 18 m. 25 s.
31. Flequer, 25 h. 25 m. 38 s.
32. Subils, 25 h. 39 m. 26 s.
33. M. Soler, 25 h. 44 m. 35 s.
34. Forns, 25 h. 46 m. 57 s.
35. Bobo, 25 h. 47 m. 1 s.
36. Llumà, 25 h. 48 m. 21 s.
37. Colàs, 25 h. 49 m. 46 s.
38. Ros, 25 h. 51 m. 17 s.
39. Carrion, 25 h. 54 m. 33 s.
40. Serrano, 25 h. 54 m. 57 s.
41. Bibiloni, 26 h. 2 m. 41 s.
42. Lloret, 26 h. 2 m. 43 s.
43. López, 26 h. 5 m. 15 s.
44. Sosa, 26 h. 5 m. 20 s.
45. Mula, 26 h. 23 m. 36 s.
46. Monllor, 26 h. 24 m. 45 s.
47. Orpella, 26 h. 25 m. 2 s.
48. Pla, 26 h. 29 m. 55 s.
49. Llop, 26 h. 30 m. 54 s.
50. P. Sant, 26 h. 30 m. 56 s.
51. Homs, 26 h. 31 m. 21 s.
52. M. Legan, 26 h. 31 m. 58 s.
53. Alegreto, 26 h. 33 m. 29 s.
54. Deltor, 26 h. 34 m. 29 s.
55. T. Garcia, 26 h. 42 m. 55 s.
56. E. Navarro, 26 h. 57 m. 50 s.
57. Panicello, 27 h. 2 m. 6 s.
58. Carrabasosa, 27 h. 4 m. 4 s.
59. A. Domènech, 27 h. 11 m. 8 s.
60. M. Salvador, 27 h. 16 m. 49 s.
61. J. Grivere, 27 h. 27 m. 32 s.
62. J. Salvà, 27 h. 30 m. 50 s.
63. Magdalena, 27 h. 31 m. 10 s.
64. Curtó, 27 h. 34 m. 7 s.
65. Burull, 27 h. 38 m. 8 s.
66. Castelló, 27 h. 38 m. 30 s.
67. Mestres, 27 h. 47 m. 34 s.
68. Carcel, 27 h. 47 m. 41 s.
69. Espinal, 27 h. 51 m. 48 s.
70. Mendoza, 28 h. 1 m. 25 s.
71. Vallés, 28 h. 14 m. 47 s.
72. Casanoves, 28 h. 18 m. 25 s.
73. Vilà, 28 h. 21 m. 44 s.
74. Davi, 28 h. 36 m. 35 s.
75. Llorenç, 28 h. 44 m. 29 s.
76. J. Sspunyà, 28 h. 52 m. 7 s.
77. J. Pino, 29 h. 8 m. 29 s.
78. Fajula, 29 h. 27 m. 5 s.

ACORDS DE LA UNIO VELOCIPEDICA ESPANYOLA

Tenint coneixement la Comissió que en les carreres últimament organitzades succeïren actes que deixen molt a dir sobre l'esportivitat d'alguns corredors participants, i es van originant successives protestes i conflictes en la major part de les carreres que es porten a cap, prengué recentment l'acord de destacar algun dels seus membres per a inspeccionar totes les carreres que sigui possible, i a aquest efecte es començà a posar l'acord en vies de fet en les carreres celebrades el dia 30 del mes d'agost passat, a Vilafranca i a Manresa. Com a resultat dels informes dels delegats de la Comissió Esportiva s'han imposat les següents penalitats:

Carrera de Vilafranca:

Corredor Amadeu Peitort, entrat en quart lloc, retirat de la classificació per remolcament i un mes de suspensió de llicència.

Corredor Llufs Pujol, 25 pessetes de penalització i un mes de suspensió de llicència, per haver-se retirat de la carrera, i després, sense treure's el braçal, haver-se agregat novament a l'escamot, i no haver-se volgut retirar, tot i haver-li estat ordenat.

Carrera de Manresa:

Al corredor Adolf Espinal, retirat de la carrera, però que abans de retirar-se fou sorprès agafat a un cotxe, se li imposen 25 pessetes de penalització i un mes de suspensió de llicència.

Es prengué l'acord per la Comissió Esportiva de remarcar a tots els organitzadors de carreres que es preocupi'n de prevenir eficaçment als cotxes seguidors o altres vehicles que s'abstinguin d'anar barrejats entre els escamots que es formen, puix que això donaria lloc que fossin causants de penalització els corredors, i així mateix que es previngui als corredors participants que voluntàriament hi prenguin part que han de separar-se dels vehicles seguidors, puix que el no fer-ho serà objecte de sancions successives.

Canvis de categoria:

Passen a primera categoria: Ramon Benages, de Barcelona, i Vicents Serrano, de Vall d'Uxó.

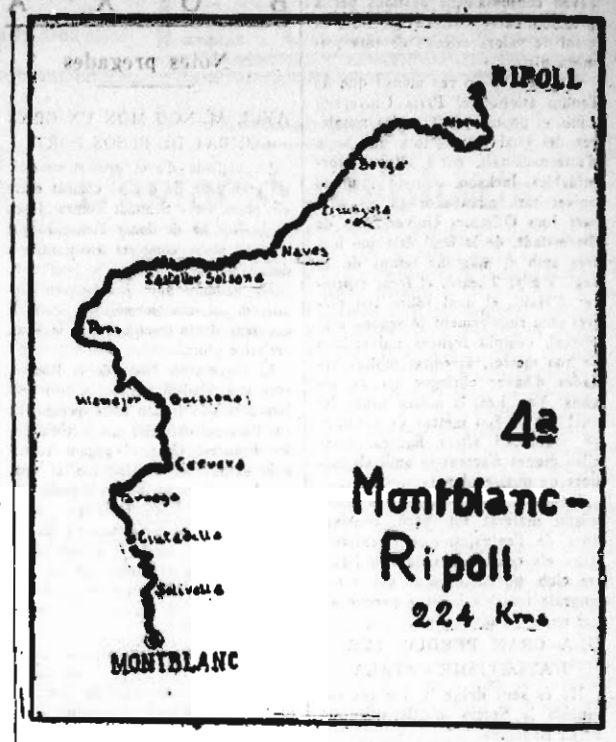

QUARTA ETAPA:
MONTBLANC-RIPOLL
(9 setembre)

Montblanc, o quilòmetres, 5'00 hores.
La Guàrdia.
Encreuament Blancafort, 5 id., 5'11 id.
Solivella.
Encreuament Rocallaura, 16 id., 5'34 id.
Belitall.
Ciutadilla, 26 id., 5'58 id.
Tàrrega, 35 id., 6'18 id.
Cervera, 46 id., 6'40 id.
Torroja, 53 id., 6'55 id.
Guissona, 59 id., 7'03 id.
Pons, 75 id., 7'42 id.
Encreuament Solsona, id., 8'21 idem.
Solsona, 116 id., 9'12 id.
Olius.
Naves.
Espunyola.
Berga, 161 id., 10'45 id.
Vilada, 171 id., 11'05 id.
Alpens, 194 id., 11'55 id.
Sant Agustí, 200 id., 12'08 id.
Sant Quirze de Besora, 209 id., 12'27 id.
RIPOLL, 224 id., 12'58 id.

Passa a segona categoria: Joaquim Jiménez, de Quartell.

Passen a tercera categoria: Josep Riba, de Casp; Jaume Cresta, de Figueres; Casimir Deulovol, de Figueres; Jaume Rius, de Vic; Josep Rius, de Vic, i Josep Zamora, de l'Hospitalet.

NATACIO

Ramon Artigues, del Club Natació Atlètic, campió d'Espanya dels 2.000 metres mar lliure. — Joaquim Ricomà, del Tarragona, heroi de la carrera

Ahir a la tarda, en el tros comprès des del lloc conegut pel "martell" fins davant l'edifici-piscina del C. N. Barcelona, tingué lloc el Campionat d'Espanya dels 2.000 metres mar lliure.

Malgrat d'anomenar-se Campionat d'Espanya, foren solament nedadors catalans els que hi prengueren part, els quals, en nombre de vint-i-cinc, s'arrengleraren, plens d'entusiasme, per a la sortida en una prova que ja abans de començar havia d'ésser forçosament suspesa, puix que el mal estat de la mar així hi obligava. De vint-i-cinc que sortiren, només onze pogueren arribar; els altres, el fort llevant que durant tota la tarda bufà a la nostra Escullera els obligà a retirar-se, malgrat tot el seu entusiasme. Fou una prova de veritable mar lliure si per mar lliure s'entén una mar avalotada, i una prova del veritable nedador contra el seu únic element, que tan amigablement l'acarona en les seves estones de bonança.

Esportivament parlant, la carrera no constituí cap cosa de l'altre món; organitzada amb moltes dificultats, es donà la sortida als nedadors al lloc anomenat el "martell", els quals, en nombre de vint-i-cinc, oferiren als pocs espectadors als quals no va espantar el pèssim estat del temps el bonic espectacle de les sortides en grup; passats els primers metres, hom pogué veure ja bastant clar l'ordre de la carrera, que havia d'ésser de 2.000 metres.

Els que es llançaren a l'aigua guiats solament pel seu entusiasme, sense ésser pràcties en carreres d'aquesta importància, es donaren compte ben aviat que allò no era igual que nedar en una piscina, el fort corrent els dominava completament i feia inútils els seus esforços: els altres nedadors, ja acostumats, resistiren com pogueren el primer miler de metres, però hagueren de sucumbir a una força molt superior a ells.

Els altres, els reconeguts nedadors de fons, es prepararen per a una disputada batalla.

Ja des dels primers metres agafà el cap el campió tarragoní Joaquim Ricomà, el qual, sense acompanyament de cap mena, efectuà una magnífica carrera, i fou batut per Artigues, del C. N. Atlètic, en els darrers metres; ell es mereix les nostres modestes felicitacions, puix que ell demostrà ésser el veritable nedador de fons, i un nedador que amb la mar d'ahir a la tarda agafa el cap d'una carrera i sense que ningú el conegui fa tot el recorregut, essent batut en els darrers metres, és un veritable nedador.

Ramon Artigues, del C. N. Atlètic, fou el campió de sempre; en els darrers metres de la cursa aprofità una petita desviació de Ricomà per arribar primer que ell a la meta, i amb això conquerir el títol de campió d'Espanya. Gran fou la lluita entre aquests dos nedadors i més gran encara el seu esforç físic.

Dels altres, Mateu, de l'Atlètic, i Ruiz Vilar, del C. N. Barcelona, s'inquietaren una bona estona, però a la fi, les millors condicions de Mateu en nedador de fons, triomfaren sobre el seu contrincant.

Els altres nedadors anaren arribant en petits intèrvals.

L'ordre de classificació fou el següent:

1 Ramon Artigues, del C. N. A., 55 minuts, 45"
2 Joaquim Ricomà, del Tarragona, 56 minuts, 40"
3 Joan Mateu, C. N. A., una hora, un minut, 20 s.
4 Valerià Ruiz Vilar, C. N. B., una hora, 4 m., 20 s.
5 Joan Orls, Tarragona, 1 h. 5 m
6 Llorenç Arranz, C. N. B., 1 hora, 6 minuts.
7 A. Vilar, C. N. S., 1 h., 11 m.
8 A. Julià, C. N Sitges
9 J. Lluc, C. N. A.
10 Esteve Amell, Mare Nostrum.
11 Jaume Cruells, C. N. B.

ATLETISME

PRE-SELECCIO OLIMPICA

El Comitè Nacional, en la darrera reunió tinguda, i d'acord amb l'entrenador nacional, acordà nomenar els components per a la pre-selecció olímpica.

Malgrat que en la reunió tinguda el dia 20 d'abril de l'any passat, aquest Comitè nomenà un nombre de 36 atletes per a formar la preselecció, degut a la deficient preparació d'alguns d'ells s'ha prescindit en definitiva de divuit atletes, i en canvi ha acordat posar-hi set noms nous, ja que aquests, en l'actual temporada, han demostrat una forma espléndida aconseguint marques extraordinàries.

La pre-selecció olímpica oficial, que comprèn vint-i-quatre atletes, és com segueix:

Sprint. — Sereix, Arévalo, Oliver, Coronado, Labourdette, Muntaner i Oliver.

Tanques. — Roca, Concegal i Segurado.

Marxa. — Garcia, Castelltort Aris.

Mig fons. — Vives i Ruiz.

Steeple chasse. — Reliegos.

Llançaments. — Garcia Doctor, González, F., Tugues, Bru i Casellas.

Salts. — Lacomba, Culí i Altafulla.

Cal fer remarcar també a tots els esportius que l'atletisme és l'esport que, malgrat la franca decadència o estancament en què es manifesten la majoria dels esports a casa nostra, es troba en evident i continu progrés, com ho demostra el sol fet d'haver-se homologat en la temporada que acaba 36 records nacionals, així com també el creixent nombre de llicències que passen a poder dels clubs.

UN NOU ATLETA TUGUES

En Felip Tugues, el foruc llançador del martell, ha tingut l'alegria de veure la seva llar enriquida pel naixement del seu primer fill.

Es felicitar el jove pare i la seva gentil muller prevalem en el nou nat

un futur continuador de les gestes esportives del seu pare i oncles Josep i Agnete.

UN GRAN PROJECTE DIFICIL DE REALITZAR

Sembla que el Rugby Club Universitary i el F. C. Badalona realitzaven conjuntament gestions per a presentar als nostres esportius un estol de valors atlètics de tota primera fila.

Es tractava no res menys que de l'equip atlètic del Paris Université Club, el popular PUC, a les rengleres del qual actuen tota una sèrie d'internacionals, entre ells els formidables Jackson, campió mundial universitari, guanyador en, els passats Jocs Olímpics Universitaris de Darmstadt, de la final dels 400 metres amb el magnific temps de 49 segons 2/5; Theard, el ferm esprinter d'Haití, el qual sobre 100 metres obté regularment 10 segons 2/5; Pascal, campió francès universitari de 100 metres, acreditat moltes vegades d'haver obtingut els 11 segons; Van Lee, la marca usual del qual en els 800 metres és 1 minut 58 segons, i altres figures, totes elles dignes d'acarar-se amb els millors de qualsevol país.

De moment la impressió és pessimista; malgrat tot, però, coneixedors de l'entusiasme que existeix entre els components de l'un i l'altre club, podem esperar que seran emprats tots els mitjans perquè sigui un fet el dit festival.

UNA GRAN PERDUA PER A L'ATLETISME CATALA

Ho és sens dubte la que ens comunica la Secció d'Atletisme del F. C. Badalona.

Aquesta va rebre fa alguns dies una lletra del campió i recordman Lluís Sereix participant la seva decisió de deixar de pertànyer al club campió de Catalunya i Espanya. Més tard l'actitud de Sereix ha estat agreujada: ha declarat veure's precisat a deixar d'actuar.

La Secció d'Atletisme del F. C. Badalona, en fer pública la inesperada decisió del seu ferm esprinter, la lamenta vivament i fa vots sincers perquè l'atletisme català no es vegi privat del seu concurs, encara que hagi de veure'l actuar en un altre club.

B O X A

Notes pregades

AVUI, AL NOU MON UN GRAN COMBAT DE PESOS FORTS

La vetllada d'avui promet revestir un gran èxit, ja que el combat entre els pesos forts Schmidt contra Josep de la Roc ha de donar l'emoció que aquests pesos complets acostumen a donar.

De Schmidt ahir ja donàvem detalls de la seva formidable carrera, que sens dubte donarà dintre la boxa veritable glòria.

El negre cubà Josep de la Roc ha vençut a Madrid per k. o. tots els boxadors que li han estat presentats, i a Portugal obtingué una victòria sobre Francesc Cruz, el gegant portuguès ex-adversari d'Uzcudun, al qual vencé per k. o. en quatre rounds.

En acceptar l'adversari que sigui per ser la seva presentació a Barcelona dóna una idea que aquest atleta desitja imposar-se dintre de les primeres figures del nostre ring, on sap per endavant que no li poden faltar combats.

Els anteriors a aquest gran match es distingeixen els que efectuaran Jean Joup contra el científic Llanguas i el d'Isidre Pérez, l'ex-campió, contra Jack Contray, que en els seus combats contra Micó i Sanç demostrà la seva gran vàlua.

Aquests dos combats junt amb el de "clou" de la vetllada són entre homes blancs i negres, atractiu que el públic veu amb gust.

Abans d'aquests combats boxaran Montes, de Biscaia, contra Blanch. La vetllada començarà, com de costum, amb un preliminar a quatre rounds.

Catalunya

OLERDOLA

Un mort i un ferit greu en un accident de circulació

Al quilòmetre 523 de la carretera de Madrid a La Jonquera s'estimbà un camió carregat de bocois d'oli, que procedia de Tarragona.

A conseqüència de l'accident resultaren amb ferides greus el xofer i el seu acompanyant, Joan Saus, casat, de trenta dos anys, resident a Tarragona, carrer del Gasòmetre, 45.

El xofer fou recollit i traslladat a l'Hospital de Cervera en un auto que guiava Magí Martín, d'Igualada, i Saus, en un altre auto guiat per un jove italià.

El xofer morí pocs moments després d'haver ingressat a l'Hospital.

Saus sofreix diverses lesions profundes i commoció visceral. El seu estat és greu.

El metge forense i el seu substitut practicaren un acuradíssim servei en la cura dels ferits.

El Jutjat d'instrucció procedí immediatament a la pràctica de les oportunes diligències.

LLINAS DEL VALLES

L'Ajuntament d'aquesta vila acordà inscriure's com a soci collectiu honorari de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.

Algunes cases comercials, en pintar novament les façanes i rètols, han tornat a fer-ho en castellà; és deplorable, però volem creure que és manca de control catalanista, i que d'aci endavant la catalanització de la vila en tots els ordres serà un fet.

Els dies 8, 9 i 10 del corrent celebrarà la nostra vila la festa major amb les mateixes característiques dels anys anteriors. Hi haurà un envelat a la Plaça Macià i un altre a la Plaça Caritg. Orquestres "Principal de Terrassa" i "Orquestrina Jazz", de Barcelona. Audicions de sardanes a la Plaça de la República, Major i Caritg. Descobriment d'una làpida que dóna el nom de Francesc Pi i Margall a un nou carrer de Llinàs, amb assistència a l'acte d'algunes personalitats de la política catalana.

VALL DE RIBES

Pardines

Aquest Ajuntament, en vista de les comunicacions que se li han dirigit sol·licitant el concurs del nostre municipi per a fer homenatges i erigir un monument a l'honorable senyor President de la Generalitat de Catalunya, En Francesc Macià, i reconeixent que la figura d'aquest és digna que sigui honorada a tots els indrets de la regió catalana, ha acordat dedicar la plaça del Pedró d'aquest poble al Il·lustríssim senyor President de Catalunya, en lloc de contribuir als homenatges i actes que altres poblacions vulguin tributar-li.

— Fa poc que algun lladregot va espanyar la porta de la capella del Roser, propietat de la Casa Mauner, d'aquest poble, i furtà el contingut de la caixeta d'almoines, el qual era d'unes dues pessetes en xavelles.

Degut a la persistent secada d'aquest estiu, enguany la collita serà molt migrada, sobretot la de blat, que és una de les principals fonts d'ingressos dels nostres pagesos.

— Segons la premsa, han estat destinats a La Pobla de Lillet i Torelló respectivament, els mestres de les escoles de nens i nenes d'aquesta població, En Lluís Penedès Roduà i Na Carme Mercader Calaf, als quals es desitja bon encert en el seu nou destí.

GIRONA

Una allocució del governador

El governador de Girona, senyor Claudi Ametlla, l'actuació del qual és objecte d'unànimes elogis, adreçà el divendres als ciutadans de les comarques gironines aquesta allocució que tenim el gust de publicar:

"Davant la vaga general desplegada a Barcelona pels elements extremistes de sempre, el vostre governador creu oportú d'adreçar-vos aquestes breus paraules.

El moviment, sigui quin sigui el seu motiu, va contra el règim republicà que hem conquerit després de més de mig segle de lluita. Aquest règim republicà ha donat a tots els ciutadans, d'ençà que fou instaurat, la màxima llibertat. Es mercès a aquesta llibertat donada tan generosament que els que ara provoquen la paralització de tot treball han pogut organitzar-se, enfortir-se i imposar, per fi, la vaga.

Acudir a aquests mitjans quan totes les vies legals estan amplament obertes per a tota mena de reivindicacions, de propagandes i actuacions, és una feina profundament anti-republicana.

El moviment està, seriosament, limitat a la ciutat de Barcelona; però per si algun mal aconsellat intentés portar-lo a aquestes comarques gironines, tan plenes de sentit republicà i de seny democràtic, que sàpiga que les autoritats, els homes de representació i tots els veritables republicans han d'oposar-s'hi, per tal com una vaga general va essencialment contra la normalitat de la vida i constitueix un fet revolucionari, absolutament intolerable en aquests primers temps de vida republicana.

Les autoritats sabran complir amb llur missió; però els ciutadans en tenen una altra de ben concreta i indispensable. Han de posar-se al costat d'aquelles per a mantenir la normalitat, l'ordre republicà i el règim en darrer terme.

A tota la provincia l'ordre és complet i es treballa com de costum. No hi ha cap fet que justifiqui cap pessimisme, cap conflicte social pendent de solució, ni cap pres governatiu. Pel contrari, tots els conflictes han estat resolts en termes de conciliació i més aviat a favor dels treballadors.

Però per si es volia estendre el moviment, el governador que signa s'adreça a tots els ciutadans gironins, als republicans de sempre de totes les contrades, als federals de l'Empordà, als republicans de La Garrotxa i la Cerdanya, a tots Selva, als demòcrates de la els que han fet una vida de sacrifici per la República, a tots els autonomistes i catalanistes i als ciutadans en general, per tal que prestin llur concurs a la causa de l'ordre, que ara és l'ordre republicà.

Girona, 4 de setembre de 1931. — El governador civil, **Claudi Ametlla.**"

—o—

Sobre el pantà de Crespià

El dia 11 d'aquest mes tindrà lloc a la Cambra Agrícola de l'Empordà, a Figueres, la segona reunió de propietaris dels terrenys afectats pel pantà de Crespià, per tal d'examinar les Ordenances i Reglaments del Sindicat i Jurat de regatges, redactats per la Comissió.

VALLS

Vaga general i atropells al dret dels altres. — No hi ha tal suspensió. — Un conflicte dels de fora. — El pas de la Volta

Dijous a la nit, els presidents i alguns individus de les diferents seccions del Sindicat Unic decretaren la vaga general per al dia següent. Degut a l'hora intempestiva en la qual es prengué l'acord i a l'escassa participació que hi tingueren els socis de l'organització, la noticia no es propagà gaire. Per això, l'endemà els treballadors no s'explicaven la novetat, i menys quan saberen que a Tarragona, Reus, Vendrell i Montblanc el treball no s'havia parat.

Pels individus que circulaven pels carrers, es veia que la feina de coaccionadors la realitzaven alguna persona greu i un aplec de barbamecs, tan insolvents com irresponsables. Aconseguiren paralitzar l'activitat ciutadana; però llur gestió fracassà quan es disposaren a anul·lar el treball al camp. Els pagesos desobeiren obertament per tal d'anar a cuasacar les avellanes que encatifen llurs terres.

La desaprensió dels vaguistes no s'acontenta amb privar la llibertat de qui pretenia treballar, sinó que arribà a barrar el pas als vehicles transeünts. Adhuc n'assaltaren algun que portava càrrega. Un grup nombrós portà la seva gosadia fins a exigir que es tanqués el Banc de Valls, i un altre a intentar la crema d'un auto.

L'autoritat municipal, que, segons sembla, declarà que garantia l'ordre, ho consentí tot de part dels que durant el dia passejaren la tirania pels carrers. A precs de l'Alcalde, la força de la guàrdia civil, que ja es trobava al carrer, tornà al seu quarter.

Al vespre, el Sindicat Unic celebrà assemblea. Els parlaments estigueren a l'alçada de les accions del dia. S'acordà tornar al treball l'endemà.

Després de la sortida s'oïren crits de diverses menes i alguns de "fora Macià", al qual un dels oradors havia atacat de baix.

— No s'ha confirmat el rumor que circulà per la nostra ciutat, i que en els diaris aparegué com a noticia certa, que el setmanari "Joventut" havia estat objecte d'una ordre de suspensió del governador civil.

Aquest només denuncià el periòdic al fiscal.

Celebrem que "Joventut" no passi el contratemps que es donava per real. Si val a dir la veritat, ens estranyava que per un sol mancament, i tenint en compte el seu llarg historial de persecucions sofertes, l'autoritat governativa ja usés el màxim rigor de la suspensió, tan car, altrament, als seus antecessors del règim caigut.

— Perquè a Tarragona el senyor Soliano té una vaga plantejada a la seva fàbrica, el Sindicat Unic local ha decretat el boicot a la que l'esmentat senyor posseeix a la nostra ciutat, tot amenaçant les treballadores que no volen, o per necessitat no poden, seguir de grat les seves indicacions.

Sembla que l'empresa està determinada a tancar, i que no li ve d'un dia l'obrir-la novament.

Aquest fou, fa anys, el camí que seguí l'ex-florent indústria vallenca abans de decaure totalment.

— Diumenge passat, nombrós públic presenciè el pas de la Volta a Catalunya.

El participant local Josep Figueres, que menava el compacte escamot davanter, fou ovacionat.

SANTA MARIA DE CERVELLO

Amb més i selecta concurrència que en anys passats varen celebrar-se el diumenge, dia 30 d'agost, les festes que anunciàrem, organitzades pels estiuejants d'aquesta barriada.

Al matí, a les deu, va dir-se una Missa a l'antiga església de Santa Maria de Cervelló o del Socors, i s'omplí de fidels el temple.

A les cinc de la tarda, va tenir efecte a l'Era de Can Sala de Baix el ball per a infants, prenent-hi part més de cent parelletes, les quals foren obsequiades amb bonics presents.

A continuació, i a càrrec de l'orquestrina d'aquest poble, intitulada "Mak Jazz", va començar el ball a la mateixa Era, que estava illuminada i guarnida amb milers de flors artificials, produint l'aspecte d'un veritable jardí, destacant-se sobretot dos superbs escuts figurant l'un la Creu de Sant Jordi i l'altre, la nostra gloriosa senyera barrada. La casa Baliarda, de Molins de Rei, va cooperar a l'ornamentació, installant un magnific envelat amb lluxosos cortinatges i rica catifa.

També a la nit va haver-hi un lluit ball, i foren obsequiades les gentils damiselles amb formosos rams. S'hi executaren els balls anomenats "del fanalet" i de "globus", i acabà la festa a primera hora de la matinada.

Entre les distingides famílies que van honorar amb llur agradable assistència els actes celebrats, fem memòria de les de Sàbado, Bonastre, Casanelles, Martí Gras (Josep Maria i Lluís), Roca, Sabater, Basart, Pasqual, Gran, Martí (Tomàs), Fuster, Granell, Vídua Font, Camparròs, Cassany, Raff, Aguirre, Bella, Garcia, Bassons i Major.

Donem sincera enhorabona a la Comissió organitzadora de tan simpàtica festa per l'èxit assolit, degut més que res a l'estreta compenetració i mutu afecte que regna entre les famílies que estiuegen en aquest bell paratge català.

FABRICA DE CERAMICA
Articles de construcció
Rajoles de València
CASIMIR VICENTS
Despatx: Tallers, 72
Telèfon núm. 15611
BARCELONA

ESPAIOSA TENDA
MENDIZABAL, 4
de queviures, pesca salada i llegums cuits, traspàs amb gèneres o sense, a preu de regal o a canvi d'auto, terreny, valors, etc. TRACTE DIRECTE.

ENDERROCS
Garcia i Vidal
Compra-Venda de Portes, Finestres, Bigues, Reixes i material de ferros. OLOT, 1 al 9. Telèfon 54998

ADVERTIMENT
Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corts Catalanes, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barbarà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
Madrid: Plaça de las Cortes, 6. — Barcelona: Via Laietana, 2
Servels regulars de vapors comercials i correus entre la Península, Balears, Nord d'Africa, Canàries, Guinea Espanyola
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12 hores. Efectuaran els servels les modernes motoneus
"CIUDAD DE SEVILLA" i "CIUDAD DE CADIZ"
Linia comercial amb escales en tots els ports de la Mediterrània, Nord d'Africa i Canàries. — Sortides quinzenals els dijous
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA
Sortides tots els dies (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les modernes motonaus
"CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA"
Servels regulars entre Tarragona, València, Alacant i Palma de Mallorca i entre Barcelona i Mahó
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE GUINEA ESPANYOLA (Fernando Poo)
Sortides el dia 15 de cada mes amb escales a València, Alacant, Cartagena, Cadiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro, Monròvia, Santa Isabel (Fernando Poo), Bata, Kogo i Rio Benito, pels vapors
"TEIDE" i "LEGAZPI"
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores.
Sortides de València els dimecres i dissabtes a les 19 hores.
Servei prestat per la motonau
"CIUDAD DE VALENCIA"
Primera: 32'50 Ptes. Segona: 21'50 Ptes. Tercera: 10'00 Ptes.
Servei ràpid setmanal Mediterrània-Cantàbrica
Amb escales en tots els ports. Sortides tots els dimarts
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN, MELILLA, CEUTA, MALAGA I VICEVERSA
Sortides de Barcelona tot els diumenges, a les 8 hores.
Servei comercial entre la Península, Nord d'Africa i Canàries, amb escales a tots els ports de la Mediterrània
Sortides quinzenals
SERVEIS DIARIS ENTRE MALAGA I MELILLA
DELEGACIO DE LA COMPANYIA A TOTS ELS PORTS

EL SULFOPILOL
Remei científic contra la calvície

GAIREBE tots els calbs ho són per la seborrea, aquesta hipersecreció del cap, que es manifesta amb l'aparició de la caspa. La seborrea és el començament de la calvície. Combatre aquella és evitar aquesta.

No es coneix altre específic contra la seborrea que el sofre. I no es coneix més que un medicament que permeti utilitzar aquestes propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara de nou ofert al públic.

El SULFOPILOL no es, doncs, un producte empíric, casolà, o de perfumeria, preparat sense responsabilitat científica. Pel contrari, està fet per facultatius catalans i basat en fórmules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud. Es l'únic remei que li aconsellerà el seu metge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evitarà la caiguda del cabell en qualsevol moment en que es trobi el seu procés de calvície. Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre i perfectament el cabell net i sec, evitant que la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i brut damunt el coll de la seva roba exterior.

En centres d'específics, al preu de 7'50 pts.

ESPECTACLES

T E A T R E S

TEATRE BARCELONA
Gran companyia de comèdia
CAMILA QUIROGA

Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, de Collazo i Insausti,
¡MI PRIMA ESTA LOCA!
Nit, a un quart d'onze. ESTRENA A ESPANYA de la comèdia en tres actes i nou quadros, d'Armando Discépolo,
AMANDA Y EDUARDO
Demà, dijous, tarda: **Ejemplo de casadas.** — Nit: **Amanda y Eduardo.**

TEATRE NOVETATS
Grans funcions a honor i benefici i de comiat de la gentil TRINI AVELLI.
A les 4'30: BUTAQUES des de 1'50 pts. **LA DOLOROSA. LA REVOLTOSA.**
Reestrena de **ENSEÑANZA LIBRE** per la Beneficiada i tota la Companyia. - Nit, a les 10: **LOS PARIENTES DE LA NATI, LA GRAN VIA, LA REVOLTOSA i ENSEÑANZA LIBRE.** - BUTAQUES des de 2'50 pessetes.
Demà: tarda popular, i nit, grans programes, amb el debut de l'aplaudida tiple còmica **Maria Téllez.**

TEATRE COMIC
Gran Companyia de Revistes del Teatre Romea, de Madrid. Primer actor: Faustino Bretaño. Vedette: Margarida Carvajal. Primera ballarina: Liana Gracian
Avui: Tarda, 4'45: Gran matinée, a preus populars. - 1. **LA TERRAZA;** 2. El vodevil arrelistat, en 2 actes, **¡ME ACUESTO A LAS OCHO!** Creació d'aquesta Companyia. - Nit, a les 10'15: 1. **DEME USTED SU ROPA;** 2. La revista més alegre i suggestiva, **LAS DICTADORAS.** Excellent presentació i interpretació

TEATRE NOU
COMPANYIA SAUS DE CAVALLER
Avui, dimecres: PREUS BARATISSIMS: BUTACA, 1'50 - GENERAL, 0'60. TOTES LES ALTRES LOCALITATS. REGALADES: **EL POBRE VALBUENA** i **LA ROSA DEL AZAFRAN.** - Nit, a les 10: PREUS POPULARS: BUTACA, 2'50 - SEIENT, 1'50: **DOÑA FRANCISQUITA.** - Demà, tarda: **EL POBRE VALBUENA, LA VIEJECITA i LOS FAROLES.**

TEATRE POLIORAMA
Gran Companyia de Comèdia
BASSO - NAVARRO
Avui, tarda:
Un americano en Madrid
Nit, estrena:
LA NIÑA DE LA BOLA

TEATRE TALIA
Tel. 34371
Gran Companyia del TEATRE ALCAZAR DE VALENCIA. Primer actor **VICENTS MAURI.** Primeres actrius: **CARME NIETO i PILAR MARTI**
Avui, tarda, a les 6: Un programa excepcional:
EL MALCARAT
i el gracios sainet **ENCARA QUEDA SOL EN LA TORRETA.** - Nit, a les 10'15: L'èxit més contundent de la temporada.
VALENCIA ES TEUA
Avui: Una nova i important estrena: **EL DRAGO DEL PATRIARCA** 3 actes de **M. Thous.**

11 PIANOS 11
Hoguer, dos de pessetes al mes, C. SIEGER BRUC, 78
8

TEATRE VICTORIA
DIJOUS 10 DE SETEMBRE, NIT
Inauguració de la temporada oficial per la grandiosa Companyia de sarsuela titular, en la qual figura el mestre de cantants,
ROGELI BALDRICH
i la creació còmica de **PEPE ACUAVIVA,**
EL POBRE VALBUENA
2. Reposició amb honors d'estrena, de la famosa sarsuela
LA TEMPESTAD
pel famós tenor **ROGELI BALDRICH** acompanyat per les notables figures de la Companyia titular: **VICTORIA RACIONERO, TRINI AVELLI, MATIES FERRET, AMADEU LLAURADOR, BALTASAR BANQUELLS.**
Setmana entrant: estrena de la sarsuela catalana de **VICTOR MORA** i mestre **FERRES,**
GENT DEL CAMP
pel TENOR DE MODA, **VICENTS SIMON.**

C I N E M E S

CINEMA PARIS
TARDA, 4'30 - NIT, 9'45:
Atracció **TERESITA BORONAT;** Harry Liedke en **JUEGO DE DAMAS;** Dibuixos; Imperio Argentina en el sainet líric **CINOPOLIS.**

TRIOMF, MARINA I NOU
Programa per a avui:
Triomf i Marina: **ALTA TRAICION** (sonora); **LA DANZA MACABRA** (sonora); **RASPUTIN O EL DIABLO SAGRADO; AMOR ROBADO.** — Nou: **SI ALGUN DIA DAS TU CORAZON** (sonora); **JUSTICIA Y PUÑOS; ROJO Y NEGRO.**

Cine Principal Palace
Sessió contínua des de les 4'30.
Dibuixos Paramount; **MONSIEUR BEAUCAIRE,** per Rodolf Valentino; **CASCARRABIAS,** parlada en espanyol, per Ernest Vilches. - Dijous: **EL JOROBADO DE NUESTRA SEÑORA DE PARIS,** versió sonora per

Fontadó
L'UNIC PER LA SEVA TEMPERATURA FRESCA I AGRADABLE
Avui, tarda, de 4 a 8, sessió contínua. Nit, a les 10: **ACTUALIDADES - DIBUIXOS SONORS - ATRACCIO SONORA.**
Gran èxit de la superproducció Fox,
LA DANZA ROJA
per Dolors del Rio i Charles Farrell

D I V E R S O S

MARICEL - PARK
Situació i atraccions úniques

NO OBLIDEU
Els que aneu a París
que trobareu
LA PUBLICITAT
a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la Republique a la Madelaine
A la Place de la Bastilla.
A la Place de Saint Michel (costat Metropolità).
Al Boulevard Saint Michel.
Al Boulevard Sebastopol.
I a tots els grans quioscos de París

CAPITOL:
A les 5 tarda i 10 nit: EL REY DE LOS TAHUR, per George Milton; Dibuixos i Atracció sonora.

CATALUNYA:
A les 5 tarda i 10 nit: SALLY, per Marilyn Miller. Dibuixos i Atracció sonora.
Demà: AL COMPASS DEL 3/4.

PATHE PALACE I EXCELSIOR:
Sessió contínua. SOLO TE HE QUERIDO A TI, Madge Christians; CUATRO DE INFANTERIA, Franz Kampers; Noticiari; dibuixos i cinta maria de 6 a 9.

GRAN TEATRE COMTAL
Sessió contínua. ADORACION, Corinne Griffith i Edmund Lowe; AMOR SOLFEANDO (parlada en espanyol), per Imperio Argentina i Alady; Noticiari, i EL PELOTON DE LOS TORPES, per Stan Laurel i Oliver Hardy.

MONUMENTAL CINEMA:
Sessió contínua. EL AMOR Y EL DINERO, Milton Sills; EL SECRETO DEL DOCTOR, Eugenia Zuffoli i Celia de Fontes (parlada en espanyol), Noticiari i Còmica.

CINEMA IRIS-PARK
Sessió contínua. TRAFALGAR, Corinne Griffith; SAMA SOLFEANDO Imperio Argentina i Alady (parlada en espanyol); Noticiari, i còmica.

WALKIRIA - PEDRO - ARGEN
Sessió contínua. EL AS DE LA VELOCIDAD, per Monty Banks; EL NIÑO PRODIGIO, per Charles Ray; SOLDADOS Y GENDARMES, per Lucy Mortimer.

Casa Provincial de Caritat
SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES
Direcció i Oficines: EDIFICI DE LA CASA PROVINCIAL DE CARITAT. Torres Amat, núm. 8
Telèfons: 16524 - 16525 - 16526

SUBCENTRALS: Carrer del Clot, núm. 80. Telèfon 60461
Carrer de la Creu Coberta, núm. 91. Telèfon 33761
SUCURSALS: Carrer St. Andreu, núm. 221. Telèfon 51051
Plaça del Centre, número 6 Telèfon 33471
Passeig del Triomf, número 17 Telèfon 58012
Carrer de Sarrià, número 72. Telèfon 73682
BADALONA: Reial, número 113 Telèfon 87 - L
HOSPITALET: Central: Laureà Miró, 60. Telèfon 33 - H
Sucursals: Pi i Margall, 102. Telèfon 31226
Progrés, número 55. Telèfon 31227
STA. COLOMA DE GRAMANET: Anselm Clavé, número 13